

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) nr. 596/2014

frá 16. apríl 2014

um markaðssvik (reglugerð um markaðssvik) og um niðurfellingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB og tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2003/124/EB, 2003/125/EB og 2004/72/EB

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 114. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ⁽²⁾,

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Einn heill og óskiptur markaður fyrir fjármálaþjónustu hefur mikla þýðingu fyrir hagvöxt og atvinnusköpun í Sambandinu.
- 2) Samþættur, skilvirkur og gagnsær fjármálamarkaður byggist á heildarvirkni markaðarins. Snurðulaus starfsemi verðbréfamarkaða og tiltrú almennings á mörkuðunum er forsenda hagvaxtar og hagsældar. Markaðssvik skaða heildarvirkni fjármálamarkaða og tiltrú almennings á verðbréfum og afleiðum.
- 3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB ⁽⁴⁾ fullgerði og uppfærði lagaramma Sambandsins sem á að vernda heildarvirkni markaðarins. Í ljósi þróunar á löggjöf, markaðsþróunar og tækniþróunar frá gildistöku þeirrar tilskipunar, sem hefur valdið verulegum breytingum á fjármálaumhverfinu, ætti þó nú að skipta þeirri tilskipun út. Þörf er á nýjum lagagermingi til að tryggja samræmdar reglur og skýrleika lykillugtaka og sameiginlegar reglur í samræmi við niðurstöður skýrslu nefndar háttsettra embættismanna frá 25. febrúar 2009 um fjármálaeftirlit í Evrópusambandinu, undir formennsku Jacques de Larosière („de Larosière hópurinn“).

⁽¹⁾ Sjtið. ESB C 161, 7.6.2012, bls. 3.

⁽²⁾ Sjtið. ESB C 181, 21.6.2012, bls. 64.

⁽³⁾ Afstaða Evrópuþingsins frá 10. september 2013 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 14. apríl 2014.

⁽⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB frá 28. janúar 2003 um innherjasvik og markaðsmisnotkun (markaðssvik) (Sjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 16).

- 4) Nauðsynlegt er að koma á samræmdari og öflugri ramma til að vernda heildarvirkni markaðar, til að komast hjá mögulegri eftirlitshögnun, til að tryggja ábyrgðarskyldu ef um er að ræða tilraun til hagræðingar og til að kveða á um aukna réttarvissu og einfaldari reglur fyrir markaðsaðila. Þessi reglugerð miðar að því að stuðla með ákvarðandi hætti að eðlilegri starfsemi innri markaðarins og ætti því að byggjast á 114. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins (SUSE), eins og hún er túlkuð með samræmdum hætti við dómaframkvæmd Evrópudómstólsins.
- 5) Til að fjarlægja viðskiptahindranir sem eftir standa og verulega röskun á samkeppni, sem er til komin vegna mismunandi laga eftir löndum, og til að koma í veg fyrir frekari viðskiptahindranir og verulega röskun á samkeppni í framtíðinni er nauðsynlegt að samþykkja reglugerð sem kemur á samræmdari túlkun á ramma Sambandsins um markaðssvik, sem skilgreinir með skýrari hætti reglur sem gilda í öllum aðildarríkjum. Framsetning krafna vegna markaðssvika í formi reglugerðar mun tryggja að þessar kröfur taki gildi án frekari lögfestingar. Þetta ætti að tryggja samræmd skilyrði með því að koma í veg fyrir ólíkar landsbundnar kröfur vegna lögleiðingar tilskipunar. Með þessari reglugerð verður þess krafist að allir aðilar fylgi sömu reglum í öllu Sambandinu. Hún mun einnig einfalda reglur og minnka kostnað fyrirtækja við að fylgja reglum, einkum fyrirtækja sem starfa yfir landamæri, og mun stuðla að því að eyða röskun á samkeppni.
- 6) Orðsending framkvæmdastjórnarinnar frá 25. júní 2008 um „lög um lítil fyrirtæki í Evrópu“ hvetur Sambandið og aðildarríki þess til að semja reglur til að draga úr stjórnsýsluálagi, til að aðlaga löggjöf að þörfum útgefenda á mörkuðum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki og til að auðvelda aðgengi að fjármagni fyrir þessa útgefendur. Nokkur ákvæði tilskipunar 2003/6/EB leggja stjórnsýslubyrði á útgefendur, einkum þá sem hafa fengið fjármálagerninga sína tekna til viðskipta á markað á vaxtarmörkuðum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, og ætti að draga úr því.
- 7) Markaðssvik er hugtak sem nær yfir ólögmaett atferli á fjármálamörkuðum og, að því er varðar þessa reglugerð, ætti að líta svo á að það nái yfir innherjasvik, ólögmaeta birtingu innherjaupplýsinga og markaðsmisnotkun. Slíkt atferli kemur í veg fyrir fullt og eðlilegt gagnsæi á markaði sem er meginforsendan fyrir viðskiptum allra rekstraraðila á heildstæðum fjármálamörkuðum.
- 8) Gildissvið tilskipunar 2003/6/EB miðaðist einkum við fjármálagerninga sem teknir eru til viðskipta á skipulegum markaði í aðildarríki eða beðið hefur verið um að teknir séu til viðskipta á skipulegum markaði. Viðskipti með fjármálagerninga hafa þó í auknum mæli á undanförunum árum farið fram á markaðstorgum fjármálagerninga (e. *multilateral trading facilities (MTFs)*). Einnig eru fjármálagerningar sem aðeins eru viðskipti með á annars konar skipulegum viðskiptavettvangi (e. *organised trading facilities (OTF)*) eða eingöngu utan skipulegs verðbréfamarkaðar (e. *over the counter (OTC)*). Gildissvið þessarar reglugerðar ætti því að ná yfir alla fjármálagerninga sem viðskipti eru með á skipulegum verðbréfamarkaði, markaðstorgi fjármálagerninga eða skipulegum viðskiptavettvangi og hvers konar annað framferði eða aðrar aðgerðir sem gætu haft áhrif á slíkan fjármálagerning án tillits til þess hvort framferðið eða aðgerðin á sér stað á viðskiptavettvangi. Ef um er að ræða tiltekna tegundir markaðstorga fjármálagerninga sem, líkt og skipulegir verðbréfamarkaðir, aðstoða fyrirtæki við að sækja eiginfjárfjármögnun, gildir bannið gegn markaðssvikum einnig ef beiðni um töku til viðskipta á slíkan markað hefur verið lögð fram. Gildissvið þessarar reglugerðar ætti því að ná yfir fjármálagerninga sem óskað hefur verið eftir að teknir verði til viðskipta á markaðstorg fjármálagerninga. Þetta ætti að auka vernd fjárfesta, verja helleika markaða og tryggja að skýrt bann sé við markaðssvikum með slíkum gerningum.
- 9) Að því er varðar gagnsæi ættu rekstraraðilar skipulegs verðbréfamarkaðar, markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulegs viðskiptavettvangs að tilkynna lögbærum yfirlöndum, án tafar, um þá fjármálagerninga sem þeir hafa tekið til viðskipta, sem lögð hefur verið fram umsókn um að fá tekna til viðskipta eða sem viðskipti hafa verið með á viðskiptavettvangi þeirra. Aðra tilkynningu skal senda þegar gerningur er ekki lengur tekinn til viðskipta. Slíkar skuldbindingar ætti einnig að gilda um fjármálagerninga sem sótt hefur verið um að fá tekna til viðskipta á viðskiptavettvangi þeirra og fjármálagerninga sem hafa verið teknir til viðskipta fyrir gildistöku þessarar reglugerðar. Lögbær yfirlönd ættu að leggja tilkynningarnar fram til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar (ESMA) og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar ætti að birta skrá yfir alla fjármálagerningana sem tilkynnt er um. Þessi reglugerð gildir um fjármálagerninga hvort sem þeir hafa verið færðir á skrána sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar hefur birt eða ekki.
- 10) Mögulegt er að tilteknum fjármálagerningum, sem ekki eru viðskipti með á viðskiptavettvangi, sé beitt til markaðssvika. Þar á meðal eru fjármálagerningar, ef verð þeirra eða virði er háð eða hefur áhrif á fjármálagerninga sem viðskipti eru með á viðskiptavettvangi, eða ef viðskipti með þá hefur áhrif á verð eða virði annarra fjármálagerninga sem viðskipti eru með á viðskiptavettvangi. Dæmi um aðstæður þar sem mögulegt er að beita slíkum gerningum til markaðssvika eru innherjaupplýsingar

um hlutabréf eða skuldabréf, sem mögulegt er að beita til að kaupa afleiðu af því hlutabréfi eða skuldabréfi, eða vísitölu sem er háð viðkomandi hlutabréfi eða skuldabréfi. Ef fjármálagerningur er notaður sem viðmiðunarverð er mögulegt að nota OTC-afleiðu til að hagnast á verði sem hefur verið hagrætt, eða til að hagræða verði fjármálagernings sem viðskipti eru með á viðskiptavettvangi. Annað dæmi er fyrirhuguð útgáfa nýs áhættulags verðbréfa sem fellur ekki með öðrum hætti undir gildissvið þessarar reglugerðar, en ef viðskipti með þessi verðbréf gætu haft áhrif á verð eða virði þeirra verðbréfa sem þegar eru skráð og falla undir gildissvið þessarar reglugerðar. Þessi reglugerð gildir einnig um aðstæður þar sem verð eða virði gernings sem viðskipti eru með á viðskiptavettvangi er háð OTC-gerningi. Sama meginregla ætti að gilda um stundarsamninga um hrávörur sem eru verðlagðir á grundvelli viðkomandi afleiðu og um kaup á stundarsamningum um hrávörur sem fjármálagerningar vísa til.

- 11) Viðskipti með verðbréf eða tengda gerninga með verðjöfnun verðbréfa, eða viðskipti með eigin hlutabréf í endurkaupaáætlunum í huga, geta verið réttlætunleg af efnahagslegum ástæðum og ættu því við tilteknar aðstæður að vera undanþegin banni við markaðssvikum, að því tilskildu að aðgerðirnar séu framkvæmdar með nauðsynlegu gagnsæi, þar sem viðeigandi upplýsingar um verðjöfnunina eða endurkaupaáætlunina eru birtar.
- 12) Viðskipti með eigin hlutabréf í endurkaupaáætlunum og verðjöfnun fjármálagernings, sem myndi ekki njóta hagræðis vegna undanþágu samkvæmt þessari reglugerð, ætti ekki í sjálfu sér að líta á sem markaðssvik.
- 13) Aðildarríki, aðilar að seðlabankakerfi Evrópu (e. *European System of Central Banks*) (ESCB)), ráðuneyti og aðrar stofnanir og félög með sérstakan tilgang í einu eða fleiri aðildarríkjum og Sambandið og tilteknir aðrir opinberir aðilar, eða einstaklingar sem koma fram fyrir þeirra hönd, ættu ekki að falla undir takmarkanir við framfylgd peninga- eða gengisstefnu eða stefnu um skuldir hins opinbera, að því marki sem það er með hagsmuni almennings í huga og eingöngu í þeim tilgangi að fylgja þessum stefnum. Enn fremur ætti ekki að takmarka viðskipti eða fyrirmæli, eða atferli, Sambandsins, félags með sérstakan tilgang í einu eða fleiri aðildarríkjum, Fjárfestingarbanka Evrópu, Evrópska fjármálastöðugleikastjóðsins, Evrópska stöðugleikakerfisins eða alþjóðlegrar fjármálastofnunar, sem komið er á fót af tveimur eða fleiri aðildarríkjum í þeim tilgangi að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð til handa meðlimum þeirra. Slíka undanþágu frá gildissviði þessarar reglugerðar má, í samræmi við þessa reglugerð, rýmka þannig að hún nái yfir tiltekna opinbera aðila sem bera ábyrgð á, eða hafa afskipti af, stjórnun á skuldum ríkisstjóðs og seðlabönkum þriðju landa. Á sama tíma ættu undanþágur fyrir peninga- eða gengisstefnu eða stefnu um skuldir hins opinbera ekki að ná yfir tilvik þar sem þessir aðilar eiga í viðskiptum, gefa fyrirmæli eða stunda atferli sem ekki miðast að því að framkvæma þessar stefnur eða ef aðilar sem starfa fyrir þessa aðila framkvæma eiga í viðskiptum, gefa fyrirmæli eða viðhafa atferli fyrir eigin reikning.
- 14) Upplýstir fjárfestar byggja fjárfestingarákvarðanir sínar á upplýsingum sem þeir hafa þá þegar aðgang að, þ.e.a.s. á aðgengilegum fyrirframupplýsingum. Þess vegna verður að meta á grundvelli aðgengilegra fyrirframupplýsinga hve miklar líkur eru á því að upplýstur fjárfestir taki tillit til tiltekinna upplýsinga þegar hann tekur fjárfestingarákvörðun. Við slíkt mat verður að taka tillit til væntanlegra áhrifa upplýsinganna með hliðsjón af heildarstarfsemi viðkomandi útgefanda, áreiðanleika upplýsinganna og öllum öðrum breytum sem kunna að hafa áhrif á fjármálagerningana, tengda stundarsamninga um hrávörur eða uppboðsvörurnar sem eru á grundvelli losunarheimilda við tilteknar aðstæður.
- 15) Upplýsingar, sem veittar eru eftir á, má nota til að kanna hvort aðgengilegar fyrirframupplýsingar hafa haft verðmótandi áhrif en ekki ætti að nota þær til að grípa til aðgerða gegn aðilum sem hafa dregið upplýstar ályktanir af fyrirframupplýsingum sem þeir höfðu aðgang að.
- 16) Ef innherjaupplýsingar varða ferli sem fer fram í þrepum gæti hvert þrep ferlisins, sem og heildarferlið, innihaldið innherjaupplýsingar. Milliprep í langvarandi ferli getur í sjálfu sér falið í sér aðstæður eða atburð, sem liggur fyrir eða raunhæfar líkur eru á að svo verði, á grundvelli heildarmats á þáttunum sem liggja fyrir á viðkomandi tíma. Þetta ætti þó ekki að túlka sem svo að taka verði tillit til umfangs áhrifa af þessum aðstæðum eða atburði á verð hlutaðeigandi fjármálagerninga. Milliprep ætti að teljast vera innherjaupplýsingar ef það, eitt og sér, uppfyllir viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð um innherjaupplýsingar.
- 17) Upplýsingar um atburð eða aðstæður sem er milliprep í langvarandi ferli geta t.d. varðað stöðu samningaviðræðna, skilmála sem eru samþykktir til bráðabirgða í samningaviðræðum, möguleikann á að bjóða fjármálagerninga út, skilyrðin sem gilda um markaðssetningu fjármálagerninga, bráðabirgðaskilmála vegna útboðs fjármálagerninga, eða hugmynd um að taka

fjármálagerning með í mikilvæga vísitölu eða fella hann úr slíkri vísitölu.

- 18) Tryggja ber markaðsaðilum aukið réttaröryggi með því að skilgreina nánar tvo grundvallarþætti í skilgreiningu á innherjaupplýsingum, nánar tiltekið hvaða sérstaka vitneskja felst í viðkomandi upplýsingum og þýðingu mögulegra áhrifa þeirra á verð fjármálagerninganna, tengdra stundarsamninga um hrávörur eða uppboðsvörurnar sem eru á grundvelli losunarheimilda. Að því er varðar afleiður sem eru heildsöluorkuvörur ætti sérstaklega að líta á upplýsingar, sem krafist er að séu birtar í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1227/2011 ⁽⁵⁾, sem innherjaupplýsingar.
- 19) Þessari reglugerð er ekki ætlað að banna umræður almenns eðlis um viðskipti og markaðsþróun milli hluthafa og stjórnar að því er varðar útgefanda. Slík samskipti eru mikilvæg fyrir skilvirka starfsemi markaða og ætti ekki að banna þau með þessari reglugerð.
- 20) Númarkaðir og tengdir afleiðumarkaðir eru mjög samtengdir og alþjóðlegir og markaðssvik geta átt sér stað þvert á markaði og yfir landamæri, sem getur valdið verulegri kerfisáhættu. Þetta á bæði við um innherjasvik og markaðsmisnotkun. Einkum geta innherjaupplýsingar frá númarkaði gagnast aðila sem á viðskipti á fjármálamarkaði. Innherjaupplýsingar í tengslum við hrávöruafleiðu ætti að skilgreina sem upplýsingar sem bæði uppfylla almenna skilgreiningu á innherjaupplýsingum í tengslum við fjármálamarkaði og sem krafist er að séu birtar almenningi í samræmi við laga- eða regluákvæði á Sambands- eða landsstigi, reglur á markaði, samninga eða venjur á viðkomandi markaði með hrávöruafleiður eða númarkaði. Eftirtektarverð dæmi um slíkar reglur eru m.a. reglugerð (ESB) nr. 1227/2011 um orkumarkaðinn og sameiginlega framtaksverkefnið um olíugögn (e. *Joint Organisations Database Initiative (JODI)*). Slíkar upplýsingar geta myndað grundvöll fyrir ákvarðanir markaðsaðila um að gera afleiðusamninga um hrávörur eða tengda stundarsamninga um hrávörur og ættu því að teljast vera innherjaupplýsingar sem krafist er að birtar séu almenningi, ef líklegt má teljast að þær hafi veruleg áhrif á verð slíkra afleiða eða tengda stundarsamninga um hrávörur.

Þar að auki er einnig mögulegt að beita hagræðingaraðferðum á númerkuðum og afleiðumörkuðum. Viðskipti með fjármálagerninga, þ.m.t. hrávöruafleiður, má nota til að hagræða tengdum stundarsamningum um hrávörur og nota má stundarsamninga um hrávörur til að hagræða tengdum fjármálagerningum. Bannið við markaðsmisnotkun ætti því að fanga þessi innbyrðis tengsl. Það þykir þó hvorki rétt né framkvæmanlegt að rýmka gildissvið þessarar reglugerðar til að hún nái yfir atferli sem varðar fjármálagerninga, t.d. viðskipti með stundarsamninga um hrávörur sem aðeins hafa áhrif á númarkaðinn. Í þeim sérstöku tilvikum sem varða heildsöluorkuvörur ættu lögbæru yfirvöldin að taka tillit til sérstakra einkenna skilgreininganna í reglugerð (ESB) nr. 1227/2011 er þau beita skilgreiningunum á innherjaupplýsingum, innherjasvikum og markaðsmisnotkun samkvæmt þessari reglugerð á fjármálagerninga í tengslum við heildsöluorkuvörur.

- 21) Samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB ⁽⁶⁾ bera framkvæmdastjórnin, aðildarríkin og aðrir opinberlega tilnefndir aðilar, m.a., ábyrgð á tæknilegri útgáfu á losunarheimildum, frjálsri úthlutun þeirra til hæfra iðnaðargeira og nýrra aðila og almennt á þróun og framkvæmd á stefnuramma Sambandsins um loftslag, sem rennir stöðum undir framboð á losunarheimildum til aðila innan losunarviðskiptakerfis Sambandsins (viðskiptakerfi ESB fyrir losunarheimildir) sem skylt er að kaupa þær. Við framkvæmd þessara skyldna geta þessir opinberu aðilar, m.a., haft aðgang að verðnæmum, óopinberum upplýsingum og geta, samkvæmt tilskipun 2003/87/EB, þurft að framkvæma tilteknar markaðsaðgerðir í tengslum við losunarheimildir. Vegna flokkunar losunarheimilda sem fjármálagerninga sem hluti af endurskoðun tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB ⁽⁷⁾ munu þessir gerningar einnig falla undir gildissvið þessarar reglugerðar.

Til að viðhalda getu framkvæmdastjórnarinnar, aðildarríkja og annarra opinberlega tilnefndra aðila til að þróa og framkvæma loftslagsstefnu Sambandsins, ætti starfsemi þessara opinberu aðila, að því marki sem hún er framkvæmd með hagsmuni almennings í huga og eingöngu til að framfylgja þessari stefnu og varðandi losunarheimildir, að vera undanþegin beitingu þessarar reglugerðar. Slík undanþága ætti ekki að hafa neikvæð áhrif á gagnsæi á markaði í heild sinni, þar sem þessir opinberu aðilar hafa lögbundnar skyldur til að starfa með hætti sem tryggir skipulega og sanngjarna birtingu og aðgang, sem er án mismununar, að upplýsingum um nýjar ákvarðanir, þróun og gögn sem eru verðnæm í eðli sínu. Þar að auki eru, samkvæmt tilskipun 2003/87/EB, ráðstafanir til að vernda sanngjarna birtingu upplýsinga án mismununar á tilteknum verðnæmum upplýsingum, sem opinber yfirvöld búa yfir, og framkvæmdarráðstafanir sem samþykktar eru samkvæmt henni. Á sama tíma ætti undanþágan fyrir opinbera

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1227/2011 frá 25. október 2011 um heildstæðan og gagnsæjan heildsölumarkað fyrir orku (Sjtið. ESB L 326, 8.12.2011, bls. 1).

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB frá 13. október 2003 um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins og um breytingu á tilskipun ráðsins 96/61/EB (Sjtið. ESB L 275, 25.10.2003, bls. 32).

⁽⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EBE (Sjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1).

aðila sem fylgja loftslagsstefnu Sambandsins ekki að ná yfir tilvik þar sem þessir opinberu aðilar aðhafast eða taka þátt í viðskiptum sem falla utan ramma loftslagsstefnu Sambandsins eða ef aðilar sem starfa fyrir þessa aðila aðhafast eða taka þátt í viðskiptum fyrir eigin reikning.

- 22) Samkvæmt 43. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og framkvæmd alþjóðasamninga, sem gerðir eru samkvæmt sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, bera framkvæmdastjórnin, aðildarríkin og aðrir opinberlega tilnefndir aðilar, m.a., ábyrgð á því að framfylgja sameiginlegu landbúnaðarstefnunni (e. *Common Agricultural Policy (CAP)*) og sameiginlegu sjávarútvegsstefnunni (e. *Common Fisheries Policy (CFP)*). Við framkvæmd þessara skyldna geta þessir opinberu aðilar stundað starfsemi og gert ráðstafanir sem miða að því að stýra búvörumörkuðum og fiskveiðum, þ.m.t. opinber ihlutun, og beitt viðbótarinnflutningsgjöldum eða fellt þau tímabundið úr gildi. Í ljósi gildissviðs þessarar reglugerðar, tiltekinna ákvæða hennar sem gilda um stundarsamninga um hrávörur, sem hafa eða eru líklegir til að hafa áhrif á fjármálagerninga og fjármálagerninga sem eru háðir virði stundarsamninga um hrávörur og sem hafa, eða eru líklegir til að hafa, áhrif á stundarsamninga um hrávörur, er nauðsynlegt að tryggja að starfsemi framkvæmdastjórnarinnar, aðildarríkja og annarra aðila sem eru tilnefndir opinberlega til að fylgja sameiginlegu landbúnaðarstefnunni og sameiginlegu sjávarútvegsstefnunni, sé ekki takmörkuð. Til að viðhalda getu framkvæmdastjórnarinnar, aðildarríkja og annarra opinberlega tilnefndra aðila til að þróa og framkvæma sameiginlegu landbúnaðarstefnuna og sameiginlegu sjávarútvegsstefnuna, ætti starfsemi þeirra, að því marki sem hún er framkvæmd með hagsmunum almennings í huga og eingöngu til að framfylgja þessum stefnum, að vera undanþegin beitingu þessar reglugerðar. Slík undanþága ætti ekki að hafa neikvæð áhrif á gagnsæi á markaði í heild sinni, þar sem þessir opinberu aðilar hafa lögbundnar skyldur til að starfa með hætti sem tryggir skipulega og sanngjarna birtingu og aðgang, án mismununar, að upplýsingum um nýjar ákvarðanir, þróun og gögn sem eru verðnæm í eðli sínu. Á sama tíma ætti undanþágan fyrir opinbera aðila, sem fylgja sameiginlegu landbúnaðarstefnunni og sameiginlegu sjávarútvegsstefnunni, ekki að ná yfir tilvik þar sem þessir opinberu aðilar aðhafast eða taka þátt í viðskiptum sem ekki eru í samræmi við sameiginlegu landbúnaðarstefnuna og sameiginlegu sjávarútvegsstefnuna eða ef aðilar sem starfa fyrir þessa aðila aðhafast eða taka þátt í viðskiptum fyrir eigin reikning.
- 23) Aðaleinkenni innherjasvika er óréttmætur ávinningur sem fæst af innherjaupplýsingum í óhag þriðju aðila sem búa ekki yfir slíkum upplýsingum og grefur þannig undan heilleika fjármálamarkaða og tiltrú fjárfesta. Af þessum sökum ætti bannið við innherjasvikum að gilda þegar aðili sem býr yfir innherjaupplýsingum nýtur með óréttmætum hætti ávinnings af þeim upplýsingum með því að eiga markaðsviðskipti í samræmi við þær upplýsingar með því að kaupa eða selja, með því að reyna að kaupa eða selja, með því að afturkalla eða breyta, eða með því að reyna að afturkalla eða breyta, fyrirmælum um að kaupa eða selja, fyrir eigin reikning eða fyrir reikning þriðja aðila, beint eða óbeint, fjármálagerninga sem upplýsingarnar varða. Notkun innherjaupplýsinga getur einnig falið í sér viðskipti með losunarheimildir og afleiður þeirra og tilboðsgjöf á uppboðum á losunarheimildum eða öðrum uppboðsvörum á grundvelli þeirra, sem eru geymdar samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1031/2010 ⁽⁸⁾.
- 24) Ef lögaðili eða einstaklingur sem býr yfir innherjaupplýsingum kaupir eða selur, eða reynir að kaupa eða selja, fyrir eigin reikning eða fyrir reikning þriðja aðila, beint eða óbeint, fjármálagerninga sem þessar upplýsingar varða ætti að tilgreina að viðkomandi aðili hafi nýtt þessar upplýsingar. Þessi forsenda hefur ekki áhrif á rétt til varnar. Spurninguna um hvort aðili hefur brotið í bága við bannið við innherjasvikum, eða hefur reynt að beita innherjasvikum, ætti að greina í ljósi tilgangssins með þessari reglugerð, sem er að vernda heilleika fjármálamarkaðarins og auka tiltrú fjárfesta, sem að sínu leyti byggir á fullvissu um að fjárfestar standi jafnfætis og njóti verndar frá misnotkun á innherjaupplýsingum.
- 25) Fyrirmæli sem gefin eru áður en aðili fær innherjaupplýsingar ættu ekki að teljast vera innherjasvik. Ef aðili fær innherjaupplýsingar ætti þó að ganga út frá þeirri forsendu að allar síðari breytingar í tengslum við þær upplýsingar á fyrirmælum, sem gefin voru áður en hann fékk slíkar upplýsingar, þ.m.t. afturköllun eða breyting á fyrirmælum, eða tilraun til að afturkalla eða breyta fyrirmælum, teljist vera innherjasvik. Þó mætti falla frá þeirri forsendu ef aðilinn sýnir fram á að hann eða hún nýtti ekki innherjaupplýsingarnar við framkvæmd viðskiptanna.
- 26) Notkun innherjaupplýsinga getur falist í því að kaupa eða selja fjármálagerning, eða uppboðsvöru sem byggð er á losunarheimildum, eða afturkalla eða breyta fyrirmælum, eða að gera tilraun til að kaupa eða selja fjármálagerning eða afturkalla

⁽⁸⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1031/2010 frá 12. nóvember 2010 um tímasetningu, stjórnun og aðra þætti í tengslum við uppboð á heimildum til losunar gróðurhúsalofttegunda samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/87/EB um að koma á fót kerfi fyrir viðskipti með heimildir til losunar gróðurhúsalofttegunda innan Bandalagsins (Stjóð. ESB L 302, 18.11.2010, bls. 1).

eða breyta fyrirmælum, þegar sá sem það gerir veit eða ætti að vita að um innherjaupplýsingar er að ræða. Í þessu sambandi ættu lögbær yfirvöld að taka afstöðu til þess sem eðlilegur og sanngjarn aðili veit eða ætti að hafa vitað við tiltekna aðstæður.

- 27) Þessa reglugerð ber að túlka á þann hátt sem samræmist ráðstöfununum sem aðildarríkin hafa samþykkt í því skyni að vernda hagsmunum handhafa framseljanlegra verðbréfa, sem hafa atkvæðisrétt í félagi (eða fá slíkan rétt í framhaldi af beitingu réttar eða við eignabreytingu), þegar félagið er viðfang í opinberu yfirtökutilboði eða aðrar breytingar eru fyrirhugaðar á yfirráðum félagsins. Einkum skal túlka þessa reglugerð á þann hátt sem samræmist lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt hafa verið í tengslum við yfirtökutilboð, samruna og önnur viðskipti sem hafa áhrif á eignarhald eða yfirráð yfir félögum sem falla undir eftirlit eftirlitsyfirlvalda sem aðildarríki hafa tilnefnt skv. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/25/EB⁽⁹⁾.
- 28) Ekki skal líta á rannsóknir og mat, unnið út frá gögnum sem eru öllum aðgengileg, sem innherjaupplýsingar og þar af leiðandi skulu viðskipti, sem fara fram á grundvelli slíkra rannsókna eða mats, ein og sér ekki teljast vera innherjasvik. Þó geta slíkar upplýsingar talist vera innherjaupplýsingar t.d. ef markaðurinn væntir reglulegrar birtingar eða dreifingar upplýsinga og ef slík birting eða dreifing stuðlar að verðmyndun fjármálagerninga, eða ef upplýsingarnar fela í sér álit viðurkennds markaðslýsanda eða stofnunar sem getur upplýst um verð á tengdum fjármálagerningum. Markaðsaðilar skulu því taka til athugunar að hvaða marki upplýsingarnar eru óopinberar og möguleg áhrif þeirra á fjármálagerninga, sem viðskipti eru með fyrir birtingu þeirra eða dreifingu, til að ákvarða hvort þeir væru að eiga viðskipti á grundvelli innherjaupplýsinga.
- 29) Til að komast hjá því að banna fyrir slysi tiltekna fjármálastarfsemi sem er lögmæt, einkum ef ekki er um að ræða áhrif af markaðssvikum, er nauðsynlegt að viðurkenna tiltekið lögmætt atferli. Þetta getur t.d. verið viðurkenning á hlutverki viðskiptavaka er þeir beita lögmætum heimildum sínum til að stuðla að seljanleika á markaði.
- 30) Sú staða þegar viðskiptavakar eða aðilar, sem hafa heimild til að koma fram sem mótaðilar, takmarka sig við að sinna lögmætri starfsemi við kaup og sölu fjármálagerninga eða þegar einstaklingar, sem hafa heimild til að framkvæma fyrirmæli fyrir hönd þriðju aðila sem búa yfir innherjaupplýsingum, takmarka sig við að framkvæma, afturkalla eða breyta fyrirmælum samviskusamlega, ætti í sjálfu sér ekki teljast vera misnotkun upplýsinga. Verndin, sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð fyrir viðskiptavaka, aðila sem hafa leyfi til að koma fram sem mótaðilar eða aðila sem hafa leyfi til að framkvæma fyrirmæli fyrir hönd þriðju aðila, sem búa yfir innherjaupplýsingum, nær þó ekki yfir starfsemi sem er bönnuð með skýrum hætti samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. þá venju, svo dæmi sé tekið, sem þekkt er sem „framhjálaupsviðskipti“. Ef lögaðilar hafa gert allar réttmætar ráðstafanir til að koma í veg fyrir markaðssvik en einstaklingar, er þeir framkvæma störf sín, stunda samt markaðssvik fyrir hönd lögaðilans ætti það ekki að teljast vera markaðssvik lögaðilans. Annað dæmi sem ætti ekki að teljast vera notkun innherjaupplýsinga eru viðskipti sem gerð eru til að uppfylla fyrri skuldbindingu sem er gjaldfallin. Það eitt að hafa aðgang að innherjaupplýsingum um annað félag og nota þær í tengslum við opinbert yfirtökutilboð í því skyni að ná yfirráðum í því félagi eða leggja til samruna við það ætti ekki að teljast vera innherjasvik.
- 31) Þar eð undanfari að öflun og afhendingu fjármálagerninga hlýtur að vera ákvörðun um öflun eða afhendingu sem aðili, sem sér um viðskiptin, tekur ætti það eitt að kaupin eða afhendingin fari fram ekki teljast notkun innherjaupplýsinga. Aðgerðir á grundvelli eigin skipulags og áætlana um viðskipti ættu ekki að teljast vera beiting innherjaupplýsinga. Enginn þessara lögaðila eða einstaklinga ætti þó að njóta verndar með skírskotun til starfssviðs þeirra; þeir ættu aðeins að njóta verndar ef þeir starfa á réttan og tilhlýðilegan hátt og uppfylla þannig bæði þau viðmið sem vænst er í starfi þeirra og viðmið þessarar reglugerð, þ.e. heildarvirkni markaðar og vernd fjárfesta. Samt sem áður mætti líta svo á að brot hafi verið framið ef lögbært yfirvald sýnir fram á ólögmæta ástæðu fyrir þessum viðskiptum, fyrirmælum eða atferli, eða að aðilinn hafi beitt innherjaupplýsingum.
- 32) Markaðsathuganir eru vixlverkun milli seljanda fjármálagerninga og eins eða fleiri mögulegra fjárfesta, fyrir tilkynningu um viðskipti, til að meta áhuga mögulegra fjárfesta á hugsanlegum viðskiptum og verðlagningu þeirra, umfangi og uppbyggingu. Markaðsathuganir gætu falið í sér upphaflegt eða síðara tilboð á viðkomandi verðbréfum og eru þær aðgreindar frá venjulegum viðskiptum. Þær eru mjög verðmætt tæki til að leggja mat á álit mögulegra fjárfesta, auka samskipti við hluthafa, tryggja að samningar gangi snurðulaust fyrir sig og til að álit útgefenda, núverandi hluthafa og mögulegra nýrra fjárfesta sé samræmt. Þær

⁽⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/25/EB frá 21. apríl 2004 um yfirtökutilboð (Stjóð. ESB L 142, 30.4.2004, bls. 12).

geta verið sérstaklega gagnlegar þegar skortur er á tiltrú á markaði eða viðeigandi viðmiðun, eða ef markaðir eru óstöðugir. Getan til að framkvæma markaðsathuganir er því mikilvæg fyrir eðlilega starfsemi fjármálamarkaða og ekki ætti að líta á markaðsathuganir einar og sér sem markaðssvik.

- 33) Dæmi um markaðsathuganir eru aðstæður þar sem fyrirtækið sem er á söluhlíðinni hefur átt í viðræðum við útgefanda um möguleg viðskipti og það hefur ákveðið að meta mögulegan áhuga fjárfesta til að ákvarða skilmála viðskipta; ef útgefandi ætlar að tilkynna um útgáfu á skuldabréfum eða viðbótarhlutafjárútboð og fyrirtæki á söluhlíðinni hefur samband við lykilmarkaðsáhrif og gefur þeim upp alla skilmála samnings til að fá þá til að skuldbinda sig til að taka þátt í viðskiptunum; eða ef söluhlíðin leitast eftir því að selja mikinn fjölda verðbréfa fyrir hönd fjárfestis og leitast við að meta mögulegan áhuga annarra mögulegra fjárfesta á þessum verðbréfum.
- 34) Þegar markaðsathuganir eiga sér stað kann að vera nauðsynlegt að birta innherjaupplýsingar mögulegum fjárfestum. Almennt mun aðeins vera mögulegt að hagnast fjárhagslega á viðskiptum á grundvelli innherjaupplýsinga sem veittar eru við markaðsathugun ef um er ræða núverandi markað með fjármálagerninga sem eru viðfangsefni markaðsathugunarinnar eða með tengdan fjármálagerning. Vegna tímasetningar slíkra viðræðna er mögulegt að innherjaupplýsingar séu birtar mögulegum fjárfestum við markaðsathugunina eftir að fjármálagerningur hefur verið tekinn til viðskipta á skipulegan verðbréfamarkað eða viðskipti hafa verið með hann á markaðstorgi fjármálagerninga eða skipulegum viðskiptavettvangi. Áður en markaðsathugun er framkvæmd ætti markaðsaðilinn, sem birtir upplýsingarnar, að leggja mat á það hvort markaðsathugunin muni fela í sér birtingu innherjaupplýsinga.
- 35) Innherjaupplýsingar ættu að teljast hafa verið birtar á lögmætan hátt ef þær eru birtar sem liður í eðlilegri starfsemi aðila, starfsgrein hans eða skyldustörfum. Ef markaðsathugun felur í sér birtingu innherjaupplýsinga er litið svo á að markaðsaðilinn sem birtir upplýsingarnar sinni eðlilegri starfsemi sinni, starfsgrein eða skyldustörfum ef hann, þegar upplýsingarnar eru birtar, upplýsir og fær samþykki aðilans sem fær upplýsingarnar að hann gæti mögulega fengið innherjaupplýsingar; að ákvæði þessarar reglugerðar kveði á um takmarkanir á að eiga viðskipti eða bregðast við á grundvelli þessara upplýsinga; að gera skuli réttmætar ráðstafanir til að vernda áframhaldandi upplýsingaleynd; og að hann skuli upplýsa markaðsaðilann, sem birtir upplýsingarnar, um deili á öllum einstaklingum og lögaðilum sem upplýsingarnar eru birtar þegar leitað er viðbragða við markaðsathugun. Sá markaðsaðili sem birtir upplýsingarnar ætti einnig að fylgja skuldbindingunum, sem settar eru fram með ítarlegum hætti í tæknilegum eftirlitsstöðlum, að því er varðar viðhald skráa yfir upplýsingar sem birtar eru. Ekki skal gera ráð fyrir að markaðsaðilar sem ekki fara að þessari reglugerð er þeir framkvæma markaðsathugun hafi með ólögmætum hætti birt innherjaupplýsingar en þeir ættu ekki að geta haft hag af undanþágunni sem veitt er þeim sem uppfylla slík ákvæði. Spurninguna um hvort þeir hafa brotið í bága við bannið gegn ólögmætri birtingu innherjaupplýsinga ætti að greina í ljósi allra viðeigandi ákvæða þessarar reglugerðar og allir markaðsaðilar sem birta upplýsingar ættu að vera skuldbundnir til að setja mat sitt fram skriflega áður en þeir taka þátt í markaðsathugun, hvort sem sú markaðsathugun felur í sér birtingu innherjaupplýsinga eða ekki.
- 36) Mögulegir fjárfestar, sem falla undir markaðsathugun, ættu síðan að taka til athugunar hvort þær upplýsingar sem þeim eru birtar flokkist sem innherjaupplýsingar sem myndu banna þeim að eiga viðskipti á grundvelli þeirra eða birta öðrum þessar upplýsingar. Mögulegir fjárfestar falla áfram undir reglurnar um innherjasvik og ólögmæta birtingu innherjaupplýsinga, eins og sett er fram í þessari reglugerð. Til að aðstoða mögulega fjárfesta við athuganir þeirra og að því er varðar hvaða skref skuli taka til að brjóta ekki í bága við þessa reglugerð ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að gefa út viðmiðunarreglur.
- 37) Í reglugerð (ESB) nr. 1031/2010 er kveðið á um tvennar samhliða reglur um markaðssvik sem gilda um uppboð á losunarheimildum. Vegna flokkunar á losunarheimildum sem fjármálagerningum ætti þessi reglugerð þó að setja fram sameiginlegar reglur um ráðstafanir vegna markaðssvika sem gilda um alla frum- og eftirmarkaði með losunarheimildir. Þessi reglugerð ætti einnig að gilda um atferli eða viðskipti, þ.m.t. tilboð, í tengslum við uppboð á uppboðsvettvangi, sem hefur starfsleyfi sem skipulegur verðbréfamarkaður með losunarheimildir eða aðrar uppboðsvörur á grundvelli þeirra, þ.m.t. ef uppboðsvörur eru ekki fjármálagerningar, samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1031/2010.
- 38) Þessi reglugerð ætti að kveða á um ráðstafanir að því er varðar markaðsmisnotkun sem unnt er að laga að nýjum viðskiptaháttum eða nýjum áætlunum sem gætu verið misnotkun. Til að endurspeglja þá staðreynd að viðskipti með fjármálagerninga fara í auknum mæli fram með sjálfvirkum hætti er æskilegt að í skilgreiningunni á markaðsmisnotkun séu sett fram dæmi um tilteknar

misnotkunaraðferðir sem unnt er að framkvæma með tiltækum viðskiptaaðferðum, þ.m.t. algríms- og hátíðnivíðskiptum (e. algorithmic and high-frequency trading). Þessum dæmum er hvorki ætlað að vera tæmandi né ætluð til að halda því fram að sömu áætlanir, framkvæmdar með öðrum aðferðum, myndu ekki einnig vera misnotkun.

- 39) Bannið við markaðssvikum ætti einnig að gilda um þá aðila sem eru í samstarfi í þeim tilgangi að stunda markaðssvik. Dæmin gætu tekið til, en ekki takmarkast við, miðlara sem eiga hugmynd að og ráðleggja viðskiptaáætlun sem ætluð er til markaðssvika, aðila sem hvetja aðila sem býr yfir innherjaupplýsingum til að birta þær upplýsingar með ólögum hætti eða aðila sem prófa hugbúnað í samstarfi við fjárfesti í þeim tilgangi að stuðla að markaðssvikum.
- 40) Til að tryggja að bótaábyrgð lendi bæði á lögaðilanum og einstaklingunum sem taka þátt í ákvarðanatöku lögaðilans er nauðsynlegt að viðurkenna mismunandi fyrirkomulag laga í einstökum aðildarríkjum. Slíkt fyrirkomulag ætti að tengjast beint aðferðum við úthlutun bótaábyrgðar í landslögum.
- 41) Til að bæta við bannið við markaðsmisnotkun ætti þessi reglugerð að innihalda bann við því að gera tilraun til að taka þátt í markaðsmisnotkun. Tilraun til að taka þátt í markaðsmisnotkun ætti að aðgreina frá atferli sem er líklegt til að leiða til markaðsmisnotkunar þar sem bæði tilvikin eru bönnuð samkvæmt þessari reglugerð. Slík tilraun gæti verið aðstæður þar sem aðgerðin er hafin en hefur ekki verið lokið, t.d. vegna tæknilegra erfiðleika eða fyrirmæla um viðskipti sem ekki hefur verið brugðist við. Bann við tilraunum til að taka þátt í markaðsmisnotkun er nauðsynlegt til að gera lögbærum yfirvöldum kleift að beita viðurlögum við slíkum tilraunum.
- 42) Með fyrirvara um markmiðið með þessari reglugerð og ákvæði hennar sem taka gildi án frekari lögfestingar, gæti aðili, sem á í viðskiptum eða gefur fyrirmæli um viðskipti sem gætu talist markaðsmisnotkun, sýnt fram á að ástæður hans fyrir slíkum viðskiptum eða fyrirmælum um viðskipti séu lögmæt og að viðskiptin og fyrirmælin séu í samræmi við viðurkenndar venjur á viðkomandi markaði. Aðeins lögbær yfirvöld sem bera ábyrgð á eftirliti með markaðssvikum á hlutaðeigandi markaði mega koma á viðurkenndri markaðsvenju. Venja sem viðurkennd er á tilteknum markaði telst ekki viðeigandi á öðrum mörkuðum nema lögbær yfirvöld slíkra markaða hafa opinberlega samþykkt þá venju. Samt sem áður gæti verið litið svo á að brot hafi átt sér stað ef lögbært yfirvald sýnir fram á að önnur ólögleg ástæða sé fyrir þessum viðskiptum eða fyrirmælum.
- 43) Þessi reglugerð ætti einnig að skýra að þátttaka í markaðsmisnotkun eða tilraun til að taka þátt í markaðsmisnotkun með fjármálagerningi gæti verið með þeim hætti að nota tengda fjármálagerninga á borð við afleiðugerninga sem viðskipti eru með á öðrum viðskiptavettvangi eða OTC-afleiðugerninga.
- 44) Margir fjármálagerningar eru verðlagðir með vísan í viðmiðun. Raunveruleg hagræðing eða tilraun til hagræðingar á viðmiðunum, þ.m.t. millibankavöxtum, getur haft alvarleg áhrif á tiltrú á markaði og getur leitt til verulegs taps fyrir fjárfesta eða raskað raunhagkerfinu. Því er krafist sértækra ákvæða í tengslum við viðmiðanir til að vernda heilleika markaðanna og til að tryggja að lögbær yfirvöld geti framfylgt skýru banni við hagræðingu viðmiða. Þessi ákvæði ættu að ná yfir allar birtar viðmiðanir, þ.m.t. þær sem eru aðgengilegar fyrir milligöngu Netsins án endurgjalds eða ekki, t.d. skuldatryggingarviðmiðanir og vísitöluvísitölur. Nauðsynlegt er að bæta við almenna bannið gegn markaðsmisnotkun með því að banna hagræðingu á sjálfu viðmiðinu og sendingu rangra eða villandi upplýsinga, veitingu rangra eða villandi inntaksgagna, eða aðrar aðgerðir sem hagræða útreikningi viðmiðunar, ef útreikningurinn hefur nægilega víðtæka skilgreiningu til að innihalda viðtöku og mat á öllum gögnum sem tengjast útreikningi á þeirri viðmiðun og inniheldur einkum aðlöguð gögn, og að meðtalinni aðferðafræði sem á við um viðmiðunina, hvort sem hún er á grundvelli algríms eða dómgreindar að hluta til eða að öllu leyti. Þessar reglur eru til viðbótar við reglugerð (ESB) nr. 1227/2011 sem leggur bann við viljandi veitingu rangra upplýsinga til fyrirtækja sem gera verðmat eða markaðsskýrslur um heildsöluorkuafurðir, sem hefur þau áhrif að villa um fyrir markaðsaðila sem grípa til aðgerða á grundvelli verðmatsins eða markaðsskýrslanna.
- 45) Til að tryggja samræmd markaðsskýrði milli viðskiptavettvanga og fyrirtækja sem falla undir þessa reglusetning ætti þess að vera krafist að allir aðilar sem reka skipulega verðbréfamarkaði, markaðstorg fjármálagerninga og skipulega viðskiptavettvanga komi á fót og viðhaldi skilvirku fyrirkomulagi, kerfum og verklagi sem miðar að því að koma í veg fyrir og greina markaðsmisnotkun og misnotkunaraðgerðir.

- 46) Hagræðing eða tilraun til hagræðingar á fjármálagerningum getur einnig falist í því að setja fram fyrirmæli sem ekki er víst að verði framkvæmd. Þar að auki er mögulegt að hagræða fjármálagerningi með atferli sem fer fram utan viðskiptavettvangs. Þess ætti því að vera krafist að aðilar sem sjá um eða framkvæma viðskipti sem fagmenn komi á fót og viðhaldi skilvirku fyrirkomulagi, kerfum og verklagi til að greina og skýra frá grunsamlegum viðskiptum. Þeir ættu einnig að skýra frá grunsamlegum fyrirmælum og grunsamlegum viðskiptum sem fara fram utan viðskiptavettvangs.
- 47) Hagráðing eða tilraun til hagræðingar á fjármálagerningum getur einnig verið miðlun rangra eða villandi upplýsinga. Dreifing rangra eða villandi upplýsinga getur haft marktæk áhrif á verð fjármálagerninga á hlutfallslega skömmum tíma. Hún getur falist í að spinna upp bersýnilega rangar upplýsingar en einnig að sleppa viljandi mikilvægum staðreyndum, auk þess að veita vísitandi ónákvæmar upplýsingar. Þess konar markaðsmisnotkun er sérstaklega skaðleg fjárfestum þar sem hún veldur því að þeir byggja fjárfestingarákvarðanir sínar á röngum eða brengluðum upplýsingum. Það er einnig skaðlegt fyrir útgefendur þar sem það dregur úr tiltrú á aðgengilegum upplýsingum í tengslum við þær. Skortur á tiltrú á markaði getur teft í tvísýnu getu útgefanda til að gefa út nýja fjármálagerninga eða til að tryggja sér lánsfé frá öðrum markaðsaðilum til að fjármagna starfsemi sína. Upplýsingar berast mjög hratt um markaðinn. Þar af leiðandi getur tjón fjárfesta og útgefanda varað í hlutfallslega langan tíma þar til í ljós kemur að upplýsingarnar eru rangar eða villandi og útgefandinn eða sá sem ber ábyrgð á að dreifa þeim getur leiðrétt þær. Af þessum sökum er nauðsynlegt að flokka dreifingu rangra eða villandi upplýsinga, þ.m.t. það að breiða út sögusagnir og rangan eða misvísandi fréttáflutning, sem brot gegn þessari reglugerð. Því er viðeigandi að leyfa þeim sem eru virkir á fjármálamörkuðum ekki að veita að vild upplýsingar gegn eigin álit eða dómgreind, sem þeir vita eða ættu að vita að séu rangar eða misvísandi, í óhag fjárfesta og útgefanda.
- 48) Þar sem notkun vefsetra, blogga og samfélagsmiðla hefur aukist er mikilvægt að skýra að dreifing rangra eða misvísandi upplýsinga fyrir milligöngu Netsins, þ.m.t. á samfélagsmiðlum eða nafnlausum blogg síðum, ætti að því er varðar þessa reglugerð að teljast vera jafngildi þess að dreifa þeim fyrir milligöngu hefðbundnari samskiptaleiða.
- 49) Opinber birting útgefanda á innherjaupplýsingum er nauðsynleg til að koma í veg fyrir innherjasvik og til að tryggja að fjárfestar séu ekki blekktir. Því ætti að krefjast þess að útgefendur upplýsi almenning, eins fljótt og mögulegt er, um innherjaupplýsingar. Þessi skylda gæti þó, við sérstakar aðstæður, skaðað lögmæta hagsmuni útgefandans. Við slíkar aðstæður ætti að heimila frestun á birtingu að því tilskildu að frestunin væri ekki líkleg til að villa um fyrir almenningi og útgefandinn geti tryggt að upplýsingarnar séu trúnaðarmál. Útgefandinn er aðeins skyldugur til að birta innherjaupplýsingar ef hann hefur óskað eftir eða leyft töku fjármálagerningsins til viðskipta.
- 50) Við beitingu krafna um opinbera birtingu innherjaupplýsinga og frestun á slíkri opinberri birtingu, eins og kveðið er á um í þessari reglugerð, geta lögmætir hagsmunir einkum varðað eftirfarandi aðstæður, þótt upptalningin sé ekki tæmandi: (a) yfirstandandi samningaviðræður eða tilheyrandi aðstæður þar sem birting gæti haft áhrif á niðurstöðu eða eðlilegan gang viðræðnanna. Einkum ef fjárhagsafkoma útgefanda er í alvarlegri og yfirvofandi hættu, án þess að það falli undir gildandi lög um gjaldþrot, er hægt að fresta birtingu upplýsinga í takmarkaðan tíma ef birtingin kynni að tefla hagsmunum hluthafa og hugsanlegra hluthafa í tvísýnu með því að draga úr líkum þess að unnt sé að leiða til lykta tilteknar samningaviðræður sem eiga að tryggja fjárhagslega endurreisn útgefandans til langs tíma, (b) ákvarðanir sem stjórnarnefnd útgefanda tekur eða samningar sem hún gerir og útheimta samþykki annarrar nefndar á vegum útgefandans til að öðlast gildi, ef skipulag útgefandans krefst þess að þessar nefndir séu aðskildar, að því tilskildu að birting upplýsinganna áður en slíkt samþykki er veitt, samtímis því að tilkynnt er að samþykkis sé enn beðið, kynni að tefla því í tvísýnu að almenningur geti lagt nákvæmt mat á upplýsingarnar.
- 51) Þar að auki þarf að fjalla um kröfuna um að birta þátttakendum á markaði með losunarheimildir innherjaupplýsingar. Til að komast hjá því að markaðnum berist tilkynningar sem eru ekki til gagns og til að viðhalda kostnaðarhagkvæmni fyrirhugaðra ráðstafana virðist vera nauðsynlegt að takmarka eftirlitsáhrif þessara krafna við rekstraraðila viðskiptakerfis ESB fyrir losunarheimildir, sem raunhæft er að búast við, vegna stærðar þeirra og starfsemi, að geti haft marktæk áhrif á verð losunarheimilda, uppboðsvara á grundvelli þeirra eða afleiddra fjármálagerninga í tengslum við þær og á tilboð á uppboðum samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1031/2010. Framkvæmdastjórnin ætti að samþykka ráðstafanir til að koma á lágmarksmörkum í þeim tilgangi að beita þeirri undanþágu með framseldri gerð. Upplýsingarnar sem skal birta ættu að varða áþreifanlega starfsemi aðilans sem birtir upplýsingarnar en ekki áætlanir hans eða stefnur varðandi viðskipti með losunarheimildir, uppboðsvörur á grundvelli þeirra eða afleidda fjármálagerninga í tengslum við þær. Ef þátttakendur á markaði með losunarheimildir uppfylla nú þegar jafngildar kröfur um birtingu innherjaupplýsinga, einkum í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1227/2011, ætti skyldan að birta innherjaupplýsingar um losunarheimildir ekki að valda tvítekingu skyldna um birtingu á upplýsingum með sama innihald að mestu. Ef um er að ræða þátttakendur á markaðnum með losunarheimildir, með samanlagða losun eða nafnvarmafl við eða

undir viðmiðunarmörkunum sem sett eru, vegna þess að upplýsingarnar um áþreifanlega starfsemi þeirra teljast ekki vera mikilvægar í tilgangi birtingar, ætti einnig að álíta að það hafi ekki marktæk áhrif á verð losunarheimilda, uppboðsvara á grundvelli þeirra og afleiddra fjármálagerninga í tengslum við þær. Slíkir þátttakendur á markaðnum með losunarheimildir ættu þrátt fyrir það að falla undir bann við innherjasvikum í tengslum við allar aðrar upplýsingar sem þeir hafa aðgang að og flokkast sem innherjaupplýsingar.

- 52) Til að vernda hagsmuni almennings, til að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins og t.d. til að komast hjá því að lausafjávandi fjármálastofnana verði að greiðsluvanda vegna skyndilegrar afturköllunar á fjármagni getur verið rétt að heimila, við sérstakar aðstæður, frestun á birtingu lánastofnana eða fjármálastofnana á innherjaupplýsingum. Þetta gæti einkum gilt um upplýsingar sem eiga við um tímabundna lausafjárerfiðleika, ef þær þurfa að fá lán hjá seðlabanka, þ.m.t. lausafjárþingreiðsla í neyð frá seðlabanka, þar sem birting upplýsinganna myndi hafa kerfisáhrif. Þessi frestun ætti að vera með skilyrði um að útgefandinn fái samþykki viðkomandi lögbærs yfirvalds og að það sé skýrt að hagsmunir almennings af frestun birtingarinnar og efnahagsleg þýðing hennar vegi þyngra en hagsmunir markaðarins að fá upplýsingarnar sem falla undir frestunina.
- 53) Að því er varðar fjármálastofnanir, einkum ef þær fá lán hjá seðlabanka, þ.m.t. lausafjárþingreiðsla í neyð, ætti lögbært yfirvald, að höfðu samráði við, eins og við á, seðlabanka viðkomandi lands, þjóðhagsvarúðaryfirvaldið eða annað viðeigandi landsyfirvald, að framkvæma matið á því hvort upplýsingarnar séu kerfislega mikilvægar og hvort frestun á birtingu séu hagsmunir almennings.
- 54) Skýrt bann ætti að vera við notkun innherjaupplýsinga eða tilraun til að nota innherjaupplýsingar til að eiga viðskipti fyrir eigin reikning eða fyrir reikning þriðja aðila. Notkun innherjaupplýsinga getur einnig falið í sér viðskipti aðila sem vita, eða ættu að vita, að upplýsingarnar sem þeir búa yfir gætu verið innherjaupplýsingar, með losunarheimildir og afleiður og tilboðsgjöf á uppboðum á losunarheimildum eða öðrum uppboðsvörum á grundvelli þeirra, sem eru geymdar samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 1031/2010. Upplýsingar um eigin áætlanir og stefnur markaðsaðila um viðskipti ættu ekki að teljast vera innherjaupplýsingar, þrátt fyrir að upplýsingar um áætlanir og stefnur þriðja aðila geti talist vera innherjaupplýsingar.
- 55) Krafa um að birta innherjaupplýsingar getur verið íþyngjandi fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, eins og þau eru skilgreind í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB⁽¹⁰⁾, sem hafa fengið fjármálagerninga sína tekna til viðskipta á vaxtarmörkuðum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, vegna kostnaðar við að vakta upplýsingar í vörslu þeirra og vegna lögfræðiráðgjafar um það hvort og hvenær birta þarf upplýsingar. Tafarlaus birting innherjaupplýsinga er þó nauðsynleg til að tryggja tiltrú fjárfesta á þessum útgefendum. Því ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að geta gefið út viðmiðunarreglur sem hjálpa útgefendum að uppfylla skylduna um að birta innherjaupplýsingar án þess að stofna vernd fjárfesta í hættu.
- 56) Innherjaskrár eru mikilvægt tæki fyrir eftirlitsaðila er þeir rannsaka möguleg markaðssvik, en mismunur milli landa að því er varðar gögn sem skulu vera í þessum skrár getur lagt óþarfa stjórnsýslubyrði á útgefendur. Gagnareitir innherjaskráa ættu því að vera samræmdir til að draga úr þessum kostnaði. Nauðsynlegt er að aðilar sem eru skráðir í innherjaskrá séu upplýstir um það og afleiðingar þess samkvæmt þessari reglugerð og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/57/ESB⁽¹¹⁾. Krafa um að geyma og uppfæra stöðugt innherjaskrár leggur einkum stjórnsýslubyrði á útgefendur á vaxtarmörkuðum fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki. Þar sem lögbær yfirvöld geta haft skilvirkt eftirlit með markaðssvikum, án þess að hafa alltaf þessar skrár, ættu þau að vera undanþegin þessari skyldu til að draga úr stjórnsýslukostnaði sem felst í þessari reglugerð. Slíkir útgefendur ættu þó að leggja fram innherjaskrá samkvæmt beiðni.
- 57) Samantekt útgefenda, eða aðila sem kemur fram fyrir þeirra hönd, á skrár yfir aðila sem starfa fyrir þá samkvæmt ráðningarsamningi eða með öðrum hætti og hafa aðgang að innherjaupplýsingum sem tengjast, beint eða óbeint, útgefandanum er gagnleg ráðstöfun til að vernda heildarvirkni markaðar. Slíkar skrár geta þjónað útgefendum eða slíkum aðilum í því skyni að stýra flæði innherjaupplýsinga og með því hjálpað þeim að sinna trúnaðarskyldum sínum. Slíkar skrár geta líka verið nýtsamlegt tæki fyrir lögbær yfirvöld til að greina aðila sem hafa aðgang að innherjaupplýsingum og dagsetninguna þegar þeir fengu aðgang. Aðgangur að innherjaupplýsingum, sem tengjast útgefandanum beint eða óbeint, þeirra aðila sem er að finna í slíkri skrá hefur ekki áhrif á bannið sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.

⁽¹⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/67/ESB (Stjóð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 1).

⁽¹¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/57/ESB frá 16. apríl 2014 um refsivíðurlög gegn markaðssvikum (tilskipunin um markaðssvik) (Stjóð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 1).

- 58) Aukið gagnsæi í viðskiptum aðila, sem hafa stjórnunarskyldum að gegna hjá útgefendum, og, ef við á, einstaklinga, sem eru nátengdir þeim fyrrnefndu, getur verið fyrirbyggjandi að því er varðar markaðssvik, einkum innherjasvik. Þá getur birting þessara viðskipta, a.m.k. í einstökum tilvikum, veitt fjárfestum afar mikilvægar upplýsingar. Nauðsynlegt er að skýra að skyldan til að birta viðskipti þessara stjórnenda nær einnig yfir veðsetningu eða lánveitingu fjármálagerninga, þar sem veðsetning hlutabréfa getur haft veruleg og mögulega raskandi áhrif á fyrirtækið ef um er að ræða skyndilega, ófyrirséða sölu. Án upplýsingagjafa myndi markaðurinn ekki vita að t.d. væri aukinn möguleiki á verulegri breytingu í framtíðinni á eignarhaldi hlutabréfa, aukningu á framboði á hlutabréfum á markaði eða að atkvæðisréttur í viðkomandi fyrirtæki myndi tapast. Af þeim sökum er krafist tilkynningar samkvæmt þessari reglugerð ef veðsetning verðbréfanna er hluti af stærri viðskiptum þar sem stjórnandinn setur verðbréfin sem tryggingu til að fá lán frá þriðja aðila. Þar að auki er fullt og eðlilegt gagnsæi á markaði forsenda fyrir tiltrú á markaðsaðilum og, einkum, tiltrú hluthafa í fyrirtæki. Einnig er nauðsynlegt að skýra að sú skylda að birta viðskipti þessara stjórnenda nær einnig yfir viðskipti annars aðila sem framkvæmir fyrir hönd stjórnandans. Til að tryggja viðeigandi jafnvægi milli gagnsæis og fjölda skýrslna, sem skal senda lögbærum yfirvöldum og almenningi, ætti að setja fram viðmiðunarmörk í þessari reglugerð um að ekki þurfi að tilkynna viðskipti ef þau eru undir viðmiðunarmörkunum.
- 59) Tilkynningar um viðskipti aðila, sem hafa stjórnunarskyldum að gegna, sem þeir stunda fyrir eigin reikning, eða aðila, sem er nátengdur þeim fyrrnefndu, eru ekki einungis verðmætar upplýsingar fyrir markaðsaðila heldur einnig frekari úrræði fyrir lögbær yfirvöld til að hafa eftirlit með mörkuðum. Sú skylda að tilkynna um viðskipti hefur ekki áhrif á bannið sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 60) Tilkynning um viðskipti ætti að vera í samræmi við reglur um yfirfærslu persónuupplýsinga sem mælt er fyrir um í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ⁽¹²⁾.
- 61) Banna ætti aðilum sem hafa stjórnunarskyldum að gegna að eiga viðskipti fyrir birtingu árshlutareikningsskila eða ársskýrslu, sem viðkomandi útgefanda er skylt að birta opinberlega samkvæmt reglunum um viðskiptavettvanginn sem hefur tekið hlutabréf útgefandans til viðskipta eða samkvæmt landslögum, nema sérstakar og takmarkaðar aðstæður séu fyrir hendi sem myndu réttlæta leyfi útgefandans til að heimila aðila sem hefur stjórnunarskyldum að gegna að eiga viðskipti. Slík heimild útgefandans hefur þó ekki áhrif á bönnin sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.
- 62) Það myndi tryggja skilvirkt eftirlit ef lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum réðu yfir skilvirkum tækjum, heimildum og fjármagni. Samkvæmt því ætti þessi reglugerð einkum að kveða á um lágmark eftirlits- og rannsóknarheimilda sem lögbærum yfirvöldum aðildarríkja ætti að vera falið samkvæmt landslögum. Þessum heimildum ætti að beita, ef landslög krefjast þess, með því að leita til dómsmálayfirvalda. Þegar lögbær yfirvöld beita valdi sínu samkvæmt þessari reglugerð ættu þau að starfa á hlutlægan hátt og af óhlutdrægni og ættu að vera sjálfráð í ákvarðanatöku sinni.
- 63) Markaðsfyrirtæki og allir rekstraraðilar ættu einnig að stuðla að heildarvirkni markaðarins. Að því leyti ætti tilnefning eins lögbærs yfirvalds vegna markaðssvika ekki að útiloka að um samstarf geti verið að ræða eða að deila beri ábyrgð lögbærs yfirvalds milli þess yfirvalds og markaðsfyrirtækja til að tryggja skilvirkt eftirlit með því að ákvæðunum í þessari reglugerð sé fylgt. Þegar aðilar sem setja saman eða miðla fjárfestingarráðleggingum eða öðrum upplýsingum, sem fela í sér ráðleggingar eða tillögu um fjárfestingaráætlun í einum eða fleiri fjármálagerningum, eiga einnig sjálfir í viðskiptum fyrir eigin reikning með slíka gerninga ættu lögbær yfirvöld, m.a., að geta farið fram á eða krafist upplýsinga frá slíkum aðilum, sem nauðsynlegar eru til að ákvarða hvort ráðleggingarnar, sem settar eru saman eða miðlað af þeim aðila, séu í samræmi við þessa reglugerð.
- 64) Í þeim tilgangi að greina tilvik innherjasvika og markaðsmisnotkunar er nauðsynlegt fyrir lögbær yfirvöld að eiga, í samræmi við landslög, rétt á aðgangi að athafnasvæði einstaklinga og lögaðila til að leggja hald á gögn. Aðgangur að slíkum athafnasvæðum er nauðsynlegur ef réttmætur grunur er um að skjöl og önnur gögn í tengslum við viðfangsefni rannsóknar finnist og geti skipt máli til að sýna fram á innherjasvik eða markaðssvik. Að auki er aðgangur að slíkum athafnasvæðum nauðsynlegur ef aðilinn, sem krafinn hefur verið um upplýsingar, uppfyllir ekki kröfuna, að hluta til eða að öllu leyti, eða ef gildar ástæður eru til að halda að ekki yrði orðið við ósk um upplýsingarnar eða að gögnin eða upplýsingarnar, sem krafan um upplýsingar á við um, yrðu fjarlægðar, átt við þær eða þær eyðilagðar. Ef fyrirframleyfis er krafist frá dómsmálayfirvöldum hlutadeigandi aðildarríkis, í samræmi við landslög, ætti að heimila aðgang að athafnasvæði eftir að viðkomandi fyrirframleyfi dómsmálayfirvalda hefur fengist.

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um miðlun slíkra upplýsinga (Stjótt. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

- 65) Skrár yfir símtöl og gagnaskipti frá verðbréfafyrirtækjum, lánastofnunum og fjármálastofnunum, sem framkvæma og skrá framkvæmd færslna, sem og skrár yfir símtöl og gagnaskipti fjarskiptafyrirtækja, eru mikilvægt, og stundum eina, sönnunargagnið til að greina og sanna tilvist innherjasvika og markaðsmisnotkunar. Skrár yfir símtöl og gagnaskipti geta fært sönnur á deili aðila sem ber ábyrgð á miðlun rangra eða villandi upplýsinga, eða að aðilar hafi verið í sambandi á tilteknum tíma, og að samband sé á milli tveggja eða fleiri aðila. Því ættu lögbær yfirvöld að geta krafist þess að fá skrár verðbréfafyrirtækis, lánastofnunar eða fjármálastofnunar, í samræmi við tilskipun 2014/65/ESB, yfir símtöl, rafræn fjarskipti og gagnaskipti. Aðgangur að gögnum og skráum yfir símtöl er nauðsynlegur til að færa sönnur á og rannsaka vísbendingar um möguleg innherjasvik og markaðsmisnotkun og þar af leiðandi til að greina og beita viðurlögum vegna markaðssvika. Til að innleiða jöfn samkeppnisskilyrði í Sambandinu að því er varðar aðgang að skráum yfir símtöl og gagnaskipti í vörslu fjarskiptafyrirtækis eða skrár yfir símtöl og gagnaskipti í eigu verðbréfafyrirtækis, lánastofnunar eða fjármálastofnunar, ættu lögbær yfirvöld, í samræmi við landslög, að geta krafist þess að fá skrár fjarskiptafyrirtækja yfir símtöl og gagnaskipti, að svo miklu leyti sem það er heimilt samkvæmt landslögum, og skrár verðbréfafyrirtækis yfir símtöl og gagnaskipti, í þeim tilvikum sem rökstuddur grunur er um að slík gögn í tengslum við málefni rannsóknar eða rannsókn geti skipt máli til að sanna innherjasvik eða markaðsmisnotkun sem brýtur í bága við þessa reglugerð. Aðgangur að skráum fjarskiptafyrirtækis yfir símtöl og gagnaskipti nær ekki yfir aðgang að innihaldi talfjarskipta um síma.
- 66) Þrátt fyrir að þessi reglugerð mæli fyrir um lágmarksvaldheimildir sem lögbær yfirvöld ættu að hafa skal beita þessu valdi innan heildarkerfis landslaga sem tryggja virðingu fyrir grundvallarréttindum, þ.m.t. réttinum til friðhelgi einkalífs. Til að beita þessum heimildum, sem geta leitt til alvarlegrar truflunar á friðhelgi einkalífs og fjölskyldu, heimilis og samskipta, ættu aðildarríki að hafa fullnægjandi og árangursríkar verndarráðstafanir gegn misnotkun, t.d., eftir því sem við á, kröfu um fyrirframleyfi frá dómsmálayfirvöldum hlutaðeigandi aðildarríkis. Aðildarríki ættu að gera lögbærum yfirvöldum kleift að geta beitt slíkum heimildum til inngrips eftir því sem þurfa þykir vegna víðeigandi rannsókna á alvarlegum málum ef engar jafngildar ráðstafanir eru fyrir hendi til að ná fram sömu niðurstöðu.
- 67) Þar sem markaðssvik geta átt sér stað yfir landamæri og þvert á markaði ætti að vera mögulegt að krefjast þess, nema við sérstakar aðstæður, að lögbær yfirvöld hafi samstarf og skiptist á upplýsingum við önnur lögbær yfirvöld og eftirlitsyfirvöld og við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, einkum í tengslum við rannsóknarstarfsemi. Ef lögbært yfirvald er fullvisst um að markaðssvik eigi sér stað, eða hafi átt sér stað, í öðru aðildarríki eða hafi áhrif á fjármálagerninga sem viðskipti eru með í öðru aðildarríki, ætti það að tilkynna um það til lögbærs yfirvalds og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Ef um er að ræða markaðssvik sem hafa áhrif yfir landamæri ætti Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin að geta samræmt rannsóknina ef eitt af hlutaðeigandi lögbæru yfirvöldunum krefst þess.
- 68) Nauðsynlegt er fyrir lögbær yfirvöld að hafa þau tæki sem til þarf fyrir skilvirkt eftirlit með tilboðsskrám yfir landamæri. Samkvæmt tilskipun 2014/65/ESB geta lögbær yfirvöld óskað eftir og fengið gögn frá öðrum lögbærum yfirvöldum í tengslum við tilboðsskrána til að hjálpa til við að vakta og greina markaðsmisnotkun yfir landamæri.
- 69) Til að tryggja upplýsingaskipti og samstarf við yfirvöld í þriðja landi í tengslum við skilvirka framfylgd þessarar reglugerðar ættu lögbær yfirvöld að gera samstarfssamninga við mótaðila sína í þriðju löndum. Öll sending persónuupplýsinga sem fram fer á grundvelli þessara samninga ætti að vera í samræmi við tilskipun 95/46/EB og við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001⁽¹³⁾.
- 70) Traustur varfærnis- og viðskiptaháttarammi fyrir fjármálageirann ætti að byggjast á traustu stjórnskipulagi eftirlits, rannsókna og viðurlaga. Í þeim tilgangi ættu eftirlitsyfirvöld að hafa nægar valdheimildir til að þau geti brugðist við og ættu að geta treyst á jafngilt, öflugt og fyrirbyggjandi fyrirkomulag vegna fjármálamisferlis, og framfylgja ætti viðurlögum með skilvirkum hætti. Larosière hópurinn hefur þó talið að enginn þessara þátta sé fyrir hendi eins og er. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 8. desember 2010 um að efla fyrirkomulag um viðurlög á sviði fjármálaþjónustu hefur verið gerð endurskoðun á gildandi valdheimildum og beitingu þeirra í reynd sem miðar að því að koma á samræmdum viðurlögum á öllum sviðum eftirlitsstarfsemi.
- 71) Því ætti að kveða á um stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir til að tryggja samræmda nálgun í aðildarríkjum og til að auka varnaðaráhrif þeirra. Möguleikinn á að setja bann við því að sinna stjórnunarstarfi innan verðbréfafyrirtækis ætti að vera valkostur lögbærs yfirvalds. Ákvarða ætti viðurlög sem lögð eru á í sérstökum tilvikum með tilliti til víðeigandi þátta eins og afhendingar alls sannreynlegs fjárhagslegs ávinnings, alvöru og tímalengd brotsins, sérhverra aukandi eða mildandi þátta, þarfarinnar fyrir fyrirbyggjandi áhrif sekta og, eftir því sem við á, að meðtöldum afslætti vegna samvinnu við hið lögbæra yfirvald. Einkum getur raunveruleg fjárhæð stjórnsýslusekta, sem lagðar eru á í tilteknu tilvikum, náð hámarkinu sem kveðið er á um í þessari

⁽¹³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa umnið, og um fjálsta miðlun slíkra upplýsinga (Stjóti. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

reglugerð eða hærri fjárhæð sem kveðið er á um í landslögum, vegna mjög alvarlegra brota, en beita má sektum sem eru marktækt lægri en hámarkið vegna minniháttar brota eða ef um er að ræða bótafjárhæð. Þessi reglugerð takmarkar ekki möguleika aðildarríkja á að kveða á um hærri stjórnsluviðurlög eða aðrar stjórnsluráðstafanir.

- 72) Þrátt fyrir að ekkert komi í veg fyrir að aðildarríki mæli fyrir um reglur um stjórnslu- og refsiviðurlög við sömu brotum ætti þess ekki að vera krafist að þau mæli fyrir um reglur um stjórnsluviðurlög við brotum gegn þessari reglugerð ef þau falla þegar undir landsbundinn refsirétt hinn 3. júlí 2016. Aðildarríkjum er, í samræmi við landslög, ekki skylt að beita bæði stjórnslu- og refsiviðurlögum við sama brotinu, en þau geta gert það ef landslög þeirra heimila. En ef refsiviðurlögum er beitt í stað stjórnsluviðurlaga við brotum gegn þessari reglugerð eða tilskipun 2014/57/ESB ætti slíkt ekki að draga úr eða hafa áhrif að öðru leyti á möguleika lögbærra yfirvalda á að starfa saman, hafa aðgang að og skiptast á upplýsingum tímanlega við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum í tengslum við þessa reglugerð, einnig eftir að viðkomandi brotum hefur verið vísað til saksóknar hjá lögbærum dómeyfirvöldum.
- 73) Almennt ætti að birta ákvarðanir sem lögbær yfirvöld taka til að tryggja að þær hafi letjandi áhrif á allan almenning. Birting ákvarðana er einnig mikilvægt tæki fyrir lögbær yfirvöld til að upplýsa markaðsaðila um hvaða háttalag telst vera brot á þessari reglugerð og til að stuðla að góðu háttalagi meðal markaðsaðila. Ef slík birting veldur hlutaðeigandi aðilum óhóflegum skaða eða stofnar stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn í hættu ætti lögbært yfirvald að birta stjórnsluviðurlögin og aðrar stjórnsluráðstafanir undir nafnleynd í samræmi við landslög eða fresta birtingu. Lögbær yfirvöld ættu að eiga kost á því að birta ekki viðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir ef nafnleysi eða frestun birtingar er talin vera ófullnægjandi til að tryggja að stöðugleika fjármálamarkaðanna verði ekki stofnað í hættu. Þá ætti heldur ekki að krefja lögbær yfirvöld um að birta ráðstafanir sem taldar eru minniháttar og birting þeirra væri ekki í réttu hlutfalli við brotið.
- 74) Uppljóstrarar geta vakið athygli lögbærra yfirvalda á nýjum upplýsingum sem geta hjálpað þeim að koma upp um misfellur og leggja á viðurlög í tilvikum innherjasvika og markaðsmisnotkunar. Ótti við aðgerðir í hefndarskyni kann hins vegar að fæla uppljóstrara frá slíku eða þá kann að skorta hvatningu til uppljóstrana. Skýrslugjöf um brot á þessari reglugerð er nauðsynleg til að tryggja að lögbært yfirvald geti greint og beitt viðurlögum við markaðssvikum. Ráðstafanir að því er varðar uppljóstrara eru nauðsynlegar til að stuðla að því að unnt sé að greina markaðssvik og til að tryggja verndun uppljóstrarans og að réttindi hans séu virt, sem og réttindi sakborningsins. Þessi reglugerð ætti því að tryggja að fullnægjandi fyrirkomulag sé fyrir hendi til að gera uppljóstrurum kleift að gera lögbærum yfirvöldum viðvart um möguleg brot gegn þessari reglugerð og vernda þá fyrir refsiaðgerðum. Aðildarríkjum skal vera heimilt að kveða á um fjárhagslega hvata fyrir þá aðila sem veita viðeigandi upplýsingar um möguleg brot gegn þessari reglugerð. Hinsvegar ættu uppljóstrarar einungis að eiga rétt á slíkum fjárhagslegum hvata ef þeir leiða nýjar upplýsingar í ljós sem þeim ber ekki nú þegar skylda til að tilkynna um að lögum og ef upplýsingarnar leiða til viðurlaga vegna brota gegn þessari reglugerð. Aðildarríki ættu einnig að tryggja að í uppljóstrarakerfum, sem þau koma á, sé tilhögun sem veitir sakborningi viðeigandi vernd, einkum að því er varðar réttinn til verndar persónuupplýsingum hans og málsmeðferð til að tryggja rétt hans til að taka til varna og flytja mál sitt áður en ákvörðun er hann varðar er tekin, auk réttarins til raunhæfs úrræðis til að leita réttar síns fyrir dómstóli vegna ákvörðunar sem varðar hann.
- 75) Þar sem aðildarríki hafa samþykkt löggjöf til framkvæmdar tilskipun 2003/6/EB og þar sem samþykkja ætti framseldar gerðir, tæknilega eftirlitsstaðla og tæknilega framkvæmdarstaðla sem kveðið er á um í þessari reglugerð, áður en unnt er að beita rammanum, sem stefnt er að því að innleiða, með nýtsamlegum hætti er nauðsynlegt að fresta beitingu efnisákvæða þessarar reglugerðar í nægilega langan tíma.
- 76) Til að auðvelda snurðulausa gildistöku þessarar reglugerðar geta markaðsvenjur, sem voru í gildi fyrir gildistöku þessarar reglugerðar og lögbær yfirvöld hafa samþykkt í samræmi við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2273/2003⁽¹⁴⁾ að því er varðar beitingu a-liðar 2. liðar 1. gr. tilskipunar 2003/6/EB, áfram gilt að því tilskildu að tilkynnt sé um þær til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar innan tilskilins tíma, þar til lögbært yfirvald hefur tekið ákvörðun um áframhald þessara venja í samræmi við þessa reglugerð.
- 77) Í þessari reglugerð eru grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem viðurkenndar eru í sáttmála Evrópusambandsins

⁽¹⁴⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2273/2003 frá 22. desember 2003 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar undanþágur fyrir endurkaupaáætlanir og verðjöfnun fjármálagæringna (Stjtið. ESB L 336, 23.12.2003, bls. 33).

um grundvallarréttindi (sáttmáli). Þar af leiðandi er rétt að túlka og beita þessari reglugerð í samræmi við þau réttindi og meginreglur. Þegar þessi reglugerð vísar til reglna um prentfrelsi og tjáningarfrelsi í öðrum miðlum og reglna eða venja sem gilda um blaðamennsku ætti einkum að taka tillit til þess frelsis, sem tryggt er í Sambandinu og í aðildarríkjunum og viðurkennt er skv. 11. gr. sáttmálans og öðrum viðeigandi ákvæðum.

- 78) Til að auka gagnsæi og til að upplýsa betur um fyrirkomulag viðurlaga ættu lögbær yfirvöld að leggja árlega fram nafnlaus og samantekin gögn til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Þessi gögn ættu að ná yfir fjölda rannsókna sem byrjað hefur verið á, fjölda yfirstandandi rannsókna og fjöldann sem lokið er á viðkomandi tímabili.
- 79) Tilskipun 95/46/EB og reglugerð (EB) nr. 45/2001 gildir um vinnslu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar á persónuupplýsingum innan ramma þessarar reglugerðar og undir eftirliti lögbærra yfirvalda í aðildarríkjunum, einkum þeirra opinberu óháðu yfirvalda sem aðildarríkin tilnefna. Öll upplýsingaskipti eða sending upplýsinga af hálfu lögbærra yfirvalda ætti að vera í samræmi við reglur um flutning persónuupplýsinga eins og mælt er fyrir um í tilskipun 95/46/EB. Öll upplýsingaskipti eða sending upplýsinga sem framkvæmd er af Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni ætti að vera í samræmi við reglurnar um flutning persónuupplýsinga eins og mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 45/2001.
- 80) Þessi reglugerð, auk framseldra gerða, framkvæmdargerða, tæknilegra eftirlitsstaðla, tæknilegra framkvæmdarstaðla og viðmiðunarreglna sem samþykktar eru í samræmi við þær, hefur ekki áhrif á beitingu samkeppnisreglna Sambandsins.
- 81) Til að tilgreina kröfurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð ætti að fela framkvæmdastjórninni vald til að samþykka gerðir, í samræmi við 290. gr. sáttmálans um Evrópusambandið, að því er varðar undanþágu tiltekinna opinberra aðila og seðlabanka þriðju landa og tiltekinna tilnefndra opinberra aðila í þriðju löndum, sem hafa gert tengslasamning við Sambandið í skilningi 25. gr. tilskipunar 2003/87/EB, frá gildissviði þessarar reglugerðar; vísana fyrir misnotkun sem skráðir eru í I. viðauka við þessa reglugerð; viðmiðunarmörkin vegna ákvörðunar um birtingarskylda þátttakenda á markaði með losunarheimildir; við hvaða aðstæður heimilt er að eiga viðskipti á lokuðu tímabili; og tiltekin viðskipti sem framkvæmd eru af aðilum sem hafa stjórnunarskyldum að gegna eða viðskipti aðila sem hafa nán tengsl við þá sem myndu setja af stað kröfu um tilkynningu. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin að tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.
- 82) Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir framkvæmd þessarar reglugerðar að því er varðar málsmeðferðarreglur um tilkynningu á brotum gegn þessari reglugerð ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdarvald til að tilgreina þessar málsmeðferðarreglur, þ.m.t. fyrirkomulag um eftirfylgni með tilkynningum og ráðstafanir vegna verndar aðila sem starfa samkvæmt ráðningarsamningi og ráðstafanir um vernd persónuupplýsinga. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011⁽¹⁵⁾.
- 83) Tæknilegir staðlar innan fjármálaþjónustunnar ættu að tryggja samræmd skilyrði alls staðar í Sambandinu að því er varðar málefni sem þessi reglugerð tekur til. Þar eð Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin býr yfir mikilli sérhæfðri sérþekkingu væri það skilvirkt og viðeigandi að fela stofnuninni að semja frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum og tæknilegum framkvæmdarstöðlum, sem fela ekki í sér ákvarðanir um stefnu, til að leggja fyrir framkvæmdastjórnina.
- 84) Fela ætti framkvæmdastjórninni vald til að samþykka frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum, sem Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin hefur samið, til að tilgreina inntak tilkynninga sem rekstraraðilar skipulegra verðbréfamarkaða, markaðstorga fjármálagerninga eða skipulegra viðskiptavettvanga skulu senda varðandi fjármálagerninga sem teknir hafa verið til viðskipta, sem viðskipti eru með eða sem óskað hefur verið eftir að verði teknir til viðskipta á viðskiptavettvangi þeirra; með hvaða hætti og skilyrðum Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal safna, birta og viðhalda skrá yfir þessa gerninga; skilyrðin sem endurkaupaáætlanir og ráðstafanir vegna jöfnunar skulu uppfylla, þ.m.t. skilyrði um takmörkun á viðskiptum, tíma og magni, birtingarskylda og kvöð um skýrslugjöf og verðskilyrði vegna jöfnunar; í tengslum

⁽¹⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdarvaldi sínu (Stjóð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

við málsmeðferð og fyrirkomulag, kerfi fyrir viðskiptavettvanga til að koma í veg fyrir og greina markaðssvik og kerfi og snið sem aðilar geta notað til að greina og tilkynna um grunsamleg fyrirmæli og viðskipti; viðeigandi fyrirkomulag, málsmeðferð og kröfur um skráningu við markaðsathuganir; og að því er varðar tæknilegt fyrirkomulag fyrir aðila til að setja fram með hlutlægum hætti upplýsingar sem mæla með fjárfestingaráætlun og til að birta tiltekna hagsmuni eða vísbendingar um hagsmunaaárekstra með framseldum gerðum skv. 290. gr. sáttmálans um Evrópusambandið og í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010⁽¹⁶⁾. Einkum er mikilvægt að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga.

- 85) Framkvæmdastjórnin skal einnig hafa vald til að samþykkja tæknilega framkvæmdarstaðla með framkvæmdargerðum skv. 291. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010. Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni skal falið að semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að leggja fram til framkvæmdastjórnarinnar að því er varðar opinbera birtingu á innherjaupplýsingum, snið innherjaskráa og snið og málsmeðferð við samstarf og upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda þeirra á milli og við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina.
- 86) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð markmiði þessarar reglugerðar nægilega vel, þ.e. að koma í veg fyrir markaðssvik í formi innherjasvika, ólögsmæta birtingu innherjaupplýsinga og markaðsmisnotkun, og þar eð því verður betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs þess og áhrifa, er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.
- 87) Þar sem ákvæði tilskipunar 2003/6/EB eiga ekki lengur við og eru ekki fullnægjandi ætti að fella þá tilskipun úr gildi frá 3. júlí 2016. Kröfurnar og bönnin sem sett eru fram í þessari reglugerð eru eingöngu tengd þeim sem eru í tilskipun 2014/64/ESB og ættu því að taka gildi á gildistökudegi þeirrar tilskipunar.
- 88) Til að þessari reglugerð sé beitt rétt er nauðsynlegt að aðildarríki geri allar viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að landslög þeirra uppfylli fyrir 3. júlí 2016 ákvæði þessarar reglugerðar að því er varðar lögbær yfirvöld og valdheimildir þeirra, stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir, skýrslugjöf um brot og birtingu ákvarðana.
- 89) Evrópska persónuverndarstofnunin skilaði álit 10. febrúar 2012⁽¹⁷⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Með þessari reglugerð er settur sameiginlegur reglurammi um innherjasvik, ólögsmæta birtingu innherjaupplýsinga og markaðsmisnotkun (markaðssvik) og ráðstafanir til að koma í veg fyrir markaðssvik til að tryggja heilleika fjármálamarkaða í Sambandinu og til að efla vernd fjárfesta og tiltrú á þessum mörkuðum.

2. gr.

Gildissvið

1. Þessi reglugerð gildir um eftirfarandi:

- fjármálagerninga sem teknir hafa verið til viðskipta á skipulegum markaði eða beðið hefur verið um að teknir verði til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði,
- fjármálagerninga sem viðskipti eru með á markaðstorgi fjármálagerninga, teknir hafa verið til viðskipta á markaðstorgi

⁽¹⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópski eftirlitsstofnun (Evrópska bankaftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Sjúúð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽¹⁷⁾ Sjúúð. ESB C 177, 20.6.2012, bls. 1.

fjármálagerninga eða beðið hefur verið um að teknir verði til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga,

- c) fjármálagerninga sem viðskipti eru með á skipulegum viðskiptavettvangi,
- d) fjármálagerninga sem falla ekki undir a-, b- eða c-lið, ef verð þeirra eða virði er háð eða hefur áhrif á verð eða virði fjármálagernings sem um getur í þessum liðum, þ.m.t., en ekki takmarkað við, skuldatryggingar og mismunasamningar.

Þessi reglugerð gildir einnig um atferli eða viðskipti, þ.m.t. tilboð, í tengslum við uppboð á uppboðsvettvangi, sem hefur starfsleyfi sem skipulegur verðbréfamarkaður með losunarheimildir eða aðrar uppboðsvörur á grundvelli þeirra, þ.m.t. ef uppboðsvörur eru ekki fjármálagerningar, samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1031/2010. Án þess að hafa áhrif á sértæk ákvæði sem vísa til tilboða sem lögð eru fram í tengslum við uppboð skulu allar kröfur og bönn í þessari reglugerð sem varða fyrirmæli um viðskipti gilda um slík tilboð.

2. Ákvæði 12. og 15. gr. gilda einnig um:

- a) stundarsamninga um hrávörur, sem eru ekki heildsöluorkuvörur, ef viðskiptin, fyrirmælin eða atferlið hefur, eða er líklegt eða ætlað til að hafa, áhrif á verð eða virði fjármálagernings sem um getur í 1. mgr.,
- b) tegundir fjármálagerninga, þ.m.t. afleiðusamninga eða afleiðugerninga til að yfirfæra útlánaáhættu, ef viðskiptin, fyrirmælin, tilboðið eða atferlið hefur eða er líklegt til að hafa áhrif á verð eða virði stundarsamninga um hrávörur ef verðið eða virðið er háð verði eða virði þessara fjármálagerninga og
- c) atferli í tengslum við viðmiðanir.

3. Þessi reglugerð gildir um öll viðskipti, tilboð eða atferli að því er varðar alla fjármálagerninga eins og um getur í 1. og 2. mgr., án tillits til þess hvort slík viðskipti, fyrirmæli eða atferli á sér stað á viðskiptavettvangi.

4. Bönnin og kröfurnar í þessari reglugerð skulu gilda um aðgerðir og aðgerðaleyfi, í Sambandinu og í þriðja landi, að því er varðar gerningana sem um getur í 1. og 2. mgr.

3. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „fjármálagerningur“: fjármálagerningur eins og hann er skilgreindur í 15. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 2) „verðbréfafyrirtæki“: verðbréfafyrirtæki eins og það er skilgreint í 1. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 3) „lánastofnun“: lánastofnun eins og hún er skilgreind í 1. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽¹⁸⁾,
- 4) „fjármálastofnun“: fjármálastofnun eins og hún er skilgreind í 26. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 5) „markaðsrekandi“: markaðsrekandi og hann er skilgreindur í 18. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 6) „skipulegur verðbréfamarkaður“: skipulegur verðbréfamarkaður eins og hann er skilgreindur í 21. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 7) „markaðstorg fjármálagerninga“ eða „MTF“: fjölþætt markaðskerfi eins og það er skilgreint í 22. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 8) „skipulegur viðskiptavettvangur“ eða „OTF“: kerfi eða aðstaða í Sambandinu eins og það er skilgreint í 23. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,

⁽¹⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfæriskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Sjöttú. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

- 9) „viðurkennd markaðsvenja“: tiltekin markaðsvenja sem viðurkennd er af lögbæru yfirvaldi í samræmi við 13. gr.,
- 10) „viðskiptavettvangur“: vettvangur fyrir viðskipti eins og hann er skilgreindur í 24. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 11) „vaxtarmarkaður fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki“: vaxtarmarkaður fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki eins og hann er skilgreindur í 12. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 12) „lögbært yfirvald“: yfirvald sem tilnefnt er í samræmi við 22. gr., nema annað sé tekið fram í þessari reglugerð,
- 13) „aðili“: einstaklingur eða lögaðili,
- 14) „hrávara“: hrávara eins og hún er skilgreind í 1. lið 2. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1287/2006 ⁽¹⁹⁾,
- 15) „stundarsamningur um hrávörur“: samningur um afhendingu á hrávöru sem viðskipti eru með á númeraði, sem er afhent án tafar við uppgjör viðskiptanna, og samningur um afhendingu hrávöru sem er ekki fjármálagerningur, þ.m.t. framvirkur samningur sem er gerður upp hlutránt,
- 16) „númeraður“: hrávörumarkaður þar sem hrávörur eru seldar fyrir reiðufé og afhentar án tafar við uppgjör viðskiptanna, og aðrir markaðir sem ekki eru fjármálamarkaðir, s.s. framvirkir markaðir með hrávörur,
- 17) „endurkaupaáætlun“: viðskipti með eigin hlutabréf í samræmi við 21.–27. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2012/30/ESB ⁽²⁰⁾,
- 18) „algrímsviðskipti“: algrímsviðskipti eins og þau eru skilgreind í 39. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 19) „losunarheimild“: heimild til losunar eins og lýst er í 11. lið C-þáttar I. viðauka við tilskipun 2014/65/ESB,
- 20) „þátttakandi á markaði með losunarheimildir“: aðili sem á í viðskiptum, þ.m.t. að gefa fyrirmæli um viðskipti, með losunarheimildir, uppboðsvörur á grundvelli þeirra eða afleiður þeirra, og sem hefur ekki hag af undanþágu samkvæmt annarri undirgrein 2. mgr. 17. gr.,
- 21) „útgefandi“: lögaðili sem heyrir undir opinberan rétt eða einkarétt, sem gefur út eða leggur til að gefnir verða út fjármálagerningar og útgefandinn er, ef um er að ræða innlánskírteini sem standa fyrir fjármálagerninga, útgefandi þeirra fjármálagerninga sem settir eru fram,
- 22) „heildsöluorkuvara“: heildsöluorkuvara eins og hún er skilgreind í 4. lið 2. gr. reglugerðar (EB) nr. 1227/2011,
- 23) „landsbundið eftirlitsyfirvald“: landsbundið eftirlitsyfirvald eins og það skilgreint í 10. lið 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1227/2011,
- 24) „hrávöruafleiða“: hrávöruafleiða eins og hún er skilgreind í 30. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 ⁽²¹⁾,
- 25) „aðili sem hefur stjórnunarskyldum að gegna“: aðili innan útgefanda, þátttakandi á markaði með losunarheimildir eða önnur eining sem um getur í 10. mgr. 19. gr. sem er:
 - a) aðili sem situr í stjórnar-, framkvæmda- eða eftirlitsnefnd einingarinnar eða
 - b) æðsti stjórnandi, sem situr ekki í þeim nefndum, sem um getur í a-lið, en hefur reglulegan aðgang að innherjaupplýsingum, sem tengjast einingunni beint eða óbeint, og vald til þess að taka stjórnunarákvarðanir sem hafa áhrif á framtíðarþróun og viðskiptamöguleika einingarinnar,

⁽¹⁹⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1287/2006 frá 10. ágúst 2006 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB að því er varðar skyldur verðbréfafyrirtækja varðandi skýrsluhald, tilkynningar um viðskipti, gagnsæi á markaði, skráningu fjármálagerninga á markaði og hugtök sem eru skilgreind að því er varðar þá tilskipun (Sjtið. ESB L 241, 2.9.2006, bls. 1).

⁽²⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2012/30/ESB frá 25. október 2012 um samræmingu vernaðarráðstafana, sem ætlað er að vera jafngildar í Bandalaginu og aðildarríki krefjast þegar almenningshlutafélag eru stofnuð og um tilskilið hlutafé og heimilaðar breytingar á hlutafé þeirra í skilningi annarrar málsgreinar 54. gr. sáttmálans um starfshetti Evrópusambandsins til að vernda hagsmuni félagsmanna og annarra (Sjtið. ESB L 315, 14.11.2012, bls. 74).

⁽²¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 600/2014 frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á reglugerð ráðsins (ESB) nr. 648/2012 (Sjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 1).

- 26) „nátengdur aðili“:
- a) maki eða samvistarmaki sem telst vera jafngildur maka í samræmi við landslög,
 - b) barn á framfæri, í samræmi við landslög,
 - c) ættingi sem hefur búið á sama heimili í a.m.k. eitt ár miðað við þann dag sem viðskiptin, sem um ræðir, fara fram,
 - d) lögaðili, sjóður eða sameignarfélag, þar sem aðili, sem um getur í a-, b- eða c-lið, hefur stjórnunarskyldum að gegna eða sem slíkur aðili stjórnar beint eða óbeint, sem komið er á fót í þágu slíks aðila eða ef slíkur aðili hefur fjárhagslegra hagsmuna að gæta, sem eru í megindráttum jafngildir hagsmunum slíks aðila,
- 27) „skrár yfir gagnaskipti“: skrár yfir gagnaskipti eins og skilgreint er í b-lið annarrar málsgreinar 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB ⁽²²⁾,
- 28) „aðili sem sér um eða framkvæmir viðskipti sem fagmaður“: aðili sem tekur sem fagmaður þátt í viðtöku og sendingu fyrirmæla varðandi, eða framkvæmd viðskipta með, fjármálagerninga,
- 29) „viðmiðun“: hvers konar vaxtaþrósentu, vísitala eða tala, sem gerð er aðgengileg almenningi eða birt, sem er ákvörðuð með jöfnu millibili eða reglubundið með beitingu formúlu á eða á grundvelli virðis eins eða fleiri undirliggjandi eigna eða verða, þ.m.t. áætlað verð, raunvextir eða áætlaðir vextir eða önnur gildi, eða rannsóknir, sem vísað er til við ákvörðun á fjárhæð til greiðslu samkvæmt fjármálagerningi eða á virði fjármálagernings,
- 30) „viðskiptavaki“: viðskiptavaki eins og hann er skilgreindur í 7. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 31) „uppbygging hagsmuna (e. stake-building)“: kaup á verðbréfum í félagi sem hrindir ekki af stað skuldbindingu samkvæmt lögum eða reglum um að tilkynna um yfirtökutilboð í tengslum við það félag,
- 32) „markaðsaðili sem birtir upplýsingar“: aðili sem fellur í einn þeirra flokka sem settir eru fram í a- til d-lið 1. mgr. 11. gr. eða 2. mgr. 11. gr. og birtir upplýsingar við markaðsathugun,
- 33) „hátiðniviðskipti“: hátiðniviðskipti með notkun algríms eins og þau eru skilgreind í 40. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 34) „upplýsingar sem mæla með eða leggja til fjárfestingaráætlun“: upplýsingar:
- i. sem beint eða óbeint fela í sér tiltekna ráðleggingar um fjárfestingu varðandi fjármálagerning eða útgefanda fjármálagernings og sem óháður sérfræðingur, verðbréfafyrirtæki eða yfirleitt hver sá aðili, sem hefur það að aðalstarfi að taka saman fjárfestingarráðleggingar eða einstaklingur, sem starfar hjá þessum aðilum samkvæmt ráðningarsamningi eða á annan hátt, leggur fram, eða
 - ii. sem aðrir en þeir aðilar, sem um getur í i. lið, setja fram sem fela í sér beina ráðleggingu um tiltekna fjárfestingarákvörðun að því er varðar fjármálagerning,
- 35) „fjárfestingarráðleggingar“: upplýsingar sem með beinum eða óbeinum hætti fela í sér ráðleggingar eða tillögu um fjárfestingaráætlun, sem ætlunin er að fari um dreifileiðir eða ætluð er almenningi, og sem á við um einn eða fleiri fjármálagerninga eða útgefendur, þ.m.t. álit á núverandi eða væntanlegu verðmæti eða verði slíkra gerninga.
2. Að því er varðar 5. gr. er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:
- a) „verðbréf“:
- i. hlutabréf og önnur verðbréf sem eru jafngild hlutabréfum,

⁽²²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/58/EB frá 12. júlí 2002 um vinnslu persónuupplýsinga og um verndun einkalífis á sviði rafræna fjarskipta (tilskipun um friðhelgi einkalífisins og rafræn fjarskipti) (Stjóð. EB L 201, 31.7.2002, bls. 37).

ii. skuldabréf og annars konar tryggð skuldaskjöl eða

iii. tryggð skuldaskjöl sem eru breytanleg eða skiptanleg í hlutabréf eða önnur verðbréf sem jafngild eru hlutabréfum.

b), „tengdir gerningar“: eftirfarandi gerningar, þ.m.t. þeir sem eru ekki teknir til viðskipta eða ekki eru viðskipti með á viðskiptavettvangi, eða sem ekki hefur verið óskað eftir að verði teknir til viðskipta á viðskiptavettvangi:

i. samningar eða réttur til að skrá sig fyrir, kaupa eða selja verðbréf,

ii. fjármálaafleiður af verðbréfum,

iii. verðbréf sem breytanlegum eða skiptanlegum skuldagerningum er breytt í eða skipt út fyrir, þegar verðbréf eru breytanlegir eða skiptanlegir skuldagerningar,

iv. gerningar sem útgefandi eða ábyrgðaraðili viðkomandi verðbréfa gefur út eða ábyrgist, þar sem líklegt er að markaðsverð þeirra hafi áhrif á verð verðbréfa eða öfugt,

v. þegar verðbréfin eru jafngild hlutabréfum, hlutabréfin sem eru í formi þessara verðbréfa og öll önnur verðbréf sem eru jafngild slíkum hlutabréfum,

c), „sala á verulegum eignarhlut“: frumútbod eða útbod verðbréfa á eftirmarkaði sem er aðgreint frá venjulegum viðskiptum, bæði með tilliti til virðis verðbréfa, sem boðin eru út, og söluaðferðarinnar sem er viðhöfð,

d), „verðjöfnun“: kaup eða kauptilboð lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis á verðbréfum, eða viðskipti með tilheyrandi, jafngilda gerninga í tengslum við sölu á verulegum eignarhlut verðbréfa sem um er að ræða, eingöngu til þess að styðja við markaðsverð slíkra verðbréfa í fyrir fram ákveðinn tíma, vegna söluprýstings á slíkum verðbréfum.

4. gr.

Tilkynningar og skrá yfir fjármálagerninga

1. Markaðsrekendur skipulegra verðbréfamarkaða og verðbréfafyrirtækja og markaðsrekendur markaðstorgs fjármálagerninga eða skipulegs viðskiptavettvangs skulu, án tafar, tilkynna lögbæru yfirvaldi viðskiptavettvangsins um alla fjármálagerninga sem óskað er eftir að verði teknir til viðskipta á viðskiptavettvangi þeirra, sem teknir eru til viðskipta eða sem viðskipti eru með í fyrsta sinn.

Þeir skulu einnig tilkynna lögbæru yfirvaldi viðskiptavettvangsins um það þegar ekki eru lengur viðskipti með fjármálagerning eða fjármálagerningur er ekki lengur tekinn til viðskipta, nema dagsetningin þegar viðskiptum með fjármálagerninginn er hætt eða þegar hann er ekki lengur tekinn til viðskipta er þekkt og vísað var til hennar í tilkynningunni sem var send í samræmi við fyrstu undirgrein.

Tilkynningar sem um getur í þessari málsgrein skulu innihalda, eins og við á, heiti og auðkenni hlutaðeigandi fjármálagernings og dagsetningu og tíma beiðni um töku til viðskipta, töku til viðskipta og dagsetningu og tímasetningu á fyrstu viðskiptum.

Markaðsrekendur og verðbréfafyrirtæki ættu einnig að senda lögbærum yfirvöldum viðskiptavettvangsins upplýsingarnar sem settar eru fram í þriðju undirgrein að því er varðar fjármálagerninga sem óskað er eftir að teknir verði til viðskipta eða sem teknir voru til viðskipta fyrir 2. júlí 2014 og sem enn eru teknir til viðskipta eða viðskipti eru með á þeim degi.

2. Lögbær yfirvöld viðskiptavettvangsins skulu án tafar senda tilkynningar sem þeir fá skv. 1. mgr. til Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta þessar tilkynningar á vefsetri sínu í formi skrár þegar við viðtöku. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal uppfæra skrána án tafar við viðtöku tilkynningar lögbærs yfirvalds viðskiptavettvangsins. Skráin skal ekki takmarka gildissvið þessarar reglugerðar.

3. Í skránni skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:

- a) heiti og auðkenni fjármálagerninga, sem óskað er eftir að teknir verði til viðskipta, teknir eru til viðskipta eða viðskipti eru með í fyrsta sinn, á skipulegum verðbréfamörkuðum, markaðstorgum fjármálagerninga og skipulegum viðskiptavettvöngum,
- b) dagsetningar og tímasetningar á óskum um töku til viðskipta, töku til viðskipta eða fyrstu viðskiptum,
- c) upplýsingar um viðskiptavettvanga þar sem óskað hefur verið eftir að fjármálagerningarnir verði teknir til viðskipta, eru teknir eru til viðskipta eða viðskipti eru með þá í fyrsta sinn, og
- d) dagsetningin og tímasetningin þegar viðskiptum er hætt með fjármálagerningana eða hætt er að taka þá til viðskipta.

4. Til að tryggja samræmda samræmingu á þessari grein skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að mæla fyrir um:

- a) innihald tilkynninganna sem um getur í 1. mgr. og
- b) hvernig og með hvaða skilyrðum samantekt, birting og viðhald skrána, sem um getur í 3. mgr., fer fram.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 ⁽²³⁾.

5. Til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að mæla fyrir um tímasetningu, form og snið framlagningar á tilkynningum skv. 1. og 2. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

5. gr.

Undanþága vegna endurkaupaáætlana og verðjöfnunar

1. Bönnin í 14. og 15. gr. þessarar reglugerðar gilda ekki um viðskipti með eigin hlutabréf í endurkaupaáætlunum þar sem:

- a) allar upplýsingar um áætlunina eru birtar áður en viðskipti hefjast,
- b) lögbæru yfirvaldi viðskiptavettvangsins er tilkynnt um viðskipti sem hluti af endurkaupaáætlun í samræmi við 3. mgr. og síðan tilkynnt um það opinberlega,
- c) farið er að fullnægjandi takmörkunum á verði og magni og
- d) þau eru framkvæmd í samræmi við markmiðin sem um getur í 2. mgr. og skilyrðin sem sett eru fram í þessari grein og í tæknilegu eftirlitsstöðlunum sem um getur í 6. mgr.

2. Til að geta notið góðs af undanþágunni sem kveðið er á um í 1. mgr. skal eini tilgangurinn með endurkaupaáætlun vera:

⁽²³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópski eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórninnar 2009/77/EB (Sjtið. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

- a) að lækka eigið fé útgefanda,
- b) að uppfylla skuldbindingar sem leiða af skuldagerningum sem skipta má í eiginfjárgerninga eða
- c) að uppfylla skuldbindingar sem leiða af áætlunum um forkaupsrétt starfsmanna á hlutabréfum eða aðrar úthlutanir hlutabréfa til handa starfsmönnum eða aðilum stjórnar-, framkvæmda- eða eftirlitsnefndar útgefandans eða hlutdeildarfélags.

3. Til að geta notið góðs af undanþágunni sem kveðið er á um í 1. mgr. skal útgefandinn tilkynna lögbæru yfirvaldi viðskiptavettvangsins, sem hefur tekið hlutabréfin til viðskipta eða þar sem viðskipti eru með þau, um öll viðskipti í tengslum við endurkaupaáætlunina, þ.m.t. upplýsingarnar sem tilgreindar eru í 1. og 2. mgr. 25. gr. og 1., 2. og 3. mgr. 26. gr. reglugerðar (ESB) nr. 600/2014.

4. Bönnin í 14. og 15. gr. þessarar reglugerðar gilda ekki um viðskipti með verðbréf eða tengda gerninga vegna verðjöfnunar verðbréfa þar sem:

- a) verðjöfnun er framkvæmd í takmarkaðan tíma,
- b) viðeigandi upplýsingar um verðjöfnunina eru birtar og tilkynntar lögbærum yfirvöldum viðskiptavettvangsins í samræmi við 5. mgr.,
- c) farið er að fullnægjandi takmörkunum á verði og

d) slík viðskipti uppfylla skilyrðin um verðjöfnun sem mælt er fyrir um í tæknilegu eftirlitsstöðlum sem um getur í 6. mgr.

5. Útgefendur, tilboðsgjafar eða aðilar, sem taka að sér verðjöfnun skulu veita lögbærum yfirvöldum viðskiptavettvangs, eigi síðar en við lok sjöundu, daglegu markaðsloðu eftir að slík viðskipti fara fram, hvort heldur er fyrir hönd fyrrnefndu aðilanna eða ekki, allar upplýsingar um öll verðjöfnunarviðskipti, sbr. þó 1. mgr. 23. gr.

6. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina skilyrðin sem endurkaupaáætlanir og ráðstafanir vegna verðjöfnunar, sem um getur í 1. og 4. mgr. skulu uppfylla, þ.m.t. skilyrðin fyrir viðskipti, takmarkanir að því er varðar tíma og magn, birtingarskylda og kvöð um skýrslugjöf og verðskilyrði.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

6. gr.

Undanþága vegna starfsemi sem varðar peningastefnu og stefnu um skuldir hins opinbera og loftslagsstefnu

1. Þessi reglugerð gildir ekki um viðskipti, fyrirmæli eða atferli eftirfarandi aðila í þeim tilgangi að fylgja peningamálastefnu, gengisstefnu eða stefnu um skuldir hins opinbera:

- a) aðildarríki,
- b) viðeigandi aðila seðlabankakerfis Evrópu,
- c) ráðuneyti, stofnun eða félag með sérstakan tilgang vegna eins eða fleiri aðildarríkja eða aðila sem kemur fram fyrir hönd þess,
- d) ef um er að ræða aðildarríki sem er sambandsríki, aðila sem er hluti af sambandsríkinu.

2. Þessi reglugerð gildir ekki um viðskipti, fyrirmæli eða atferli sem framkvæmt er af framkvæmdastjórninni eða öðrum opinberlega tilnefndum stofnunum eða aðilum sem koma fram fyrir þeirra hönd, við framfylgd stefnu um skuldir hins opinbera.

Þessi reglugerð gildir ekki um slík viðskipti, fyrirmæli eða atferli sem framkvæmt er af:

- a) Sambandinu,
- b) félagi með sérstakan tilgang vegna eins eða fleiri aðildarríkja,
- c) Fjárfestingarbanka Evrópu,
- d) Evrópska fjármálastöðugleikasjóðnum,
- e) Evrópska stöðugleikakerfinu,
- f) alþjóðlegri fjármálastofnun sem tvö eða fleiri aðildarríki hafa komið á fót og hefur það markmið að virkja fjármagn og veita fjárhagsaðstoð til handa þeim aðilum sínum sem eiga í alvarlegum fjármögnunarerfiðleikum eða sjá fram á slíka erfiðleika.

3. Þessi reglugerð gildir ekki um starfsemi aðildarríkis, framkvæmdastjórnarinnar eða annars opinberlega tilnefnds aðila, eða aðila sem kemur fram fyrir þeirra hönd, sem varðar losunarheimildir og sem er framkvæmd til að framfylgja stefnu Sambandsins um losunarheimildir í samræmi við tilskipun 2003/87/EB.

4. Þessi reglugerð gildir ekki um starfsemi aðildarríkis, framkvæmdastjórnarinnar eða annars opinberlega tilnefnds aðila, eða aðila sem kemur fram fyrir þeirra hönd, sem framkvæmd er til að framfylgja sameiginlegri landbúnaðarstefnu eða sameiginlegri sjávarútvegsstefnu Sambandsins í samræmi við gerðir sem samþykktar eru eða alþjóðasamninga sem gerðir eru samkvæmt sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins.

5. Framkvæmdastjórnin skal einnig hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 35. gr. til að rýmka gildissvið undanþágunnar sem um getur í 1. mgr. til að hún gildi um tiltekna opinbera aðila og seðlabanka þriðju landa.

Í því skyni skal framkvæmdastjórnin, eigi síðar en 3. janúar 2016, gera og leggja fram skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins þar sem lagt er mat á alþjóðlega meðferð opinberra aðila sem falin er, eða hafa afskipti af, stjórnun skulda ríkissjóðs og seðlabanka þriðju landa.

Skýrslan skal innihalda samanburðargreiningu á meðhöndlun þessara aðila og seðlabanka innan lagaramma þriðju landa ásamt áhættustýringarstöðlunum sem eiga við um viðskiptin sem þessir aðilar og seðlabankar gera innan þessara lögsagnarumdæma. Ef ályktað er í skýrslunni, einkum að því er varðar samanburðargreininguna, að nauðsynlegt sé að veita seðlabönkum þessara þriðju landa undanþágu frá peningalegri ábyrgð í tengslum við skuldbindingarnar og bönnin í þessari reglugerð skal framkvæmdastjórnin rýmka gildissvið undanþágunnar sem um getur í 1. mgr. svo hún nái einnig yfir seðlabanka þessara þriðju landa.

6. Framkvæmdastjórnin skal einnig hafa vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 35. gr. til að rýmka gildissvið undanþágunnar sem sett er fram í 3. mgr. þannig að hún nái yfir tilnefnda opinbera aðila þriðju landa sem hafa gert samninga við Sambandið skv. 25. gr. tilskipunar 2003/87/EB.

7. Þessi grein gildir ekki um aðila sem starfa samkvæmt ráðningarsamningi eða með öðrum hætti fyrir einingarnar, sem um getur í þessari grein, ef þessir aðilar framkvæma viðskipti eða fyrirmæli, eða taka þátt í atferli, beint eða óbeint, fyrir eigin reikning.

2. KAFLI

INNHERJAUPLÝSINGAR, INNHERJASVIK, ÓLÖGLEG BIRTING UPPLÝSINGA OG MARKAÐSMISNOTKUN

7. gr.

Innherjaupplýsingar

1. Að því er varðar þessa reglugerð eru innherjaupplýsingar eftirfarandi tegundir upplýsinga:

- a) sérstök vitneskja, sem ekki hefur verið gerð öllum aðgengileg og sem tengist, beint eða óbeint, einum eða fleiri útgefendum eða einum eða fleiri fjármálagerningum og sem, yrði hún öllum aðgengileg, væri líkleg til að hafa marktæk áhrif á verð fjármálagerninga eða tengdra, afleiddra fjármálagerninga,
- b) í tengslum við hrávöruafleiður, sérstök vitneskja, sem ekki hefur verið gerð öllum aðgengileg og sem tengist, beint eða óbeint, einum eða fleiri slíkum afleiðum eða tengist beint viðkomandi stundarsamningi um hrávörur og sem væri, yrði hún öllum aðgengileg, líkleg til að hafa marktæk áhrif á verð slíkra afleiða eða tengdra stundarsamninga um hrávörur og sem ætla mætti með skynsamlegum hætti að verði birtar almenningi, eða krafist er að verði birtar í samræmi við laga- eða regluákvæði á Sambands- eða landsstigi, reglur á markaði, samninga eða venjur á viðkomandi markaði með hrávöruafleiður eða númeraði,
- c) í tengslum við losunarheimildir eða uppboðsvörur á grundvelli þeirra, sérstök vitneskja, sem ekki hefur verið gerð öllum aðgengileg og sem tengist, beint eða óbeint, einum eða fleiri slíkum gerningum og sem væri, yrði hún öllum aðgengileg, líkleg til að hafa marktæk áhrif á verð slíkra gerninga eða tengdra, afleiddra fjármálagerninga,
- d) að því er varðar þá aðila sem hefur verið falið það að gefa fyrirmæli um fjármálagerninga eru það enn fremur upplýsingar, sem skjólstaðingur miðlar og tengjast fyrirmælum hans um fjármálagerninga sem enn hefur ekki verið framfylgt, og er sérstök vitneskja sem tengist, beint eða óbeint, einum eða fleiri útgefendum eða einum eða fleiri fjármálagerningum og sem væri, yrði hún öllum aðgengileg, líkleg til að hafa marktæk áhrif á verð þessara fjármálagerninga, verð tengdra stundarsamninga um hrávörur eða verð tengdra, afleiddra fjármálagerninga.

2. Við beitingu 1. mgr. skal litið svo á að upplýsingar séu sérstök vitneskja ef þær gefa til kynna aðstæður sem eru fyrir hendi eða sem ætla má að verði fyrir hendi eða viðburð sem hefur átt sér stað eða sem ætla má að muni eiga sér stað og sem eru nógu nákvæmar til að unnt sé að draga ályktun um möguleg áhrif þeirra aðstæðna eða viðburðar á verð fjármálagerninga eða afleiddra fjármálagerninga sem þeim tengjast, tengdra stundarsamninga um hrávörur eða uppboðsvörur á grundvelli losunarheimildanna. Í þessu sambandi, ef um er að ræða langvarandi ferli sem ætlað er að ná fram, eða veldur, tilteknum aðstæðum eða tilteknum atburði má líta á þessar framtíðaraðstæður eða -atburð, auk millipreppanna í ferlinu sem tengjast því að ná fram, eða veldur, þessum framtíðaraðstæðum eða -atburði, sem sértæka vitneskju.

3. Milliprep í langvarandi ferli telst vera innherjaupplýsingar ef það, eitt og sér, uppfyllir viðmiðanirnar um innherjaupplýsingar eins og um getur í þessari grein.

4. Að því er varðar 1. mgr. er vitneskja sem væri líkleg til að hafa veruleg áhrif á verð fjármálagerninga, afleiddra fjármálagerninga, stundarsamninga um hrávörur sem þeim tengjast eða uppboðsvörur á grundvelli losunarheimilda, yrði hún gerð opinber, sú vitneskja sem líkur eru á að upplýstur fjárfestir noti sem hluta af þeim grunni sem hann eða hún byggir fjárfestingarákvarðanir sínar á.

Ef um er að ræða þátttakendur á markaðnum með losunarheimildir, með samanlagða losun eða nafnvarmaafli við eða undir viðmiðunarmörkunum sem sett eru í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr. 17. gr., teljast upplýsingarnar um áþreifanlega starfsemi þeirra ekki hafa marktæk áhrif á verð losunarheimilda, uppboðsvara á grundvelli þeirra eða afleiddra fjármálagerninga.

5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur til að koma á viðmiðunarskrá, sem ekki er tæmandi, yfir upplýsingar sem ætla mætti með skynsamlegum hætti að verði birtar almenningi, eða krafist er að verði birtar í samræmi við laga- eða regluákvæði í Sambandinu eða landslög, reglur á markaði, samninga, venjur eða hefðir, um viðkomandi markaði með hrávöruafleiður eða númeraði eins og um getur í b-lið 1. mgr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal taka tilhlýðilegt tillit til sérstakra eiginleika þessara markaða.

8. gr.

Innherjasvik

1. Að því er varðar þessa reglugerð eru það innherjasvik þegar aðili býr yfir innherjaupplýsingum og notar þær upplýsingar til að kaupa eða selja, fyrir eigin reikning eða fyrir reikning þriðja aðila, beint eða óbeint, fjármálagerninga sem þessar upplýsingar varða. Notkun innherjaupplýsinga með því að afturkalla eða breyta fyrirmælum varðandi fjármálagerning sem upplýsingarnar varða ef fyrirmælin voru sett fram áður en hlutaðeigandi aðili fékk innherjaupplýsingarnar telst einnig vera innherjasvik. Í tengslum við uppboð á losunarheimildum eða öðrum uppboðsvörum á grundvelli þeirra, sem eru geymdar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1031/2010 nær notkun innherjaupplýsinga einnig yfir það að leggja fram, breyta eða afturkalla tilboð aðila fyrir eigin reikning eða fyrir reikning þriðja

aðila.

2. Að því er varðar þessa reglugerð er um að ræða tillögu um að annar aðili taki þátt í innherjasvikum, eða hvatningu til að taka þátt í innherjasvikum, ef aðilinn býr yfir innherjaupplýsingum og:

- a) leggur til, á grundvelli þeirra upplýsinga, að annar aðili kaupi eða selji fjármálagerninga sem upplýsingarnar varða, eða hvetur til að viðkomandi aðili framkvæmi slík kaup eða sölu eða
 - b) leggur til, á grundvelli þeirra upplýsinga, að annar aðili afturkalli eða breyti fyrirmælum varðandi fjármálagerning sem upplýsingarnar varða, eða hvetur til að viðkomandi aðili framkvæmi slíka afturköllun eða breytingu.
3. Ef farið er að tillögunum eða hvatningunni sem um getur í 2. mgr. telst það vera innherjasvik í skilningi þessarar greinar ef aðilinn sem fer að tillögunni eða hvatningunni veit eða ætti að vita að hún er á grundvelli innherjaupplýsinga.

4. Þessi grein gildir um alla aðila sem búa yfir innherjaupplýsingum vegna þess:

- a) að þeir sitja í stjórnar-, framkvæmda- eða eftirlitsnefnd útgefandans eða þátttakandans á markaði með losunarheimildir,
- b) að þeir eiga eignarhlutdeild í eigin fé útgefandans eða þátttakandans á markaði með losunarheimildir,
- c) að þeir hafa aðgang að upplýsingum í krafti starfs þeirra, starfsgreinar eða hlutverks, eða
- d) að þeir taka þátt í afbrotastarfsemi.

Þessi grein gildir einnig um alla aðila sem búa yfir innherjaupplýsingum við aðrar aðstæður en þær sem um getur í fyrstu undirgrein ef sá aðili veit eða ætti að vita að um innherjaupplýsingar er að ræða.

5. Ef aðilinn er lögaðili gildir þessi grein einnig, í samræmi við landslög, um einstaklingana sem taka þátt í ákvörðuninni um að framkvæma kaupin, söluna, afturköllunina eða breytinguna á fyrirmælum fyrir reikning hlutaðeigandi lögaðila.

9. gr.

Lögmætt atferli

1. Að því er varðar 8. og 14. gr. telst það eitt að lögaðili búi yfir, eða hafi búið yfir, innherjaupplýsingum ekki jafngilda því að sá aðili hafi notað þær upplýsingar og þar með tekið þátt í innherjasvikum á grundvelli kaupa eða sölu, ef sá lögaðili:

- a) hefur komið á, hrundið í framkvæmd og viðhaldið fullnægjandi og árangursríku fyrirkomulagi og verklagi, sem með skilvirkum hætti tryggir að hvorki einstaklingurinn, sem tók ákvörðunina fyrir hans hönd um að kaupa eða selja fjármálagerning sem upplýsingarnar varða, né annar einstaklingur sem getur hafa haft áhrif á þá ákvörðun, hafi búið yfir innherjaupplýsingunum og
- b) hefur ekki hvatt til, mælt með, talið á eða með öðrum hætti haft áhrif á einstaklinginn sem, fyrir hönd lögaðilans, hefur keypt eða selt fjármálagerninga sem upplýsingarnar varða.

2. Að því er varðar 8. og 14. gr. telst það eitt að aðili búi yfir innherjaupplýsingum ekki jafngilda því að sá aðili hafi notað þær upplýsingar og þar með tekið þátt í innherjasvikum á grundvelli kaupa eða sölu, ef sá aðili:

- a) er viðskiptavaki fyrir fjármálagerninginn sem þessar upplýsingar varða eða hefur heimild til að koma fram sem mótaðili, og ef kaup eða sala fjármálagerninga sem þessar upplýsingar varða er framkvæmd á lögmætan hátt við eðlilega framkvæmd starfsemi hans sem viðskiptavaki eða sem mótaðili að því er varðar þennan fjármálagerning, eða

b) hefur heimild til að framkvæma fyrirmæli fyrir hönd þriðja aðila og til að kaupa eða selja fjármálagerninga sem fyrirmælin eiga við, er látinn framkvæma slík fyrirmæli á lögmatan hátt við eðlilega framkvæmd á starfi, starfsgrein eða hlutverki viðkomandi aðila.

3. Að því er varðar 8. og 14. grein telst það eitt að aðili búi yfir innherjaupplýsingum ekki jafngilda því að sá aðili hafi notað þær upplýsingar og þar með tekið þátt í innherjasvikum á grundvelli kaupa eða sölu, ef sá aðili framkvæmir viðskipti til að kaupa eða selja fjármálagerning og að viðkomandi viðskipti séu framkvæmd í þeim tilgangi að uppfylla í góðri trú skuldbindingu sem er fallin í gjalddaga en ekki til að sniðganga bann gegn innherjasvikum og:

a) að sú skuldbinding sé vegna fyrirmæla sem gefin eru, eða samnings sem gerður er, áður en hlutaðeigandi aðili fékk innherjaupplýsingar eða

b) að viðkomandi viðskipti séu framkvæmd til að uppfylla skyldu samkvæmt lögum eða reglum sem kom til áður en hlutaðeigandi aðili bjó yfir innherjaupplýsingum.

4. Að því er varðar 8. og 14. grein telst það eitt að aðili búi yfir innherjaupplýsingum ekki jafngilda því að sá aðili hafi notað þær upplýsingar og þar með tekið þátt í innherjasvikum, ef sá aðili hefur fengið innherjaupplýsingarnar við framkvæmd opinberrar yfirtöku eða samruna við félag og notar viðkomandi innherjaupplýsingar eingöngu í þeim tilgangi að halda áfram með samrunann eða yfirtökuna, að því tilskildu að allar innherjaupplýsingar hafi verið birtar almenningi eða séu með öðrum hætti ekki lengur innherjaupplýsingar þegar samruninn er samþykktur eða hluthafar í félaginu samþykkja yfirtökuna.

Þessi málsgrein gildir ekki um uppbyggingu hagsmuna.

5. Að því er varðar 8. og 14. grein telst það eitt að aðili noti eigin vitneskju um að hann eða hún hafi tekið ákvörðun um að kaupa eða selja fjármálagerning við kaup eða sölu á þessum fjármálagerningum ekki jafngilda notkun innherjaupplýsinga.

6. Þrátt fyrir 1.–5. mgr. þessarar greinar getur það samt talist vera brot gegn banninu við innherjasvikum, sem sett er fram í 14. gr., ef lögbært yfirvald kemst að þeirri niðurstöðu að ólögmat ástæða var fyrir fyrirmælunum um að eiga viðskipti, viðskiptunum eða hlutaðeigandi atferli.

10. gr.

Ólögmat birting innherjaupplýsinga

1. Að því er varðar þessa reglugerð er það ólögmat birting innherjaupplýsinga þegar aðili býr yfir innherjaupplýsingum og birtir öðrum aðila þær upplýsingar nema þegar birtingin fer fram við eðlilega framkvæmd starfs, starfsgreinar eða hlutverks.

Þessi málsgrein gildir um alla einstaklinga eða lögaðila við þær aðstæður sem um getur í 4. mgr. 8. gr.

2. Að því er varðar þessa reglugerð telst birting meðmæla eða hvatningar, sem um getur í 2. mgr. 8. gr., síðar vera ólögmat birting innherjaupplýsinga samkvæmt þessari grein ef aðilinn sem birtir meðmælin eða hvatninguna veit eða ætti að vita að hún er á grundvelli innherjaupplýsinga.

11. gr.

Markaðsathuganir

1. Markaðsathugun felur í sér sendingu upplýsinga, fyrir tilkynningu um viðskipti, til eins eða fleiri mögulegra fjárfesta til að kanna áhuga þeirra á mögulegum viðskiptum og skilyrðum sem varða þau, s.s. mögulegt umfang þeirra eða verðlagningu, frá:

a) útgefanda,

b) síðari tilboðsgjafa fjármálagernings, í slíku magni eða slíku virði að viðskiptin eru aðgreind frá hefðbundnum viðskiptum og fela í sér söluaðferð á grundvelli fyrirframgerðs mats á mögulegum áhuga mögulegra fjárfesta,

c) þátttakanda á makaði með losunarheimildir eða

d) þriðja aðila sem kemur fram fyrir hönd eða fyrir reikning aðila sem um getur í a-, b- eða c-lið.

2. Með fyrirvara um 3. mgr. 23. gr. telst það einnig vera markaðsathugun ef aðili, sem ætlar að gera yfirtökutilboð í verðbréf félags eða fyrirhugar samruna við aðila sem eiga rétt á verðbréfunum, birtir innherjaupplýsingar að því tilskildu að:

- a) upplýsingarnar séu nauðsynlegar til að gera aðilunum sem eiga rétt á verðbréfunum kleift að mynda sér skoðun á því hvort þeir vilja bjóða verðbréfin og
- b) réttmæt þörf sé á vilja aðilanna, sem eiga rétt á verðbréfunum, til að bjóða verðbréf sín vegna ákvörðunarinnar um að framkvæma yfirtökutilboðið eða samrunann.

3. Markaðsaðili sem birtir upplýsingar skal, áður en hann framkvæmir markaðsathugun, taka sérstaklega til athugunar hvort markaðsathugunin felur í sér birtingu innherjaupplýsinga. Markaðsaðili sem birtir upplýsingar skal halda skrá yfir niðurstöðu sína og ástæðurnar fyrir henni. Hann skal einnig leggja fram skrifleg gögn fyrir lögbæra yfirvaldið sé þess óskað. Þessi skylda gildir um hverja birtingu upplýsinga á meðan markaðsathugunin stendur yfir. Markaðsaðili sem birtir upplýsingar skal uppfæra skriflegu gögnin sem um getur í þessari málsgrein til samræmis við það.

4. Að því er varðar 1. mgr. 10. gr. telst birting innherjaupplýsinga, sem fram fer á meðan á markaðsathuguninni stendur, vera framkvæmd við eðlilega framkvæmd starfs, starfsgreinar eða hlutverks aðila ef markaðsaðilinn sem birtir upplýsingar uppfyllir 3. og 5. mgr. þessarar greinar.

5. Að því er varðar 4. mgr. skal markaðsaðilinn, sem birtir upplýsingarnar, áður en hann birtir þær:

- a) fá samþykki aðilans, sem tekur við markaðsathuguninni, fyrir að hann taki á móti innherjaupplýsingum,
- b) upplýsa aðilann sem tekur við markaðsathuguninni að honum sé bannað að nota þær upplýsingar, eða reyna að nota þær, til að kaupa eða selja, fyrir eigin reikning eða fyrir reikning þriðja aðila, beint eða óbeint, fjármálagerninga sem þessar upplýsingar varða, og
- c) upplýsa aðilann sem tekur við markaðsathuguninni um að honum sé bannað að nota eða reyna að nota þær upplýsingar, með því að afturkalla eða breyta fyrirmælum sem þegar hafa verið gefin varðandi fjármálagerning sem þessar upplýsingar varða og
- d) upplýsa aðilann sem fær markaðsathugunina að með því að samþykkja að taka við upplýsingunum sé hann skuldbundinn til að halda trúnað um þær.

Markaðsaðilinn sem birtir upplýsingar skal gera og viðhalda skrá yfir allar upplýsingarnar, sem veittar eru aðilanum sem fær markaðsathugunina, þ.m.t. upplýsingarnar sem veittar eru í samræmi við a- til d-lið fyrstu undirgreinar, og deili á mögulegum fjárfestum sem upplýsingarnar hafa verið birtar, þ.m.t. en þó ekki takmarkað við lögaðila og einstaklinga sem koma fram fyrir hönd hins mögulega fjárfestis, og dagsetningu og tímasetningu hvernar birtingar. Markaðsaðili sem birtir upplýsingar skal afhenda lögbæra yfirvaldinu þá skrá samkvæmt beiðni.

6. Ef upplýsingar sem hafa verið birtar við markaðsathugun eru ekki lengur innherjaupplýsingar samkvæmt mati markaðsaðilans sem birtir upplýsingarnar skal markaðsaðilinn sem birtir upplýsingarnar upplýsa viðtakandann til samræmis við það, eins fljótt og mögulegt er.

Markaðsaðilinn sem birtir upplýsingar skal halda skrá yfir upplýsingarnar sem veittar eru í samræmi við þessa málsgrein og afhenda hana lögbæra yfirvaldinu ef það óskar þess.

7. Þrátt fyrir ákvæði þessarar greinar skal aðilinn sem tekur við markaðsathuguninni sjálfur meta hvort hann býr yfir innherjaupplýsingum eða hvenær hann býr ekki lengur yfir þeim.

8. Markaðsaðilinn sem birtir upplýsingar skal geyma skrárnar sem um getur í þessari grein í að lágmarki fimm ár.

9. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða viðeigandi fyrirkomulag, verklag og kröfur um skráahald fyrir aðila til að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í 4., 5., 6. og 8. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

10. Til að tryggja samræmd skilyrði beitingar þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að tilgreina kerfin og snið tilkynninganna sem aðilar skulu nota til að uppfylla kröfurnar sem komið er á með 4., 5., 6. og 8. mgr. þessarar greinar, einkum nákvæmt snið skrána sem um getur í 4.–8. mgr. og tæknilegu aðferðirnar fyrir viðeigandi sendingu upplýsinganna sem um getur í 6. mgr. til aðilans sem fær markaðsathugunina.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

11. Evrópska bankaftirlitsstofnunin skal, í samræmi við 16. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, gefa út viðmiðunarreglur til aðila sem fá markaðsathugun, að því er varðar:

- a) þættina sem slíkir aðilar skulu taka tillit til þegar upplýsingar eru birtar þeim sem hluti af markaðsathugun til að þeir geti metið hvort upplýsingarnar séu innherjaupplýsingar,
- b) ráðstafanirnar sem slíkir aðilar skulu gera, ef þeir hafa fengið innherjaupplýsingar, til að uppfylla 8. og 10. gr. þessarar reglugerðar og
- c) skrárnar sem slíkir aðilar skulu viðhalda til að sýna fram á að þeir uppfylli 8. og 10. gr. þessarar reglugerðar.

12. gr.

Markaðsmisnotkun

1. Að því er varðar þessa reglugerð tekur markaðsmisnotkun til eftirfarandi starfsemi:

- a) að stofna til viðskipta, gefa fyrirmæli um viðskipti eða annað atferli sem:
 - i. gefur, eða líklegt er að gefi, rangar eða misvísandi vísendingar um framboð á, eftirspurn eftir eða verð á fjármálagerningum, stundarsamningum um hrávörur sem honum tengist eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda, eða
 - ii. tryggir, eða líklegt er að tryggi, verð á einum eða fleiri fjármálagerningum, tengdum stundarsamningum um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda, sem er afbrigðilegt eða tilbúið,

nema viðkomandi aðili stofni til viðskipta, gefi fyrirmæli um viðskipti eða annað atferli hans staðfesti að slík viðskipti, fyrirmæli eða atferli hafi farið fram af lögmætum ástæðum og sé í samræmi við viðurkennda markaðsvenju eins og komið er á skv. 13. gr.,

- b) að stofna til viðskipta, gefa fyrirmæli um viðskipti eða aðra aðgerð eða atferli sem hefur eða hefur líklega áhrif á verð á einum eða fleiri fjármálagerningum, tengdum stundarsamningum um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda, þar sem

gylliboðum eða öðru, sem er misvísandi eða svíksamlegt, er beitt,

- c) að miðla upplýsingum gegnum fjölmiðla, þ.m.t. Netið, eða með einhverjum öðrum hætti sem gefur eða líklegt er að gefi rangar eða misvísandi vísendingar um framboð á, eftirspurn eftir eða verð á fjármálagerningi, tengdum stundarsamningi um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda eða tryggi, eða er líklegt til að tryggja, verð á einum eða fleiri fjármálagerningum, tengdum stundarsamningi um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda, sem er afbrigðilegt eða tilbúið, þ.m.t. að breiða út sögusagnir, þegar aðilinn, sem sá um að miðla upplýsingunum, vissi eða hefði átt að vita að þær væru rangar eða misvísandi,
- d) að senda rangar eða misvísandi upplýsingar eða leggja fram misvísandi inntaksgögn í tengslum við viðmiðun ef aðilinn sem sendi upplýsingarnar eða lagði fram inntaksgögnin vissi eða hefði mátt vita að þau voru röng eða misvísandi, eða annað atferli sem hagræðir útreikningi á viðmiðun.

2. Eftirfarandi atferli telst, m.a., vera markaðsmisnotkun:

- a) framferði þar sem aðili eða nokkrir aðilar í samstarfi ná markaðsráðandi stöðu við framboð á eða eftirspurn eftir fjármálagerningi, tengdum stundarsamningi um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda, sem hefur í för með sér, eða hefur líklega í för með sér, bein eða óbein áhrif á kaup- eða söluverð eða skapar, eða skapar líklega, önnur ósamngjörn viðskiptakjör,
- b) kaup eða sala á fjármálagerningi, við opnun eða lokun markaðar, sem er misvísandi, eða líklega misvísandi, gagnvart fjárfestum sem taka ákvarðanir á grundvelli verðs sem er birt, þ.m.t. verð við opnun eða lokaverð,
- c) að leggja fram pöntun á viðskiptavettvangi, þ.m.t. afturköllun eða breyting á henni, með tiltækum viðskiptaaðferðum, þ.m.t. með rafrænum hætti, s.s. algríms- og hátíðniviðskiptum, og sem hafa einhver þeirra áhrifa sem um getur í a- eða b-lið 1. mgr. með því að:
 - i. trufla eða fresta starfsemi viðskiptakerfis viðskiptavettvangsins eða vera líkleg til að gera það,
 - ii. torvela öðrum aðilum að greina raunverulegar pantanir í viðskiptakerfi viðskiptavettvangsins, eða vera líkleg til að gera það, þ.m.t. með því að setja fram pantanir sem valda yfirálagi eða röskun á tilbóðsskránni eða
 - iii. með því að skapa, eða vera líkleg til að skapa, rangar eða misvísandi vísendingar um framboð á, eða eftirspurn eftir eða verði á fjármálagerningi, einkum með því að setja fram pantanir eða hefja eða auka leitni,
- d) að notfæra sér, öðru hverju eða reglulega, aðgang að hefðbundnum eða rafrænum miðlum með því að láta í ljós álit sitt á fjármálagerningi, tengdum stundarsamningi um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda (eða óbeint á útgefanda þess) en hafa áður eignast hluta þess gernings, tengds stundarsamnings um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda og hagnast síðan á því hvaða áhrif afstaðan, sem látin var í ljós, hefur á verð gerningsins, tengds stundarsamnings um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda án þess að greina samtímis opinberlega frá hagsmunaárekstrum á réttan og skilvirkan hátt,
- e) kaup eða sala á eftirmarkaðinum á losunarheimildum eða skyldum afleiðum áður en uppboð fer fram samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1031/2010, sem hefur í för með sér þau áhrif að halda uppboðsverði uppboðsvöru við óeðlilegt eða tilbúið mark eða sem blekkir bjóðendur á uppboðunum,

3. Við beitingu a- og b-liðar 1. mgr., og án þess að hafa áhrif á birtingarmynd atferlis sem sett er fram í 2. mgr., eru í I. viðauka skilgreindir vísarnir, sem ekki eru tæmandi, að því er varðar beitingu gylliboða eða annars sem er misvísandi eða svíksamlegt, og vísarnir, sem ekki eru tæmandi, í tengslum við rangar eða misvísandi vísendingar og við að tryggja óeðlilegt verð.

4. Ef aðilinn sem um getur í þessari grein er lögaðili gildir þessi grein einnig, í samræmi við landslög, um einstaklingana sem taka þátt í ákvörðuninni um að framkvæma starfsemi fyrir reikning hlutaðeigandi lögaðila.

5. Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 35. gr., sem tilgreina vísana sem mælt er fyrir um í I. viðauka, til að skýra þætti þeirra og taka tillit til tækniþróunar á fjármálamörkuðum.

13. gr.

Viðurkenndar markaðsvenjur

1. Bannið sem um getur í 15. gr. gildir ekki um starfsemina sem um getur í a-lið 1. mgr. 12. gr. að því tilskildu að viðkomandi aðili stofni til viðskipta, gefi fyrirmæli um viðskipti eða annað atferli hans staðfesti að slík viðskipti, fyrirmæli eða atferli hafi farið fram af lögmætum ástæðum og sé í samræmi við viðurkennda markaðsvenju eins og komið er á samkvæmt þessari grein.

2. Lögbært yfirvald getur komið á fót viðurkenndri markaðsvenju, með tilliti til eftirfarandi viðmiðana:

- a) hvort markaðsvenjan veitir umtalsvert gagnsæi á markaðnum,
- b) hvort markaðsvenjan tryggir mikla vernd fyrir starfsemi markaðsaflanna og eðlilegt samspil framboðs og eftirspurnar,
- c) hvort markaðsvenjan hefur jákvæð áhrif á seljanleika og skilvirkni á markaði,
- d) hvort tekið er tillit til, með viðkomandi markaðsvenju sem um ræðir, fjárfestingaraðferða viðkomandi markaðar og markaðsaðilum gert kleift að bregðast við þeim nýju markaðsaðstæðum, sem þessi venja skapar, á réttan hátt og tímanlega,
- e) hvort markaðsvenjan velur ekki áhættu fyrir heildarvirkni markaða, sem tengjast beint eða óbeint, hvort sem þeir eru skipulegir eða ekki, að því er varðar viðkomandi fjármálagerning innan alls Sambandsins,
- f) niðurstöður allra rannsókna lögbærra yfirvalda eða annarra yfirvalda á viðkomandi markaðsvenju, einkum hvort viðkomandi markaðsvenja brjóta í bága við lög eða reglur, sem ætlað er að koma í veg fyrir markaðssvik, eða siðareglur, án tillits til þess hvort hún varðar viðkomandi markað, eða markaði sem tengjast henni beint eða óbeint, innan Sambandsins, og
- g) einkenni í uppbyggingu viðkomandi markaðar, m.a. hvort hann er skipulegur eða ekki, gerðir fjármálagerninga sem viðskipti eru stunduð með og hvers konar markaðsaðilar, þ.m.t. hversu mikil þátttaka smásölufjórðing er á viðkomandi markaði.

Markaðsvenja sem lögbært yfirvald hefur komið á sem viðurkenndri markaðsvenju á tilteknum markaði telst ekki gilda um aðra markaði nema lögbær yfirvöld þeirra markaða hafi samþykkt þá venju samkvæmt þessari grein.

3. Áður en lögbært yfirvald kemur á viðurkenndri markaðsvenju í samræmi við 2. mgr. skal lögbæra yfirvaldið tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og öðrum lögbærum yfirvöldum um fyrirætlan sína um að koma á viðurkenndri markaðsvenju og veita upplýsingar um matið sem gert er í samræmi við viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í 2. mgr. Slika tilkynningu skal senda a.m.k. þremur mánuðum áður en viðurkenndu markaðsvenjunni er ætlað að taka gildi.

4. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, innan tveggja mánaða frá viðtöku tilkynningarinnar, gefa lögbæra yfirvaldinu, sem sendir tilkynninguna, álit á því hvort viðurkennda markaðsvenjan samræmist 2. mgr. og tæknilegu eftirlitsstöðlunum, sem samþykktir eru skv. 7. mgr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal einnig meta hvort það að koma á hinni viðurkenndu markaðsvenju ógnar tiltrú á markaði á fjármálamarkaði Sambandsins. Álitið skal birt á vefsetri Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar.

5. Ef lögbært yfirvald kemur á fót viðurkenndri markaðsvenju þvert á álit Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar, sem gefið er í samræmi við 4. mgr., skal það birta tilkynningu á vefsetri sínu, innan 24 klukkustunda frá því að viðurkenndu venjunni er komið á, þ.m.t. ástæða þess að viðurkennda markaðsvenjan ógnar ekki tiltrú á markaði.

6. Ef lögbært yfirvald telur að annað lögbært yfirvald hafi komið á fót viðurkenndri markaðsvenju, sem uppfyllir ekki viðmiðin sem sett eru fram í 2. mgr., skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin aðstoða hlutaðeigandi yfirvöld við að komast að samkomulagi í samræmi við valdheimildir þeirra skv. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Ef hlutaðeigandi lögbær yfirvöld komast ekki að samkomulagi getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin tekið ákvörðun í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

7. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem tilgreinir viðmiðanirnar, verklagsreglurnar og kröfurnar um að koma á viðurkenndri markaðsvenju skv. 2., 3. og 4. mgr. og kröfurnar um að viðhalda henni, nema hana úr gildi eða breyta skilyrðunum um samþykki á henni.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þessi frumvörp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

8. Lögbær yfirvöld skulu endurskoða reglulega, og a.m.k. á tveggja ára fresti, viðurkenndu markaðsvenjurnar sem þau hafa komið á, einkum með tilliti til verulegra breytinga á viðkomandi markaðsumhverfi, s.s. breytinga á viðskiptareglum eða á innviðum markaða, með það fyrir augum að ákvarða hvort eigi að viðhalda þeim, nema þær úr gildi eða breyta skilyrðunum um samþykki þeirra.

9. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu skrá yfir viðurkenndar markaðsvenjur og í hvaða aðildarríkjum þær gilda.

10. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal fylgjast með beitingu viðurkenndra markaðsvenja og leggja fram ársskýrslu til framkvæmdastjórnarinnar um það með hvaða hætti þeim er beitt á hlutaðeigandi mörkuðum.

11. Lögbær yfirvöld skulu tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni um viðurkenndu markaðsvenjurnar sem þau hafa komið á fyrir 2. júlí 2014 innan þriggja mánaða frá gildistöku tæknilegu eftirlitsstaðlanna sem um getur í 7. mgr.

Viðurkenndu markaðsvenjurnar, sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar málsgreinar, skulu gilda áfram í hlutaðeigandi aðildarríkjum þar til lögbært yfirvald hefur tekið ákvörðun um áframhald á þeirri venju að fengnu álitum Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skv. 4. mgr.

14. gr.

Bann við innherjasvikum og ólögum birtingu innherjaupplýsinga

Aðili skal hvorki:

- a) taka þátt eða reyna að taka þátt í innherjasvikum,
- b) leggja til að annar aðili taki þátt í innherjasvikum eða hvetja annan aðila til að taka þátt í innherjasvikum né
- c) birta með ólögum hætti innherjaupplýsingar.

15. gr.

Bann við markaðsmisnotkun

Aðili skal hvorki taka þátt né reyna að taka þátt í markaðsmisnotkun.

16. gr.

Forvarnir og greining á markaðssvikum

1. Markaðsrekendur og verðbréfafyrirtæki sem starfrækja viðskiptavettvang skulu koma á fót og viðhalda skilvirku fyrirkomulagi, kerfum og verklagi sem miðar að því að koma í veg fyrir og greina innherjasvik, markaðsmisnotkun og tilraunir til innherjasvika og markaðsmisnotkunar í samræmi við 31. og 54. gr. tilskipunar 2014/65/ESB.

Aðili sem um getur í fyrstu undirgrein skal tilkynna án tafar um fyrirmæli og viðskipti, þ.m.t. afturköllun og breytingu á þeim, sem gæti verið innherjasvik, markaðsmisnotkun eða tilraun til innherjasvika og markaðsmisnotkunar, til lögbærs yfirvalds viðskiptavettvangsins.

2. Aðili sem sér um eða framkvæmir viðskipti sem fagmaður skal koma á og viðhalda skilvirku fyrirkomulagi, kerfum og verklagi til að greina og skýra frá grunsamlegum fyrirmælum og viðskiptum. Ef slíkur aðili hefur réttmætan grun um að fyrirmæli eða viðskipti með fjármálagerning, hvort sem þau eru innan eða utan viðskiptavettvangs, gætu falið í sér innherjasvik, markaðsmisnotkun eða tilraun til innherjasvika eða markaðsmisnotkunar, skal aðilinn tilkynna lögbærum yfirvöldum það án tafar eins og um getur í 3. mgr.

3. Með fyrirvara um 22. gr. skulu aðilar, sem sjá um eða framkvæma viðskipti sem fagmenn, fara að þeim reglum, sem gilda um tilkynningar í því aðildarríki þar sem þeir eru skráðir eða hafa aðalskrifstofur, eða, ef um útibú er að ræða, í aðildarríkinu þar sem útibúið er staðsett. Tilkynningunni skal beint til lögbærs yfirvalds í því aðildarríki.

4. Lögbær yfirvöld sem um getur í 3. mgr. sem fá tilkynninguna um grunsamleg fyrirmæli og viðskipti skulu senda slíkar upplýsingar án tafar til lögbærra yfirvalda hlutaðeigandi viðskiptavettvangs.

5. Til að tryggja samræmda samræmingu á þessari grein skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða:

- a) viðeigandi fyrirkomulag, kerfi og verklagsreglur fyrir aðila til að uppfylla kröfurnar sem komið er á í 1. og 2. mgr. og
- b) snið tilkynninganna sem aðilar skulu nota til að uppfylla kröfurnar sem komið er á í 1. og 2. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þetta frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

3. KAFLI

KRÖFUR UM UPPLÝSINGAGJÖF

17. gr.

Opinber birting innherjaupplýsinga

1. Útgefandi skal upplýsa almenning eins fljótt og mögulegt er um innherjaupplýsingar sem varða beint viðkomandi útgefanda.

Útgefandinn skal sjá til þess að innherjaupplýsingar séu birtar opinberlega þannig að almenningur fái skjótan aðgang að upplýsingunum og geti lagt fullkomið og nákvæmt mat á þær í tæka tíð og, eftir atvikum, í opinbera kerfinu, sem um getur í 21. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB⁽²⁴⁾. Útgefandinn skal ekki sameina opinbera birtingu innherjaupplýsinga og markaðssetningu starfsemi sinnar. Útgefandinn skal birta og viðhalda öllum innherjaupplýsingum, sem krafist er að birtar séu opinberlega, á vefsetri sínu í a.m.k. fimm ár.

Þessi grein gildir um útgefendur sem hafa óskað eftir eða heimilað töku fjármálagerninga til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði í aðildarríki eða, ef um er að ræða gerninga sem aðeins eru viðskipti með á markaðstorgi fjármálagerninga eða á skipulegum viðskiptavettvangi, útgefendur sem hafa heimilað að fjármálagerningar þeirra séu teknir til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga eða á skipulegum viðskiptavettvangi eða hafa óskað eftir að fjármálagerningar þeirra verði teknir til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga í aðildarríki.

2. Þátttakandi á markaði með losunarheimildir skal birta opinberlega, með skilvirkum hætti og tímanlega, innherjaupplýsingar um losunarheimildir sem hann á vegna viðskipta sinna, þ.m.t. flugstarfsemi eins og tilgreint er í I. viðauka við tilskipun 2003/87/EB eða

⁽²⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/109/EB frá 15. desember 2004 um samþæfingu krafna um gagnsæi í tengslum við upplýsingar um útgefendur verðbréfa sem eru skráð á skipulegan markað og um breytingu á tilskipun 2001/34/EB (Stjóð. ESB L 390, 31.12.2004, bls. 38).

stöðvar í skilningi e-liðar 3. gr. þeirrar tilskipunar sem hlutaðeigandi þátttakandi, eða móðurfélag hans eða tengt félag, á eða hefur yfirráð yfir eða rekstrarstarfsemi sem þátttakandi, eða móðurfélag hans eða tengt félag, ber ábyrgð á, að hluta til eða að öllu leyti. Að því er varðar stöðvar skal slík birting upplýsinga taka til upplýsinga sem skipta máli fyrir afkastagetu og nýtingu stöðva, þ.m.t. skipulagður eða óskipulagður óteltækileiki þessara stöðva.

Fyrsta undirgrein gildir ekki um þátttakanda á markaði með losunarheimildir ef stöðin eða flugstarfsemi sem hann á, stýrir eða ber ábyrgð á, losaði á næstliðnu ári ekki umfram lágmarksmörk koltvísýringsígildis og, ef hann stundar brennslustarfsemi, hafa haft nafnvarmafl sem var ekki umfram lágmarksmörkin.

Framkvæmdastjórnin skal hafa umboð til þess að samþykkja framseldar gerðir, í samræmi við 35. gr., sem koma á fót lágmarki varðandi koltvísýringsígildi og lágmarki varðandi nafnvarmafl að því er varðar beitingu undanþágunnar sem kveðið er á um í annarri undirgrein þessarar greinar.

3. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 35. gr. sem tilgreina lögbæra yfirvaldið að því er varðar tilkynningarnar í 4. og 5. mgr. þessarar greinar.

4. Útgefandi eða þátttakandi á markaði með losunarheimildir getur, á eigin ábyrgð, frestað opinberri birtingu innherjaupplýsinga að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) tafarlaus birting upplýsinga er líkleg til að hafa áhrif á lögmæta hagsmuni útgefandans eða þátttakandans á markaði með losunarheimildir,
- b) töf á birtingu upplýsinga er ekki líkleg til að villa um fyrir almenningi,
- c) útgefandinn eða þátttakandinn á markaði með losunarheimildir getur tryggt upplýsingaleynd um þessar upplýsingar.

Ef um er að ræða langvarandi ferli sem gerist í áföngum og er ætlað að ná fram, eða veldur, tilteknum aðstæðum eða tilteknum atburði getur útgefandi eða þátttakandi á markaði með losunarheimildir, á eigin ábyrgð, frestað opinberri birtingu innherjaupplýsinga um þetta ferli, með fyrirvara um a-, b- og c-lið fyrstu undirgreinar.

Ef útgefandi eða þátttakandi á markaði með losunarheimildir hefur frestað birtingu innherjaupplýsinga samkvæmt þessari grein skal hann upplýsa lögbæra yfirvaldið sem tilgreint er skv. 3. mgr. um að birtingu upplýsinganna hafi verið frestað og leggja fram skriflega útskýringu á því hvernig skilyrðin sem sett eru fram í þessari málsgrein hafi verið uppfyllt, þegar í stað eftir að upplýsingarnar eru birtar almenningi. Að öðrum kosti geta aðildarríki kveðið á um að skrá yfir slíkar útskýringar sé aðeins lögð fram að fenginni beiðni lögbæra yfirvaldsins sem tilgreint er skv. 3. mgr.

5. Til að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins getur útgefandi sem er lánastofnun eða fjármálastofnun, á eigin ábyrgð, frestað opinberri birtingu innherjaupplýsinga, þ.m.t. upplýsingar sem varða tímabundna lausafjárerfiðleika og, einkum, þörf á að fá tímabundna lausafjáraðstoð frá seðlabanka eða lánveitanda til þrautavara, að því tilskildu að öll eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) birting innherjaupplýsinganna felur í sér hættu á að grafið verði undan fjármálastöðugleika útgefandans og fjármálakerfisins,
- b) það eru hagsmunir almennings að fresta birtingu upplýsinganna,
- c) hægt er að tryggja leynd viðkomandi upplýsinga og
- d) lögbæra yfirvaldið sem tilgreint er skv. 3. mgr. hefur samþykkt frestunina á grundvelli þess að skilyrðin sem sett eru fram í a-, b- og c-lið séu uppfyllt.

6. Að því er varðar a- til d-lið 5. mgr. skal útgefandi tilkynna lögbæru yfirvaldi sem tilgreint er skv. 3. mgr. um fyrirætlan sína að

fresta birtingu innherjaupplýsinganna og leggja fram sönnun á því að skilyrðin sem sett eru fram í a-, b- og c-lið 5. mgr. séu uppfyllt. Lögbært yfirvald sem tilgreint er skv. 3. mgr. skal hafa samráð við, eins og við á, seðlabanka aðildarríkisins eða þjóðhagsvaruðaryfirvaldið, ef slíku yfirvaldi hefur verið komið á fót, eða, að öðrum kosti, eftirfarandi yfirvöld:

- a) ef útgefandinn er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki, tilnefnt yfirvald í samræmi við 1. mgr. 133. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB ⁽²⁵⁾,
- b) í öðrum tilvikum en þeim sem um getur í a-lið, öll önnur landsyfirkvöld sem bera ábyrgð á eftirliti með útgefanda.

Lögbært yfirvald sem tilgreint er skv. 3. mgr. skal sjá til þess að birtingu innherjaupplýsinganna sé aðeins frestað um tímabil sem nauðsynlegt er fyrir hagsmuni almennings. Lögbært yfirvald sem tilgreint er skv. 3. mgr. skal meta a.m.k. vikulega hvort skilyrðin sem sett eru fram í a-, b- og c-lið 5. mgr. séu ennþá uppfyllt.

Ef lögbært yfirvald sem tilgreint er skv. 3. mgr. samþykkir ekki frestun á birtingu innherjaupplýsinganna skal útgefandinn birta innherjaupplýsingarnar án tafar.

Þessi málsgrein gildir um tilvik þar sem útgefandinn ákveður ekki að fresta birtingu innherjaupplýsinga í samræmi við 4. mgr.

Tilvísanir í þessari málsgrein í lögbært yfirvald sem tilgreint er skv. 3. mgr. hefur ekki áhrif á getu lögbæra yfirvaldsins til að sinna hlutverki sínu með nokkrum hætti sem um getur í 1. mgr. 23. gr.

7. Ef birtingu innherjaupplýsinga hefur verið frestað í samræmi við 4. eða 5. mgr. og leynd þessara innherjaupplýsinga er ekki lengur tryggð skal útgefandinn eða þátttakandinn á markaði með losunarheimildir birta þær innherjaupplýsingar almenningi eins fljótt og mögulegt er.

Þessi málsgrein tekur til aðstæðna þar sem sögusögn tengist með skýrum hætti innherjaupplýsingum, sem búið er að fresta birtingu á í samræmi við 4. eða 5. mgr., ef sú sögusögn er nægilega nákvæm til að gefa til kynna að upplýsingaleynd, að því er varðar þær upplýsingar, sé ekki lengur tryggð.

8. Ef útgefandi eða þátttakandi á markaði með losunarheimildir eða aðili fyrir hans hönd eða fyrir hans reikning lætur þriðja aðila í té innherjaupplýsingar og það er eðlilegur liður í starfi hans, starfsgrein eða skyldustörfum, eins og um getur í 1. mgr. 10. gr., verður hann að birta upplýsingarnar heildstætt og skilvirkt, samtímis þegar birtingin er áformuð og eins fljótt og hægt er þegar birtingin hefur ekki verið áformuð. Þessi málsgrein gildir ekki ef einstaklingurinn, sem tekur við upplýsingunum, er bundinn þagnarskyldu, burtséð frá því hvort slík skylda grundvallast á lögum, stjórnsluákvæðum, samþykktum eða samningi.

9. Birta má innherjaupplýsingar um útgefendur, sem hafa fengið fjármálagerninga sína tekna til viðskipta á vaxtarmarkað fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, á vefsetri viðskiptavettvangsins í stað vefseturs útgefandans ef viðskiptavettvangurinn kys að bjóða útgefendum upp á það á þeim markaði.

10. Til að tryggja samræmd skilyrði beitingar þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða:

- a) tæknileg úrræði fyrir viðeigandi opinbera birtingu innherjaupplýsinga, eins og um getur í 1., 2., 8. og 9. mgr. og
- b) tæknileg úrræði til að fresta opinberri birtingu innherjaupplýsinga, eins og um getur í 4. og 5. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

⁽²⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Sjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338)."

11. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal gefa út viðmiðunarreglur til að koma á viðmiðunarskrá, sem ekki er tæmandi, yfir lögmæta hagsmuni útgefanda, eins og um getur í a-lið 4. mgr., og yfir aðstæður þar sem líklegt er að frestun birtingar á innherjaupplýsingum gæti villt um fyrir almenningi eins og um getur í b-lið 4. mgr.

18. gr.

Innherjaskrár

1. Útgefendur eða aðilar sem koma fram fyrir þeirra hönd eða fyrir þeirra reikning skulu:

- a) gera skrá yfir alla aðila sem hafa aðgang að innherjaupplýsingum og sem starfa fyrir þá samkvæmt ráðningarsamningi, eða framkvæma með öðrum hætti verkefni þar sem þeir hafa aðgang að innherjaupplýsingum, s.s. ráðgjafar, endurskoðendur eða lánsþæfismatsfyrirtæki (innherjaskrá),
- b) uppfæra tafarlaust innherjaskrána í samræmi við 4. mgr. og
- c) afhenda innherjaskrána lögbæru yfirvaldi, eins fljótt og mögulegt er, að fenginni beiðni þess.

2. Útgefendur eða aðilar sem koma fram fyrir þeirra hönd eða fyrir þeirra reikning skulu gera allar réttmætar ráðstafanir til að tryggja að allir aðilar á innherjaskrá viðurkenni skriflega þá laga- og eftirlitsskyldu sem því fylgir og geri sér grein fyrir viðurlögnum sem gilda um innherjasvik og ólögmæta birtingu innherjaupplýsinga.

Ef annar aðili, sem kemur fram fyrir hönd eða fyrir reikning útgefandans, tekur að sér það verkefni að gera og uppfæra innherjaskrána ber útgefandinn áfram fulla ábyrgð á því að farið sé að þessari grein. Útgefandinn skal ávallt halda rétti sínum til aðgangs að innherjaskránni.

3. Innherjaskráin skal a.m.k. innihalda:

- a) deili á hverjum þeim aðila sem hefur aðgang að innherjaupplýsingum,
- b) ástæður þess að viðkomandi aðili er á innherjaskránni,
- c) dagsetningu og tímasetningu þegar aðilinn fékk aðgang að innherjaupplýsingum og
- d) dagsetninguna þegar innherjaskráin var gerð.

4. Útgefendur eða aðilar sem koma fram fyrir þeirra hönd eða fyrir þeirra reikning skulu uppfæra innherjaskrána án tafar, þ.m.t. dagsetningu uppfærslunnar, við eftirfarandi aðstæður:

- a) ef breyting verður á ástæðu þess að skrá aðila sem þegar er á innherjaskránni,
- b) ef nýr aðili fær aðgang að innherjaupplýsingum og það þarf af þeirri ástæðu að bæta honum á innherjaskrána og
- c) ef aðili hefur ekki lengur aðgang að innherjaupplýsingum.

Hver uppfærsla skal tilgreina dagsetningu og tímasetningu þegar breytingin, sem hratt uppfærslunni af stað, átti sér stað.

5. Útgefendur eða aðilar sem koma fram fyrir þeirra hönd eða fyrir þeirra reikning skulu geyma innherjaskrána í minnst fimm ár eftir gerð hennar eða uppfærslu.

6. Útgefendur, sem hafa fengið fjármálageninga sína tekna til viðskipta á vaxtarmarkað fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, skulu undanþegnir því að gera innherjaskrá, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:

- a) að útgefandi geri allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að allir aðilar, sem hafa aðgang að innherjaupplýsingum, viðurkenni þá

laga- og eftirlitsskyldu sem því fylgir og geri sér grein fyrir þeim viðurlögum sem gilda um innherjasvik og ólögmeta birtingu innherjaupplýsinga og

b) að útgefandinn geti afhent lögbæru yfirvaldi innherjaskrá, að fenginni beiðni þess.

7. Þessi grein gildir um útgefendur sem hafa óskað eftir eða heimilað töku fjármálagerninga til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði í aðildarríki eða, ef um er að ræða gerning sem aðeins er viðskipti með á markaðstorgi fjármálagerninga eða á skipulegum viðskiptavettvangi, sem hafa leyft að fjármálagerningar þeirra séu teknir til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga eða á skipulegum viðskiptavettvangi eða hafa óskað eftir að fjármálagerningar þeirra verði teknir til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga í aðildarríki.

8. Ákvæði 1. og 5. mgr. þessarar greinar gilda einnig að því er varðar:

a) þátttakendur á markaði með losunarheimildir í tengslum við innherjaupplýsingar um losunarheimildir sem eru afleiðing efnislegrar starfsemi viðkomandi þátttakanda á markaði með losunarheimildir,

b) alla uppboðsvettvanga, uppboðshaldara og uppboðsvaktara í tengslum við uppboð á losunarheimildum eða öðrum uppboðsvörum á grundvelli þeirra, sem eru geymdar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1031/2010.

9. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði beitingar þessarar greinar, semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum sem ákvarða nákvæmt snið innherjaskráa og snið vegna uppfærslu á innherjaskrá sem um getur í þessari grein.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

19. gr.

Viðskipti stjórnenda

1. Aðilar sem hafa stjórnunarskyldum að gegna og aðilar sem eru þeim nátengdir skulu tilkynna útgefanda eða þátttakanda á markaði með losunarheimildir og lögbæru yfirvaldi sem um getur í annarri undirgrein 2. mgr.:

a) að því er varðar útgefendur, um öll viðskipti sem þeir eiga fyrir eigin reikning í tengslum við hlutabréf eða skuldagerninga viðkomandi útgefanda eða í tengslum við afleiður eða aðra fjármálagerninga sem tengjast þeim,

b) að því er varðar þátttakendur á markaði með losunarheimildir, um öll viðskipti fyrir eigin reikning í tengslum við losunarheimildir, uppboðsvörur á grundvelli þeirra eða afleiður sem þeim tengjast.

Slika tilkynningu skal gefa án tafar og eigi síðar en þremur viðskiptadögum eftir viðskiptadaginn.

Fyrsta undirgrein gildir þegar heildarfjárhæð viðskipta hefur náð viðmiðunarmörkunum sem sett eru fram í 8. eða 9. mgr., eftir því sem við á, innan almanaksárs.

2. Að því er varðar 1. mgr. og án þess að hafa áhrif á rétt aðildarríkja til að kveða á um aðra tilkynningarskyldu en þá sem um getur í þessari grein skal tilkynna lögbærum yfirvöldum um öll viðskipti sem framkvæmd eru fyrir hönd aðilanna, sem um getur í 1. mgr., og skulu þessir aðilar annast tilkynninguna.

Reglurnar sem gilda um tilkynningar, sem aðilarnir sem um getur í 1. mgr. skulu fara að, eru reglur aðildarríkisins þar sem útgefandinn eða þátttakandinn á markaði með losunarheimildir er skráður. Senda skal lögbæru yfirvaldi í því aðildarríki tilkynningarnar innan

þriggja virkra daga frá degi viðskiptanna. Ef útgefandinn er ekki skráður í aðildarríki skal tilkynningin send lögbæru yfirvaldi heimaaðildarríkisins í samræmi við i. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2004/109/EB eða, ef ekki er um slíkt að ræða, lögbæru yfirvaldi viðskiptavettvangsins.

3. Útgefandi eða þátttakandi á markaði með losunarheimildir skal sjá til þess að upplýsingarnar, sem tilkynntar eru í samræmi við 1. mgr., séu birtar opinberlega tafarlaust og eigi síðar en þremur viðskiptadögum eftir viðskiptin með hætti sem veitir skjótan aðgang að upplýsingunum, án mismununar, í samræmi við tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í a-lið 10. mgr. 17. gr.

Útgefandi eða þátttakandi á markaði með losunarheimildir skal nota miðla sem unnt er að treysta með góðu móti að dreifi upplýsingum á skilvirkan hátt til almennings um alls staðar í Sambandinu og, eftir atvikum, nota opinbera kerfið sem um getur í 21. gr. tilskipunar 2004/109/EB.

Að öðrum kosti geta landslög kveðið á um að lögbært yfirvald geti sjálft birt upplýsingarnar.

4. Þessi grein gildir um útgefendur sem:

- a) hafa óskað eftir eða heimilað töku fjármálagerninga sinna til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði í aðildarríki eða,
- b) ef um er að ræða gerning sem aðeins eru viðskipti með á markaðstorgi fjármálagerninga eða á skipulegum viðskiptavettvangi, hafa heimilað að fjármálagerningar séu teknir til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga eða á skipulegum viðskiptavettvangi eða hafa óskað eftir að fjármálagerningar þeirra verði teknir til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga.

5. Útgefendur og þátttakendur á markaði með losunarheimildir skulu tilkynna aðilanum sem hefur stjórnunarskyldum að gegna skriflega um skuldbindingar þeirra samkvæmt þessari grein. Útgefendur og þátttakendur á markaði með losunarheimildir skulu gera skrá yfir alla aðila sem hafa stjórnunarskyldum að gegna og aðila sem eru nátengdir þeim.

Aðilar sem hafa stjórnunarskyldum að gegna skulu tilkynna aðilum sem eru nátengdir þeim skriflega um skuldbindingar þeirra samkvæmt þessari grein og geyma afrit af þessari tilkynningu.

6. Í tilkynningu um viðskipti, sem um getur í 1. mgr., skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:

- a) nafn aðilans,
- b) ástæðan fyrir tilkynningunni,
- c) nafn viðkomandi útgefanda eða þátttakanda á markaði með losunarheimildir,
- d) lýsing á fjármálagerningnum og auðkenni hans,
- e) eðli viðskiptanna (þ.e. kaup eða sala), sem tilgreina hvort þau tengjast framkvæmd áætlana um hlutabréfavalrétt eða tilteknum dæmum sem sett eru fram í 7. mgr.,
- f) dagsetning og staður viðskiptanna og
- g) verð og umfang viðskiptanna. Ef um er að ræða veðsetningu þar sem kveðið er á um að virðið breytist skal birta upplýsingar um það ásamt verðgildinu daginn sem veðsetningin fer fram.

7. Að því er varðar 1. mgr. skal einnig tilkynna um eftirfarandi viðskipti:

- a) veðsetningu eða lánveitingu fjármálagerninga af hálfu aðila, eða fyrir hönd aðila, sem hefur stjórnunarskyldum að gegna eða aðila

sem er nátengdur slíkum aðila, eins og um getur í 1. mgr.,

- b) viðskipti aðila sem sjá um eða framkvæma viðskipti sem fagmenn eða annars aðila fyrir hönd aðila sem hefur stjórnunarskyldum að gegna eða aðila sem er nátengdur slíkum aðila, eins og um getur í 1. mgr., þ.m.t. ef heimildum er beitt,
- c) viðskipti samkvæmt líftryggingarsamningi, skilgreind í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB ⁽²⁶⁾ ef:
 - i. líftryggingartakinn er aðili sem hefur stjórnunarskyldum að gegna eða aðili sem er nátengdur slíkum aðila, eins og um getur í 1. mgr.,
 - ii. fjárfestingaráhættan er á herðum líftryggingartakans og
 - iii. líftryggingartakinn hefur vald eða heimild til að taka fjárfestingarárvarðanir sem varða tiltekna gerninga í viðkomandi líftryggingarsamningi, eða til að eiga viðskipti með tiltekna gerninga í viðkomandi líftryggingarsamningi.

Að því er varðar a-lið þarf ekki að tilkynna um veðsetningu fjármálagerninga, eða sambærilega veðsamninga, þegar fjármálagerningur er settur inn á vörslureikning, nema og þar til slík veðsetning eða annar veðsamningur er tilgreindur sem trygging á efnendum tiltekinnar lánaþyrirgreiðslu.

Að svo miklu leyti sem þess er krafist að skírteinishafi váttryggingarsamnings tilkynni um viðskipti samkvæmt þessari málsgrein er sú skylda að tilkynna ekki lögð á váttryggingafélagið.

8. Ákvæði 1. mgr. gilda um öll síðari viðskipti þegar heildarfjárhæðinni 5000 evrum hefur verið náð innan almanaksárs. Viðmiðunarmörkin að fjárhæð 5000 evrum skal reikna út með samlagningu án skuldajöfnunar allra viðskiptanna sem um getur í 1. mgr.

9. Lögbært yfirvald getur ákveðið að hækka viðmiðunarmörkin, sem sett eru fram í 8. mgr., upp í 20 000 evrum og skal upplýsa Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um ákvörðun sína um að hækka viðmiðunarmörkin og ástæðurnar fyrir henni, með sérstakri tilvísun í markaðsaðstæður, áður en þeim er beitt. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta á vefsetri sínu skrá yfir viðmiðunarmörk sem gilda í samræmi við þessa grein og gögnin sem lögbær yfirvöld leggja fram vegna slíkra viðmiðunarmarkna.

10. Þessi grein gildir einnig um viðskipti aðila sem hafa stjórnunarskyldum að gegna hjá uppboðsvettvangi, uppboðshaldara og uppboðsvaktara, sem taka þátt í uppboðum sem haldin eru samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1031/2010, og um aðila sem eru nátengdir slíkum aðilum að því marki sem viðskipti þeirra taka til losunarheimilda, afleiða af þeim eða uppboðsvara á grundvelli þeirra. Þessir aðilar skulu tilkynna um viðskipti sín til uppboðsvettvanga, uppboðshaldara og uppboðsvaktara, eftir því sem við á, og til lögbærs yfirvalds þar sem uppboðsvettvangur, uppboðshaldari eða uppboðsvaktari, eftir því sem við á, er skráður. Uppboðsvettvangar, uppboðshaldarar, uppboðsvaktarar eða lögbært yfirvald skal gera upplýsingarnar, sem tilkynnt er um, opinberar í samræmi við 3. mgr.

11. Með fyrirvara um 14. og 15. gr. má aðili sem hefur stjórnunarskyldum að gegna hjá útgefanda ekki eiga nein viðskipti fyrir eigin reikning eða fyrir reikning þriðja aðila, beint eða óbeint, í tengslum við hlutabréf eða skuldagerninga útgefandans eða afleiður eða aðra fjármálagerninga sem þeim tengjast, innan lokaðs 30 almanaksdaga tímabils fyrir birtingu árshlutareikningsskila eða ársskýrslu sem útgefandanum er skylt að birta opinberlega í samræmi við:

a) reglur viðskiptavettvangsins þar sem hlutabréf útgefandans hafa verið tekin til viðskipta eða

b) landslög.

12. Með fyrirvara um 14. og 15. gr. getur útgefandi leyft aðila, sem hefur stjórnunarskyldum að gegna innan útgefandans, að eiga viðskipti fyrir eigin reikning eða fyrir reikning þriðja aðila á lokuðu tímabili eins og um getur í 11. mgr., annaðhvort:

⁽²⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Sjtið. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

- a) í hverju tilviki fyrir sig vegna undantekningartilvika, s.s. alvarlegra fjárhagserfiðleika, sem krefjast tafarlausrar sölu hlutabréfa, eða
- b) vegna einkennanna sem felast í viðskiptum samkvæmt, eða í tengslum við, hlutabréfaáætlun eða kerfisbundnum sparnaði starfsfólks, ávinnslu eða réttinda til hlutabréfa, eða viðskiptum þar sem raunverulegir hagsmunir varðandi viðkomandi verðbréf breytast ekki.

13. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 35. gr. sem tilgreina við hvaða aðstæður útgefandinn getur heimilað viðskipti á lokuðu tímabili, eins og um getur í 12. mgr., þ.m.t. aðstæðurnar sem myndu teljast undantekningartilvik og tegundir viðskipta sem myndu réttlæta heimild til viðskipta.

14. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við 35. gr. sem tilgreina þær tegundir viðskipta sem myndu hrinda af stað kröfunum sem um getur í 1. mgr.

15. Til að tryggja samræmda beitingu 1. mgr. skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvörp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum varðandi form og snið sem skal nota við birtingu upplýsinganna sem um getur í 1. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

20. gr.

Fjárfestingarráðleggingar og tölfraðilegar upplýsingar

1. Aðilar sem setja saman eða miðla fjárfestingarráðleggingum eða öðrum upplýsingum, sem fela í sér ráðleggingar eða tillögu um fjárfestingaráætlun, skulu gera eðlilegar varúðarráðstafanir til að tryggja að slíkar upplýsingar séu settar fram á hlutlægan hátt og birta hagsmuni sína eða tilgreina hagsmunaárekstra varðandi fjármálagerningana sem upplýsingarnar varða.
2. Opinberar stofnanir, sem miðla tölfraðilegum upplýsingum eða spám, sem líklegt er að hafi áhrif á fjármálamörkuðunum, skulu miðla þeim á hlutlægan og gagnsæjan hátt.
3. Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða tæknilegt fyrirkomulag fyrir mismunandi flokka aðila, sem um getur í 1. mgr., á óhlutrægri kynningu á fjárfestingarráðleggingum eða öðrum upplýsingum sem fela í sér ráðleggingar eða tillögu um fjárfestingaráætlun og um birtingu á tilteknum hagsmunum eða tilgreiningu á hagsmunaárekstrum.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þetta frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Tæknilega fyrirkomulagið sem mælt er fyrir um í tæknilegu eftirlitsstöðlunum, sem um getur í 3. mgr., gildir ekki um blaðamenn sem hliðstætt viðeigandi eftirlit gildir um í aðildarríki, þ.m.t. viðeigandi jafngilt sjálfseftirlit, að því tilskildu að slíkt eftirlit hafi sambærileg áhrif og tæknilega fyrirkomulagið. Aðildarríki skulu senda framkvæmdastjórninni texta þeirrar jafngildu viðeigandi reglugerðar.

21. gr.

Birting eða miðlun upplýsinga í fjölmiðlum

Að því er varðar 10. gr., 12. gr. (c-lið 1. mgr.) og 20. gr. skal birting eða miðlun upplýsinga, þegar upplýsingar eru birtar eða þeim miðlað og ef ráðleggingar eru settar saman eða þeim miðlað í tilgangi blaðamennsku eða annarrar framsetningar í fjölmiðlum, metin

með tilliti til reglnanna sem gilda um prentfrelsi og tjáningarfrelsi í öðrum miðlum og reglna eða venja sem gilda um blaðamennsku, nema:

- a) hlutaðeigandi aðilar, eða aðilar nátengdir þeim, hafi, beint eða óbeint, ávinning eða hagnað af birtingu eða miðlun viðkomandi upplýsinga, eða
- b) birtingin eða miðlunin er í þeim tilgangi að villa um fyrir markaðnum að því er varðar framboð á, eftirspurn eftir eða verð á fjármálagerningum.

4. KAFLI

EVROPSKA VERÐBRÉFAMARKAÐSEFTIRLITSSTOFNUNIN OG LÖGBÆR YFIRVÖLD

22. gr.

Lögbær yfirvöld

Með fyrirvara um valdsvið dómsmálayfirvalda tilnefnir hvert aðildarríki eitt lögbært yfirvald að því er varðar þessa reglugerð. Aðildarríki skulu upplýsa framkvæmdastjórnina, Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og önnur lögbær yfirvöld í hinum aðildarríkjunum til samræmis við það. Lögbært yfirvald skal sjá til þess að ákvæðum þessarar reglugerðar sé beitt á yfirráðasvæði þess, að því er varðar allar aðgerðir sem framkvæmdar eru á yfirráðasvæði þess og aðgerðir, sem framkvæmdar eru erlendis í tengslum við gerninga sem teknir eru til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði, ef óskað hefur verið eftir því að þeir verði teknir til viðskipta á slíkum markaði, eru boðnir upp á uppboðsvettvangi eða sem viðskipti eru með á markaðstorgi fjármálagerninga eða á skipulegum viðskiptavettvangi eða sem óskað hefur verið eftir að teknir verði til viðskipta á markaðstorgi fjármálagerninga sem starfar á yfirráðasvæði þess.

23. gr.

Valdheimildir lögbærra yfirvalda

1. Lögbær yfirvöld skulu rækja hlutverk sitt og beita valdheimildum sínu með einhverjum eftirfarandi hætti:
 - a) beint,
 - b) í samstarfi við önnur yfirvöld eða markaðsfyrirtæki,
 - c) á eigin ábyrgð með umboði til slíkra yfirvalda eða markaðsfyrirtækja,
 - d) með því að leita til dómsyfirvalda.
2. Til að lögbær yfirvöld geti uppfyllt skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð, skulu þau, í samræmi við landslög, hafa a.m.k. eftirfarandi eftirlits- og rannsóknarheimildir:
 - a) að fá aðgang að öllum skjölum og gögnum á hvaða formi sem er og fá í hendur eða taka afrit af þeim,
 - b) að krefjast upplýsinga frá aðilum, þ.m.t. þeim sem koma að því að gefa fyrirmæli eða sinna viðkomandi starfsemi, hver á eftir öðrum, sem og umbjóðendur þeirra, og, ef þörf er á, kveðja slíkan einstakling á fund og hlýða á málflutning hans í því skyni að fá upplýsingar,
 - c) í tengslum við hrávörufleiður, að krefjast upplýsinga frá markaðsaðilum á tengdum númerkuðum á stöðluðu formi, að fá skýrslur um viðskipti og hafa beinan aðgang að kerfum miðlara,
 - d) að framkvæma vettvangsskoðanir og -rannsóknir á öðrum vettvangi en einkaheimilum einstaklinga,
 - e) með fyrirvara um aðra undirgrein, að fara inn á athafnasvæði einstaklinga og lögaðila til að leggja hald á skjöl og gögn á hvaða formi sem er, ef rökstuddur grunur er um að skjölin eða gögnin sem tengjast viðfangsefni skoðunarinnar eða rannsóknarinnar geti skipt máli til að sýna fram á innherjasvik eða markaðsmisnotkun sem brýtur í bága við þessa reglugerð,
 - f) að vísa málum til rannsóknar sakamáls,

- g) að krefjast þess að fá skrár verðbréfafyrirtækja, lánastofnana eða fjármálastofnana yfir símtöl, rafræn fjarskipti eða gagnaskipti,
- h) að krefjast, að því marki sem það er heimilt samkvæmt landslögum, skráa yfir gagnaskipti í eigu fjarskiptafyrirtækis, ef rökstuddur grunur leikur á um brot og ef slíkar skrár geta skipt máli fyrir rannsókn á broti á a- eða b-lið 14. gr. eða 15. gr.,
- i) að óska eftir frýstingu eða upptöku eigna, eða hvoru tveggja,
- j) að fresta viðskiptum með viðkomandi fjármálagerning,
- k) að krefjast þess að bundinn sé tímabundinn endi á hvers konar venjur sem lögbært yfirvald telur brjóta í bága við ákvæði þessarar reglugerðar,
- l) að setja tímabundið bann við framkvæmd atvinnustarfsemi og
- m) að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að almenningur fái réttar upplýsingar, m.a. með því að leiðrétta rangar eða misvísandi birtar upplýsingar, þ.m.t. með því að krefjast þess að útgefandi eða annar aðili sem hefur birt eða miðlað röngum eða misvísandi upplýsingum birti yfirlýsingu um leiðréttingu.

Ef krafist er fyrirframleyfis, í samræmi við landslög, frá dómsmálayfirvöldum hlutaðeigandi aðildarríkis til að fara inn á athafnasvæði einstaklinga og lögaðila sem um getur í e-lið fyrstu undirgreinar skal aðeins beita valdheimildunum sem um getur í þeim lið að fengnu slíku fyrirframleyfi.

3. Aðildarríki skulu tryggja að viðeigandi ráðstafanir séu fyrir hendi þannig að lögbær yfirvöld hafi allar eftirlits- og rannsóknarheimildir sem þau þurfa til að uppfylla skyldur sínar.

Þessi reglugerð hefur ekki áhrif á lög og stjórnisýslufyrirmæli sem samþykkt hafa verið í tengslum við yfirtökutilboð, samruna og önnur viðskipti sem hafa áhrif á eignarhald eða stjórn á félögum sem falla undir eftirlit eftirlitsyfirvalda, sem aðildarríki hafa tilnefnt skv. 4. gr. tilskipunar 2004/25/EB sem setur kröfur til viðbótar við kröfurnar í þessari reglugerð.

4. Aðili sem gerir upplýsingar aðgengilegar lögbæru yfirvaldi í samræmi við þessa reglugerð telst ekki brjóta gegn ákvæðum um takmörkun á birtingu upplýsinga, sem mælt er fyrir um í samningi eða laga- eða stjórnisýsluákvæðum, og er engin bótaábyrgð lögð á herðar aðilanum sem tilkynnir, í tengslum við slíka tilkynningu.

24. gr.

Samstarf við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina

1. Lögbær yfirvöld skulu vinna með Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni að því er varðar þessa reglugerð í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1095/2010.
2. Lögbær yfirvöld skulu án tafar veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni nauðsynlegar upplýsingar til að uppfylla skyldur sínar í samræmi við 35. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.
3. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða verklag og form vegna upplýsingaskipta eins og um getur í 2. mgr.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Samstarfsskylda

1. Lögbær yfirvöld skulu hafa samstarf hvert við annað og við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina ef nauðsyn krefur að því er varðar þessa reglugerð nema ein af undanþágunum í 2. mgr. gildi. Lögbær yfirvöld skulu veita lögbærum yfirvöldum annarra aðildarríkja og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni aðstoð. Þau skulu einkum skiptast á upplýsingum án ótilhlýðilegrar tafar og hafa samstarf um rannsóknarstarfsemi, eftirlit og framfylgdarstarfsemi.

Sú skylda að hafa samstarf og aðstoða, sem mælt er fyrir um í fyrstu undirgrein, gildir einnig að því er varðar framkvæmdastjórnina í tengslum við upplýsingaskipti um hrávörur sem eru landbúnaðarafurðir, sem skráðar eru í I. viðauka við sáttmálann um starfshætti Evrópusambandsins.

Lögbæru yfirvöldin og Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skulu vinna saman í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1095/2010, einkum 35. gr. hennar.

Ef aðildarríki hafa kosið, í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 30. gr., að mæla fyrir um refsiviðurlög við brotum á ákvæðum þessarar reglugerðar, sem um getur í þeirri grein, skulu þau tryggja að viðeigandi ráðstafanir séu fyrir hendi svo viðkomandi lögbær yfirvöld hafi allar nauðsynlegar heimildir til samráðs við dómsyfirvöld innan lögsögu þeirra til að taka við tilgreindum upplýsingum sem tengjast rannsókn sakamála eða hafningu máls vegna hugsanlegra brota á þessari reglugerð og útvegi öðrum lögbærum yfirvöldum og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni sömu upplýsingar til að þau geti uppfyllt skuldbindingar sínar um samstarf hvert við annað og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina, að því er varðar þessa reglugerð.

2. Lögbært yfirvald getur eingöngu neitað að verða við beiðni um upplýsingar eða beiðni um samstarf við rannsókn í eftirfarandi undantekningartilvikum, nánar tiltekið ef:

- a) sending viðeigandi upplýsinga gæti haft skaðleg áhrif á öryggi viðkomandi aðildarríkisins, einkum baráttuna gegn hryðjuverkum og öðrum alvarlegum afbrotum,
- b) það að verða við beiðninni sé líklegt til að hafa skaðleg áhrif á rannsókn þess, framfylgd eða starfsemi eða, eftir atvikum, rannsókn sakamáls,
- c) málarekstur fyrir dómstólum hefur þegar hafist að því er varðar sömu aðgerðir gagnvart sömu aðilum fyrir yfirvöldum viðkomandi aðildarríkis, eða
- d) þessir aðilar hafa hlotið endanlegan dóm fyrir sömu aðgerðir í viðkomandi aðildarríki.

3. Lögbærum yfirvöldum og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni ber að hafa samstarf við Samstarfsstofnun eftirlitsaðila á orkumarkaði (ACER), sem komið var fót samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 713/2009 ⁽²⁷⁾, og landsbundin eftirlitsyfirvöld aðildarríkjanna til að tryggja samræmda nálgun við framfylgd viðkomandi reglna ef viðskipti, fyrirmæli um viðskipti eða aðrar aðgerðir eða atferli tengist einum eða fleiri fjármálagerningum sem þessi reglugerð gildir um og einnig einum eða fleiri heildsöluorkuvörum sem 3., 4. og 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1227/2011 gildir um. Lögbær yfirvöld skulu taka til athugunar sértæk einkenni skilgreininganna í 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1227/2011 og ákvæði 3., 4. og 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1227/2011 við beitingu 7., 8. og 12. gr. þessarar reglugerðar á fjármálagerninga sem tengjast heildsöluorkuvörum.

4. Lögbær yfirvöld skulu tafarlaust veita, samkvæmt beiðni, upplýsingar sem nauðsynlegar eru í þeim tilgangi sem um getur í 1. mgr.

5. Þegar lögbært yfirvald er sannfært um að brotið sé eða hafi verið brotið gegn ákvæðum þessarar reglugerðar á yfirráðasvæði annars aðildarríkis eða aðgerðir hafi áhrif á fjármálagerninga, sem viðskipti eru stunduð með á viðskiptavettvangi í öðru aðildarríki, skal það tilkynna lögbæru yfirvaldi hins aðildarríkisins og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni og, ef um er að ræða heildsöluorkuvörur, Samstarfsstofnun eftirlitsaðila á orkumarkaði, um það á eins nákvæman hátt og unnt er. Lögbær yfirvöld hinna

⁽²⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 713/2009 frá 13. júlí 2009 um að koma á fót Samstarfsstofnun eftirlitsaðila á orkumarkaði (Sjöttö. ESB L 211, 14.8.2009, bls. 1).

ýmsu aðildarríkja sem taka þátt skulu hafa samráð hvert við annað og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og, í tengslum við heildsöluorkuvörur, Samstarfsstofnun eftirlitsaðila á orkumarkaði um viðeigandi aðgerðir sem grípa skal til og upplýsa hvert annað um mikilvæga þætti í framvindu málsins. Þau skulu samræma aðgerðir sínar, til að komast hjá mögulegri tvítekningu og skörun við beitingu stjórnsluviðurlaga og annarra stjórnsýsluráðstafana í þessum tilvikum sem eru þvert á landamæri í samræmi við 30. og 31. gr. og skulu aðstoða hvert annað við framfylgd ákvarðana sinna.

6. Lögbært yfirvald í einu aðildarríki getur beðið um aðstoð lögbærs yfirvalds annars aðildarríkis að því er skoðun á staðnum eða rannsóknir varðar.

Lögbært yfirvald, sem leggur fram beiðni, getur upplýst Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um hverja þá beiðni sem um getur í fyrstu undirgrein. Ef um er að ræða rannsókn eða skoðun sem hefur áhrif yfir landamæri skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin samræma rannsóknina eða skoðunina ef eitt af lögbæru yfirvöldunum óskar eftir því.

Ef lögbært yfirvald fær beiðni frá lögbæru yfirvaldi annars aðildarríkis um að framkvæma skoðun á staðnum eða rannsókn má það gera hvað sem er af eftirfarandi:

- a) sjálft annast skoðunina á staðnum eða rannsóknina,
- b) leyfa lögbæra yfirvaldinu, sem lagði fram beiðnina, að taka þátt í skoðun á staðnum eða rannsókn,
- c) leyfa lögbæra yfirvaldinu, sem lagði fram beiðnina, að framkvæma sjálft skoðun á staðnum eða rannsókn,
- d) tilnefna endurskoðendur eða sérfræðinga til að annast skoðun á staðnum eða rannsókn,
- e) deila tilteknum verkefnum í tengslum við eftirlitsstarfsemi með öðrum lögbærum yfirvöldum.

Lögbær yfirvöld geta einnig haft samstarf við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum til að auðvelda innheimtu á fésektum.

7. Lögbæru yfirvaldi, sem hefur ekki fengið svar við beiðni sinni um upplýsingar eða aðstoð í samræmi við 1., 3., 4. og 5. mgr. innan hæfilegs frests eða ef beiðni þess um upplýsingar eða aðstoð er hafnað, er heimilt, innan hæfilegs tíma, að vísa höfnuninni eða aðgerðarleysisinu til Evrópsku eftirlitsstofnunarinnar á verðbréfamarkaði, með fyrirvara um 258. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

Í slíkum tilvikum getur Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin farið eftir 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010, með fyrirvara um möguleika Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar á að bregðast við í samræmi við 17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

8. Lögbær yfirvöld skulu hafa samstarf við og skiptast á upplýsingum við viðkomandi landsbundin eftirlitsyfirvöld og eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum sem bera ábyrgð á tengdum númerkuðum ef þau hafa gilda ástæðu til að gruna að aðgerðir, sem eru innherjasvik, ólögmat birting upplýsinga eða markaðsmisnotkun, sem brjóta í bága við þessa reglugerð, séu eða hafa verið framkvæmdar. Slíkt samstarf skal tryggja yfirsýn á samstæðugrunni með fjármála- og númerkuðum og skal greina viðurlög og beita þeim vegna misnotkunar þvert á markaði og á mörkuðum sem ná yfir landamæri.

Í tengslum við losunarheimildir skal einnig tryggja samstarf og upplýsingaskipti, sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, við:

- a) uppboðsvaktarann, að því er varðar uppboð á losunarheimildum eða öðrum uppboðsvörum á grundvelli þeirra, sem eru geymdar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1031/2010 og
- b) lögbær yfirvöld, skrárstjórnendur, þ.m.t. miðlæga stjórnandann, og aðra opinbera aðila sem sjá um eftirlit með því að farið sé að lögum samkvæmt tilskipun 2003/87/EB.

Hlutverk Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar skal vera að stuðla að og samræma samstarf og upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og eftirlitsyfirvalda í öðrum aðildarríkjum og þriðju löndum. Lögbær yfirvöld skulu, þegar það er mögulegt, gera samstarfssamninga við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum sem bera ábyrgð á tengdum númerkuðum í samræmi við 26. gr.

9. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða verklag og form vegna upplýsingaskipta og aðstoðar eins og um getur í þessari grein.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdastaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

26. gr.

Samstarf við þriðju lönd

1. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu, ef nauðsyn krefur, gera samstarfssamninga við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum um upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum og fullnustu skuldbindinga samkvæmt þessari reglugerð í þriðju löndum. Þessir samstarfssamningar skulu a.m.k. tryggja skilvirk upplýsingaskipti sem gera lögbæru yfirvöldunum kleift að sinna skyldum sínum samkvæmt þessari reglugerð.

Lögbært yfirvald skal upplýsa Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina og hin lögbæru yfirvöldin ef það fyrirhugar að gera slíkan samning.

2. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, þegar það er mögulegt, greiða fyrir og samræma þróun samstarfssamninga milli lögbærra yfirvalda og viðkomandi eftirlitsyfirvalda í þriðju löndum.

Til að tryggja samræmda beitingu þessarar greinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum með sniðmáti fyrir samstarfssamninga sem lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum nota þegar mögulegt er.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja þetta frumvarp að tæknilegum eftirlitsstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2015.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu eftirlitsstaðlana sem um getur í annarri undirgrein í samræmi við 10.–14. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal einnig, þegar mögulegt er, stuðla að og samræma skiptin milli lögbærra yfirvalda á upplýsingum sem þau fá frá eftirlitsyfirvöldum í þriðju löndum sem geta skipt máli við gerð ráðstafana skv. 30. og 31. gr.

3. Lögbær yfirvöld skulu aðeins gera samstarfssamninga um upplýsingaskipti við eftirlitsyfirvöld í þriðju löndum ef um upplýsingarnar ríkir þagnarskylda sem er að lágmarki jafngild þeirri sem sett er fram í 27. gr. Slík upplýsingaskipti verða að eiga sér stað við framkvæmd verkefna þessara lögbæru yfirvalda.

27. gr.

Þagnarskylda

1. Um trúnaðarupplýsingar sem fengnar eru, skipst er á eða sendar eru í samræmi við þessa reglugerð skulu gilda ákvæði um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í 2. og 3. mgr.

2. Allar upplýsingar sem lögbær yfirvöld skiptast á sín á milli samkvæmt þessari reglugerð er varða viðskipta- eða rekstrarskilyrði og önnur efnahagsleg málefni eða einkamálefni teljast vera trúnaðarupplýsingar og um þær skulu gilda skilyrði um þagnarskyldu, nema lögbæra yfirvaldið lýsi því yfir þegar samskiptin fara fram að slíkar upplýsingar megi birta eða ef slík birting upplýsinga er nauðsynleg vegna málarekstrar.

3. Þagnarskylda gildir um alla einstaklinga sem vinna eða hafa unnið fyrir lögbært yfirvald eða hvert það yfirvald eða markaðsfyrirtæki sem lögbæra yfirvaldið hefur falið umboð sitt, þ.m.t. endurskoðendur og sérfræðinga sem lögbæra yfirvaldið hefur samið við. Upplýsingar, sem falla undir þagnarskyldu er ekki heimilt að afhenda öðrum aðila eða yfirvaldi nema með skírskotun til ákvæða sem sett eru með lögum Sambandsins eða landslögum.

28. gr.

Gagnavernd

Að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga innan ramma þessarar reglugerðar skulu lögbær yfirvöld sinna verkefnum sínum að því er varðar þessa reglugerð í samræmi við landslög eða stjórnslufyrirmæli sem lögleiða tilskipun 95/46/EB. Að því er varðar vinnslu Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar á persónuupplýsingum innan ramma þessarar reglugerðar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin fara að ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 45/2001.

Persónuupplýsingar skulu geymdar að hámarki til fimm ára.

29. gr.

Birting persónuupplýsinga til þriðju landa

1. Lögbær yfirvöld í aðildarríki mega senda persónuupplýsingar til þriðja lands að því tilskildu að kröfurnar í tilskipun 95/46/EB séu uppfylltar og aðeins í hverju tilviki fyrir sig. Lögbær yfirvöld skulu sjá til þess að sendingin sé nauðsynleg að því er varðar þessa reglugerð og að þriðja landið sendi ekki upplýsingarnar til annars þriðja lands nema það fái til þess skýlaust skriflegt leyfi og uppfylli skilyrðin sem lögbært yfirvald í aðildarríkinu tilgreinir.

2. Lögbært yfirvald aðildarríkis skal aðeins birta persónuupplýsingar, sem fengnar eru frá lögbæru yfirvaldi í öðru aðildarríki, eftirlitsyfirvaldi í þriðja landi ef hið lögbæra yfirvald í hlutaðeigandi aðildarríki hefur fengið skýlaust samþykki lögbæra yfirvaldsins sem sendi upplýsingarnar og, eftir atvikum, að upplýsingarnar séu aðeins birtar í þeim tilgangi sem lögbæra yfirvaldið veitti samþykki sitt fyrir.

3. Ef samstarfssamningur kveður á um skipti á persónuupplýsingum skal hann vera í samræmi við landslög og stjórnslufyrirmæli sem lögleiða tilskipun 95/46/EB.

5. KAFLI

STJÓRNSÝSLURÁÐSTAFANIR OG -VIÐURLÖG

30. gr.

Stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir

1. Án þess að hafa áhrif á refsiviðurlög og án þess að hafa áhrif á eftirlitsheimildir lögbærra yfirvalda skv. 23. gr. skulu aðildarríki, í samræmi við landslög, kveða á um að lögbær yfirvöld hafi vald til að beita viðeigandi stjórnsýsluviðurlögum og öðrum stjórnsýsluráðstöfunum í tengslum við a.m.k. eftirfarandi brot:

- a) brot gegn 14. og 15. gr., 16. gr. (1. og 2. mgr.), 17. gr. (1., 2., 4., 5. og 8. mgr.), 18. gr. (1.–6. mgr.), 19. gr. (1., 2., 3., 5., 6., 7. og 11. mgr.), 20. gr. (1. mgr.) og
- b) ef ekki er haft samstarf eða ekki farið að rannsókn, skoðun eða ósk eins og um getur í 2. mgr. 23. gr.

Aðildarríki geta, eigi síðar en 3. júlí 2016, ákveðið að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsýsluviðurlög, eins og um getur í fyrstu undirgrein, ef brotin sem um getur í a- eða b-lið í þeirri undirgrein falla þegar undir refsiviðurlög í landslögum þeirra. Ákveði þau svo skulu aðildarríki tilkynna, í smáatriðum, framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, um viðkomandi hluta í refsirétti þeirra.

Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 3. júlí 2016, tilkynna reglurnar sem um getur í fyrstu og annarri undirgrein til framkvæmdastjórnarinnar og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunarinnar. Þau skulu tilkynna framkvæmdastjórninni og Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni, án tafar, um hvers konar síðari breytingar á reglunum.

2. Aðildarríki skulu, í samræmi við landslög, tryggja að lögbær yfirvöld hafi vald til að beita a.m.k. eftirfarandi stjórnsýsluviðurlögum og að gera a.m.k. til eftirfarandi stjórnsýsluráðstafanir ef um er að ræða brotin sem um getur í a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr.:

- a) að skipa aðilanum sem ber ábyrgð á brotinu að hætta framferðinu og endurtaka það ekki,
- b) að skila hagnaði eða tapi sem komist er hjá vegna brotsins, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,
- c) að veita opinberar viðvörðun sem tilgreinir aðilann sem ber ábyrgð á brotinu og eðli brotsins,
- d) að afturkalla eða fella tímabundið úr gildi starfsleyfi verðbréfafyrirtækis,
- e) að leggja tímabundið bann við að aðili, sem hefur stjórnunarskyldum að gegna innan verðbréfafyrirtækis eða hver annar einstaklingur, sem ber ábyrgð á brotinu, sinni stjórnunarstörfum í verðbréfafyrirtæki,
- f) ef um er að ræða endurtekið brot á 14. eða 15. gr., að banna til frambúðar aðilanum, sem hefur stjórnunarskyldum að gegna innan verðbréfafyrirtækis eða annar einstaklingur, sem ber ábyrgð á brotinu, sinni stjórnunarstörfum í verðbréfafyrirtæki,
- g) að leggja tímabundið bann við að aðili, sem hefur stjórnunarskyldum að gegna innan verðbréfafyrirtækis eða annar einstaklingur, sem ber ábyrgð á brotinu, eigi viðskipti fyrir eigin reikning,
- h) að beita hámarks fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum sem eru allt að þreföld fjárhæð þess hagnaðar sem fæst eða taps sem komist er hjá, vegna brotsins, ef mögulegt er að ákvarða það,
- i. að því er varðar einstakling, hámark fjárhagslegra stjórnsýsluviðurlaga sem er a.m.k.:
 - i. að því er varðar brot á 14. og 15. gr., 5 000 000 evrur eða, í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þess þann 2. júlí 2014,
 - ii. að því er varðar brot á 16. og 17. gr., 1 000 000 evrur eða, í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þess 2. júlí 2014, og
 - iii. að því er varðar brot á 18., 19. og 20. gr., 500 000 evrur eða, í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þess 2. júlí 2014, og
- j) að því er varðar lögaðila, að beita hámarks fjárhagslegum stjórnsýsluviðurlögum sem er a.m.k.:
 - i. að því er varðar brot á 14. og 15. gr., 2 500 000 evrur eða 15% af heildarveltu lögaðilans á ári samkvæmt síðustu reikningsskilum sem samþykkt eru af stjórn, eða í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þeirra 2. júlí 2014,
 - ii. að því er varðar brot á 16. og 17. gr., 2 500 000 evrur eða 2% af heildarveltu þeirra á ári samkvæmt síðustu reikningsskilum sem samþykkt eru af stjórn, eða í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þeirra 2. júlí 2014, og
 - iii. að því er varðar brot á 18., 19. og 20. gr., 1 000 000 evrur eða, í aðildarríkjum sem ekki hafa evru sem gjaldmiðil, samsvarandi virði í gjaldmiðli þeirra 2. júlí 2014.

Tilvísanir í lögbært yfirvald í þessari málsgrein er með fyrirvara um getu þess til að sinna hlutverki sínu með nokkrum hætti sem um getur í 1. mgr. 23. gr.

Að því er varðar i. og ii. lið j-liðar fyrstu undirgreinar, ef lögaðili er móðurfélag eða dótturfyrirtæki sem krafist er að geri samstæðureikningsskil samkvæmt tilskipun 2013/34/ESB ⁽²⁸⁾, skal viðeigandi heildarvelta á ári vera heildarvelta á ári eða samsvarandi tegundir tekna í samræmi við viðeigandi reikningsskiltilskipanir – tilskipun ráðsins 86/635/EBE ⁽²⁹⁾ fyrir banka og tilskipun ráðsins 91/674/EBE ⁽³⁰⁾ fyrir váttryggingafélög – samkvæmt síðustu aðgengilegu samstæðureikningsskilum sem stjórn endanlega móðurfélagsins hefur samþykkt.

3. Aðildarríki geta kveðið á um að lögbær yfirvöld hafi aðrar heimildir til viðbótar þeim sem um getur í 2. mgr. og geta kveðið á um hærri, strangari viðurlög en þau sem komið er á í þeirri málsgrein.

31. gr.

Framkvæmd eftirlitsheimilda og beiting viðurlaga

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld taki tillit til allra viðeigandi aðstæðna þegar ákvörðun er tekin um tegund og umfang stjórnsluviðurlaga, þ.m.t. eftir því sem við á:

- a) hversu alvarlegt brotið er og hversu lengi það hefur viðgengist,
- b) umfang ábyrgðar aðilans sem ber ábyrgð á brotinu,
- c) fjárhagslegur styrkur aðilans sem ber ábyrgð á brotinu, eins og gefið til dæmis er til kynna með heildarveltu lögaðila eða árstekjum einstaklings,
- d) hagnaður þess sem ber ábyrgðina eða tapið sem hann kemst hjá, að svo miklu leyti sem mögulegt er að ákvarða það,
- e) umfang samstarfs þess sem ber ábyrgð á brotinu við lögbæra yfirvaldið, án þess að hafa áhrif á þörfina fyrir að tryggja að sá einstaklingur endurgreiði áunna hagnaðinn eða tapið sem hann komst hjá,
- f) fyrri brot aðilans sem ber ábyrgð á brotinu og
- g) ráðstafanir sem aðilinn sem ber ábyrgð á brotinu gerir til að koma í veg fyrir endurtekið brot.

2. Þegar lögbær yfirvöld beita heimildum sínum til að beita stjórnsluviðurlögum og öðrum stjórnsluráðstöfunum skv. 30. gr. skulu þau hafa náð samstarf til að tryggja að eftirlits- og rannsóknarheimildirnar og stjórnsluviðurlögin, sem þau beita, og aðrar stjórnsluráðstafanir sem þau gera, séu skilvirkar og viðeigandi samkvæmt þessari reglugerð. Þau skulu samræma aðgerðir sínar í samræmi við 25. gr. til að forðast tvíverknað og skörun við framkvæmd eftirlits- og rannsóknarheimilda og við beitingu stjórnsluviðurlaga að því er varðar tilvik sem ná yfir landamæri.

32. gr.

Tilkynning á brotum

1. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld komi á skilvirku fyrirkomulagi sem gerir kleift að tilkynna um raunveruleg eða möguleg brot á þessari reglugerð til lögbærra yfirvalda.

2. Fyrirkomulagið, sem um getur í 1. mgr., skal a.m.k. ná yfir:

⁽²⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og viðkomandi skýrslur tiltekinnar tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

⁽²⁹⁾ Tilskipun ráðsins 86/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana (Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1).

⁽³⁰⁾ Tilskipun ráðsins 91/674/EBE frá 19. desember 1991 um ársreikninga og samstæðureikninga váttryggingafélaga (Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 7).

- a) sértæka málsmeðferð fyrir viðtöku á tilkynningum um brot og eftirfylgni þeirra, þ.m.t. uppsetning á öruggum samskiptaleiðum fyrir slíkar tilkynningar,
- b) innan starfs þeirra, viðeigandi verndun fyrir aðila sem starfa samkvæmt ráðningarsamningi, sem tilkynna um brot eða eru sakaðir um brot, fyrir a.m.k. refsiaðgerðum, mismunun eða annars konar ósanngjarnri meðferð og
- c) vernd persónuupplýsinga, bæði fyrir aðilann sem skýrir frá brotinu og einstaklinginn sem grunaður er um brotið, þ.m.t. verndun í tengslum við að halda nafnleynd þeirra á öllum stigum málsmeðferðarinnar, með fyrirvara um áhrif á birtingu upplýsinga sem krafist er með landslögum með tilliti til rannsókna eða síðari dómsmeðferðar.

3. Aðildarríki skulu krefjast þess að vinnuveitendur, sem sinna starfsemi sem fellur undir eftirlit samkvæmt reglum um fjármálaþjónustu, hafi viðeigandi verklagsreglur fyrir starfsfólk sitt til að skýra frá brotum á þessari reglugerð.

4. Aðildarríki geta kveðið á um fjárhagslega hvata fyrir þá aðila sem veita viðeigandi upplýsingar um möguleg brot gegn þessari reglugerð, í samræmi við landslög, ef slíkir aðilar hafa ekki aðrar fyrirbyggjandi lagalegar eða samningsbundnar skyldur um að skýra frá slíkum upplýsingum og að því tilskildu að upplýsingarnar séu nýjar og að þær leiði til beitingar stjórnýslu- eða refsiviðurlaga eða að gripið sé til annarra stjórnýsluráðstafana, vegna brots á þessari reglugerð.

5. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja framkvæmdargerðir til að tilgreina málsmeðferðarreglurnar sem um getur í 1. mgr., þ.m.t. fyrirkomulagið um skýrslugjöf og eftirfylgniskýrslur, og ráðstafanir til að vernda aðila sem starfa samkvæmt ráðningarsamningi og ráðstafanir vegna verndunar persónuupplýsinga. Samþykkja skal þessar framkvæmdargerðir í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 36. gr.

33. gr.

Upplýsingaskipti við Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina

1. Lögbær yfirvöld skulu árlega veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni heildarupplýsingar sem varða öll stjórnýsluviðurlög og aðrar stjórnýsluráðstafanir sem lögbæra yfirvaldið beitir í samræmi við 30., 31. og 32. gr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta þær upplýsingar í ársskýrslu sinni. Lögbær yfirvöld skulu einnig árlega veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni nafnlausar heildarupplýsingar um allar stjórnýslurannsóknir sem gerðar eru í samræmi við þessar greinar.
2. Ef aðildarríkin hafa, í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 30. gr., mælt fyrir um refsiviðurlög vegna brotanna sem um getur í þeirri grein skulu lögbær yfirvöld þeirra árlega veita Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni nafnlausar heildarupplýsingar að því er varðar allar rannsóknir sakamála sem gerðar eru og refsiviðurlög sem dómsmálálfirvöld beita í samræmi við 30., 31. og 32. gr. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal birta upplýsingar um refsiviðurlög sem lögð voru á í ársskýrslu sinni.
3. Ef lögbær yfirvöld hafa birt stjórnýslu- eða refsiviðurlög eða aðrar stjórnýsluráðstafanir opinberlega skulu þau samtímis tilkynna Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunina um það.
4. Þar sem birt viðurlög eða refsiviðurlög eða aðrar stjórnýsluráðstafanir varða verðbréfafyrirtæki sem hefur starfsleyfi í samræmi við tilskipun 2014/65/ESB skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin bæta tilvísun við birtu viðurlögin eða ráðstöfunina í skránni yfir verðbréfafyrirtæki sem komið var á fót skv. 3. mgr. 5. gr. þeirrar tilskipunar.
5. Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal, til að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu þessarar greinar, semja frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum til að ákvarða verklag og form vegna upplýsingaskipta eins og um getur í þessari grein.

Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin skal leggja fram þetta frumvarp að tæknilegum framkvæmdarstöðlum fyrir framkvæmdastjórnina eigi síðar en 3. júlí 2016.

Framkvæmdastjórninni er veitt vald til að samþykkja tæknilegu framkvæmdarstaðlana sem um getur í fyrstu undirgrein í samræmi við 15. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1095/2010.

34. gr.

Birting ákvarðana

1. Með fyrirvara um þriðju undirgrein skulu lögbær yfirvöld birta á opinberu vefsetri sínu sérhverja ákvörðun um stjórnsluviðurlög eða aðrar ráðstafanir í tengslum við brot á þessari reglugerð á vefsetri sínu strax eftir að aðilinn sem fellur undir viðkomandi ákvörðun hefur verið upplýstur um ákvörðunina. Slík birtingin skal innihalda a.m.k. upplýsingar um gerð og eðli brotsins og deili á aðilanum sem fellur undir ákvörðunina.

Fyrsta undirgreinin gildir ekki um ákvarðanir um að gera ráðstafanir sem eru rannsóknarlegs eðlis.

Ef lögbært yfirvald telur að birting á auðkennum lögaðilans sem fellur undir ákvörðunina eða á persónuupplýsingum einstaklingsins sé ekki í réttu hlutfalli við tilefnið, í framhaldi af mati á einstökum tilvikum, sem gert er út frá meðalhófsreglu fyrir birtingu á slíkum gögnum, eða ef birtingin myndi tefla áframhaldandi rannsókn eða stöðugleika fjármálamarkaðarins í tvísýnu, skal það gera eitt af eftirfarandi:

- a) fresta birtingu ákvörðunarinnar þar til ástæður frestunarinnar eru ekki lengur fyrir hendi,
- b) birta ákvörðunina undir nafnleynd í samræmi við landslög ef slík birting tryggir haldgóða vernd hlutaðeigandi persónuupplýsinga,
- c) birta ekki ákvörðunina ef lögbæra yfirvaldið telur að birting í samræmi við a- eða b-lið væri ekki næg til að tryggja:
 - i. að stöðugleika fjármálamarkaða sé ekki stofnað í hættu eða
 - ii. meðalhóf birtingar á slíkum ákvörðunum að því er varðar ráðstafanir sem taldar eru minniháttar.

Ef lögbært yfirvald tekur ákvörðun um að birta ákvörðun undir nafnleynd eins og um getur í b-lið þriðju undirgreinar getur það frestað birtingu viðkomandi gagna um hæfilegan tíma ef það er fyrirsjáanlegt að ástæður nafnlausrar birtingar verði ekki lengur fyrir hendi innan þess tíma.

2. Ef ákvörðunin er kærð til landsbundinna dómsyfirvalda, stjórnsluábyrgðarvalds eða annars yfirvalds skulu lögbær yfirvöld, án tafar, einnig birta á vefsetri sínu upplýsingar um stöðu áfrýjunarinnar og allar síðari upplýsingar um niðurstöðuna af henni. Þar að auki skal einnig birta allar ákvarðanir um ógildingu ákvörðunar sem unnt er að kæra.

3. Lögbær yfirvöld skulu tryggja að sérhver ákvörðun sem er birt í samræmi við þessa grein sé áfram aðgengileg á vefsetri þeirra í a.m.k. fimm ár eftir birtingu þeirra. Persónuupplýsingar sem birtingin inniheldur skulu vera á vefsetri lögbærra yfirvalda svo lengi sem nauðsynlegt er samkvæmt viðeigandi reglum um gagnavernd.

6. KAFLI

FRAMSELDAR GERÐIR OG FRAMKVÆMDARGERÐIR

35. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til þess að samþykkja framseldar gerðir með fyrirvara um skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari grein.
2. Framkvæmdastjórnin skal hafa heimild til óákveðins tíma til að samþykkja framseldar gerðir, sem um getur í 6. gr. (5. og 6. mgr.), 12. gr. (5. mgr.), 17. gr. (þriðja undirgrein 2. mgr.), 17. gr. (3. mgr.) og 19. gr. (13. og 14. mgr.), frá 2. júlí 2014.
3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla framsal valds sem um getur í 6. gr. (5. og 6. mgr.), 12. gr.

(5. mgr.), 17. gr. (þriðja undirgrein 2. mgr.), 17. gr. (3. mgr.) og 19. gr. (13. og 14. mgr.) Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endi á framsal þess valds sem tilgreint er í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eða síðar, eftir því sem tilgreint er í ákvörðuninni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 6. gr. (5. og 6. mgr.), 12. gr. (5. mgr.), 17. gr. (þriðja undirgrein 2. mgr.), 17. gr. (3. mgr.) eða 19. gr. (13. eða 14. mgr.), skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan þriggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en sá frestur er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Framlengja skal tímabil þetta um þrjú mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

36. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar evrópsku verðbréfanefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/528/EB⁽³¹⁾. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

7. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

37. gr.

Niðurfelling á tilskipun 2003/6/EB og framkvæmdarráðstöfunum hennar

Tilskipun 2003/6/EB og tilskipanir framkvæmdastjórnarinnar 2004/72/EB⁽³²⁾, 2003/125/EB⁽³³⁾ og 2003/124/EB⁽³⁴⁾ og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2273/2003⁽³⁵⁾ skulu felldar úr gildi frá og með 3. júlí 2016. Líta ber á tilvísanir í tilskipun 2003/6/EB sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka þessarar reglugerðar.

38. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 3. júlí 2019, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um beitingu þessarar reglugerðar ásamt tillögu að nýrri löggjöf til að breyta henni ef við á. Í skýrslunni skal m.a. lagt mat á:

- a) hvort það er viðeigandi að innleiða sameiginlegar reglur um þörf fyrir að öll aðildarríki kveði á um stjórnsýsluviðurlög vegna innherjasvika og markaðsmisnotkunar,
- b) hvort skilgreiningin á innherjaupplýsingum er fullnægjandi til að ná yfir allar upplýsingar sem skipta máli fyrir lögbær yfirvöld til að þau geti með skilvirkum hætti barist gegn markaðssvikum,

⁽³¹⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/528/EB frá 6. júní 2001 um að koma á fót evrópsku verðbréfanefndinni (Stjtið. EB L 191, 13.7.2001, bls. 45).

⁽³²⁾ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2004/72/EB frá 29. apríl 2004 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar viðurkenndar markaðsvenjur, skilgreiningu á innherjaupplýsingum í tengslum við afleiðd vöruskuldaskjöl, samningu innherjaskráa, tilkynningu um viðskipti stjórnsýslu og tilkynningu um grunsamleg viðskipti (Stjtið. ESB L 162, 30.4.2004, bls. 70).

⁽³³⁾ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/125/EB frá 22. desember 2003 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar óhlutdræga kynningu ráðlegginga um fjárfestingu og birtingu upplýsinga um hagsmunadrekstra (Stjtið. ESB L 339, 24.12.2003, bls. 73).

⁽³⁴⁾ Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/124/EB frá 22. desember 2003 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar skilgreiningu og birtingu á innherjaupplýsingum og skilgreiningu á markaðsmisnotkun (Stjtið. ESB L 339, 24.12.2003, bls. 70).

⁽³⁵⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2273/2003 frá 22. desember 2003 um framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2003/6/EB að því er varðar undanþágur fyrir endurkaupaáætlanir og verðjöfnun fjármálagæringa (Stjtið. ESB L 336, 23.12.2003, bls. 33).

- c) hversu viðeigandi skilyrðin eru sem heimilt er að banna viðskipti samkvæmt í samræmi við 11. mgr. 19. gr., með það fyrir augum að greina hvort bannið eigi einnig að gilda við aðrar aðstæður,
- d) möguleikann á að koma á ramma Sambandsins um eftirlit með tilboðsskrám sem eru þvert á markaði í tengslum við markaðssvik, þ.m.t. tillögur um slíkan ramma og
- e) gildissvið beitingar ákvæða um viðmiðanir.

Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar skal Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin kortleggja beitingu á stjórnsluviðurlögunum og, ef aðildarríki hafa ákveðið, samkvæmt annarri undirgrein 1. mgr. 30. gr., að mæla fyrir um refsiviðurlög eins og þar um getur vegna brota á þessari reglugerð, á beitingu slíkra refsiviðurlaga innan aðildarríkja. Sú kortlagning skal einnig innihalda öll gögn sem aðgengileg eru skv. 1. og 2. mgr. 33. gr.

39. gr.

Gildistaka og beiting

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
2. Hún gildir frá 3. júlí 2016 nema fyrir 4. gr. (4. og 5. mgr.), 5. gr. (6. mgr.), 6. gr. (5. og 6. mgr.), 7. gr. (5. mgr.), 11. gr. (9., 10. og 11. mgr.), 12. gr. (5. mgr.), 13. gr. (7. og 11. mgr.), 16. gr. (5. mgr.), 17. gr. (þriðja undirgrein 2. mgr.), 17. gr. (3., 10. og 11. mgr.), 18. gr. (9. mgr.), 19. gr. (13., 14. og 15. mgr.), 20. gr. (3. mgr.), 24. gr. (3. mgr.), 25. gr. (9. mgr.), 26. gr. (önnur, þriðja og fjórða undirgrein 2. mgr.), 32. gr. (5. mgr.) og 33. gr. (5. mgr.) sem taka gildi 2. júlí 2014.
3. Aðildarríki skulu gera viðeigandi ráðstafanir til að fara að 22., 23. og 30. gr., 31. gr. (1. mgr.) og 32. og 34. gr. fyrir 3. júlí 2016.
4. Tilvísanir í þessari reglugerð til tilskipunar 2014/65/ESB og reglugerðar (ESB) nr. 600/2014 skulu, fyrir 3. janúar 2017, lesnar sem tilvísanir í tilskipun 2004/39/EB í samræmi við samsvörunartöfluna sem sett er fram í IV. viðauka við tilskipun 2014/65/ESB, svo fremi að sú samsvörunartafla innihaldi ákvæði sem vísa til tilskipunar 2004/39/EB.

Ef í ákvæðum þessarar reglugerðar er vísað til skipulegra viðskiptavettvanga, vaxtarmarkaða fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, losunarheimilda eða uppboðsvara á grundvelli þeirra skulu þessi ákvæði ekki gilda um skipulega viðskiptavettvanga, vaxtarmarkaði fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki, losunarheimildir eða uppboðsvörur á grundvelli þeirra fyrr en 3. janúar 2017.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 16. apríl 2014.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

Fyrir hönd ráðsins,

forseti.

D. KOURKOULAS

forseti.

I. VIÐAUKI

A. Vísendingar um misnotkun sem varðar rangar eða misvísandi vísendingar eða tryggir óeðlilegt verð

Við beitingu a-liðar 1. mgr. 12. gr. þessarar reglugerðar, og án þess að hafa áhrif á birtingarmynd atferlis sem sett er fram í 2. mgr. þeirrar greinar, skulu markaðsaðilar og lögbær yfirvöld, sem rannsaka viðskipti eða fyrirmæli um viðskipti, taka tillit til eftirfarandi vísendinga, þótt upptalningin sé ekki tæmandi, sem í sjálfu sér teljast ekki endilega til markaðsmisnotkunar:

- a) fyrirmæli um viðskipti, sem gefin hafa verið, eða viðskipti, sem hafa átt sér stað, eru stór hluti daglegs umfangs viðskipta með viðeigandi fjármálagerninga, tengda stundarsamninga um hrávörur eða uppboðsvörur á grundvelli losunarheimilda, einkum þegar starfsemi þessi hefur í för með sér marktækar breytingar á verði þeirra,
- b) fyrirmæli um viðskipti, sem gefin hafa verið, eða viðskipti, sem hafa átt sér stað, frá hendi aðila með góða kaup- eða sölustöðu í fjármálagerningi, tengdum stundarsamningi um hrávörur eða uppboðsvörur á grundvelli losunarheimilda, hafa í för með sér marktækar breytingar á verði þess fjármálagernings, tengds stundarsamnings um hrávörur eða uppboðsvörur á grundvelli losunarheimilda,
- c) hvort viðskipti, sem hafa átt sér stað, valda engri breytingu á raunverulegu eignarhaldi á fjármálagerningi, tengdum stundarsamningi um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda,
- d) fyrirmæli um viðskipti, sem gefin hafa verið, eða viðskipti, sem hafa átt sér stað, eða fyrirmæli sem hafa verið afturkölluð, fela í sér umskipti í stöðu á skömmum tíma og eru stór hluti daglegs umfangs viðskipta með viðeigandi fjármálagerning, tengdan stundarsamning um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda og geta tengst marktækum breytingum á verði fjármálagernings, tengds stundarsamnings um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda, sem tekinn hefur verið til skráningar á skipulegum markaði,
- e) fyrirmæli um viðskipti, sem gefin hafa verið, eða viðskipti, sem hafa átt sér stað, fara fram með stuttu millibili á degi viðskiptanna og hafa í för með sér verðbreytingar sem síðan ganga í öfuga átt,
- f) fyrirmæli um viðskipti, sem gefin hafa verið, breyta upplýsingum um besta kaup- eða söluverð á fjármálagerningi, tengdum stundarsamningi um hrávörur eða uppboðsvöru á grundvelli losunarheimilda, sem tekinn hefur verið til skráningar á skipulegum markaði, eða í víðara samhengi upplýsingum í þóttunarbókinni, sem markaðsaðilar hafa aðgang að, og eru dregin til baka áður en þau eru afgreidd og
- g) fyrirmæli um viðskipti, sem gefin hafa verið, eða viðskipti, sem hafa átt sér stað á eða nálægt tilteknum tíma við útreikning á viðmiðunarverði, uppgjörsverði og virðismati, og hafa í för með sér verðbreytingar sem geta haft áhrif á slíkt verð og virðismat.

B. Vísendingar um misnotkun sem varðar beitingu gylliboða eða annars sem er misvísandi eða svíksamlegt

Við beitingu b-liðar 1. mgr. 12. gr. þessarar reglugerðar, og án þess að hafa áhrif á birtingarmynd atferlis sem sett er fram í 2. mgr. þeirrar greinar, skulu markaðsaðilar og lögbær yfirvöld, sem rannsaka viðskipti eða fyrirmæli um viðskipti, taka tillit til eftirfarandi vísendinga, þótt upptalningin sé ekki tæmandi, sem í sjálfu sér teljast ekki endilega til markaðsmisnotkunar:

- a) áður en eða eftir að aðilar hafa gefið fyrirmæli um viðskipti eða átt í viðskiptum miðla þessir sömu aðilar, eða aðilar sem standa í nánu sambandi við þá, röngum eða misvísandi upplýsingum og
- b) aðilar hafa gefið fyrirmæli um viðskipti eða átt í viðskiptum áður en eða eftir að þeir, eða aðrir aðilar sem standa í nánu sambandi við þá, setja saman eða miðla ráðleggingum um fjárfestingar sem eru rangar eða hlutdrægar eða augljóst er að hagsmunir hafa haft áhrif á.

II. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
1. gr.	
2. gr.	
a-liður 1. mgr. 2. gr.	Fyrsta málsgrein 9. gr.
b-liður 1. mgr. 2. gr.	
c-liður 1. mgr. 2. gr.	
d-liður 1. mgr. 2. gr.	Önnur málsgrein 9. gr.
3. mgr. 2. gr.	Fyrsta málsgrein 9. gr.

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
4. mgr. 2. gr.	a-liður 10. gr.
1. liður 1. mgr. 3. gr.	3. mgr. 1. gr.
2. liður 1. mgr. 3. gr.	
3. liður 1. mgr. 3. gr.	
4. liður 1. mgr. 3. gr.	
5. liður 1. mgr. 3. gr.	
6. liður 1. mgr. 3. gr.	4. mgr. 1. gr.
7. liður 1. mgr. 3. gr.	
8. liður 1. mgr. 3. gr.	
9. liður 1. mgr. 3. gr.	5. mgr. 1. gr.
10. liður 1. mgr. 3. gr.	
11. liður 1. mgr. 3. gr.	
12. liður 1. mgr. 3. gr.	7. mgr. 1. gr.
13. liður 1. mgr. 3. gr.	6. mgr. 1. gr.
14.–35. liður 1. mgr. 3. gr.	
4. gr.	
5. gr.	8. gr.
1. mgr. 6. gr.	7. gr.
2. mgr. 6. gr.	
3. mgr. 6. gr.	
4. mgr. 6. gr.	

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
5. mgr. 6. gr.	
6. mgr. 6. gr.	
7. mgr. 6. gr.	
a-liður 1. mgr. 7. gr.	Fyrsta málsgrein 1. mgr. 1. gr.
b-liður 1. mgr. 7. gr.	Önnur málsgrein 1. mgr. 1. gr.
c-liður 1. mgr. 7. gr.	
d-liður 1. mgr. 7. gr.	Þriðja málsgrein 1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 7. gr.	
3. mgr. 7. gr.	
4. mgr. 7. gr.	
5. mgr. 7. gr.	
1. mgr. 8. gr.	Fyrsta undirgrein 1. mgr. 2. gr.
2. mgr. 8. gr.	
a-liður 2. mgr. 8. gr.	b-liður 3. gr.
b-liður 2. mgr. 8. gr.	
3. mgr. 8. gr.	
a-liður 4. mgr. 8. gr.	a-liður 1. mgr. 2. gr.
b-liður 4. mgr. 8. gr.	b-liður 1. mgr. 2. gr.
c-liður 4. mgr. 8. gr.	c-liður 1. mgr. 2. gr.
d-liður 4. mgr. 8. gr.	d-liður 1. mgr. 2. gr.
Önnur undirgrein 4. mgr. 8. gr.	4. gr.

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
5. mgr. 8. gr.	2. mgr. 2. gr.
1. mgr. 9. gr.	
2. mgr. 9. gr.	
a-liður 3. mgr. 9. gr.	3. mgr. 2. gr.
b-liður 3. mgr. 9. gr.	3. mgr. 2. gr.
4. mgr. 9. gr.	
5. mgr. 9. gr.	
6. mgr. 9. gr.	
1. mgr. 10. gr.	a-liður 3. gr.
2. mgr. 10. gr.	
11. gr.	
1. mgr. 12. gr.	
a-liður 1. mgr. 12. gr.	a-liður 2. mgr. 1. gr.
b-liður 1. mgr. 12. gr.	b-liður 2. mgr. 1. gr.
c-liður 1. mgr. 12. gr.	c-liður 2. mgr. 1. gr.
d-liður 1. mgr. 12. gr.	
a-liður 2. mgr. 12. gr.	Fyrsti undirliður annarrar málsgreinar 2. mgr. 1. gr.
b-liður 2. mgr. 12. gr.	Annar undirliður annarrar málsgreinar 2. mgr. 1. gr.
c-liður 2. mgr. 12. gr.	
d-liður 2. mgr. 12. gr.	Þriðji undirliður annarrar málsgreinar 2. mgr. 1. gr.
e-liður 2. mgr. 12. gr.	

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
3. mgr. 12. gr.	
4. mgr. 12. gr.	
5. mgr. 12. gr.	þriðja málsgrein 2. mgr. 1. gr.
1. mgr. 13. gr.	önnur málsgrein a-liðar 2. mgr. 1. gr.
1. mgr. 13. gr.	
2. mgr. 13. gr.	
3. mgr. 13. gr.	
4. mgr. 13. gr.	
5. mgr. 13. gr.	
6. mgr. 13. gr.	
7. mgr. 13. gr.	
8. mgr. 13. gr.	
9. mgr. 13. gr.	
10. mgr. 13. gr.	
11. mgr. 13. gr.	
a-liður 14. gr.	Fyrsta málsgrein 1. mgr. 2. gr.
b-liður 14. gr.	b-liður 3. gr.
c-liður 14. gr.	a-liður 3. gr.
15. gr.	5. gr.
1. mgr. 16. gr.	6. mgr. 6. gr.
2. mgr. 16. gr.	9. mgr. 6. gr.

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
3. mgr. 16. gr.	
4. mgr. 16. gr.	
5. mgr. 16. gr.	Sjöundi undirliður 10. mgr. 6. gr.
1. mgr. 17. gr.	1. mgr. 6. gr.
Þriðja undirgrein 1. mgr. 17. gr.	Þriðja málsgrein 9. gr.
2. mgr. 17. gr.	
3. mgr. 17. gr.	
4. mgr. 17. gr.	2. mgr. 6. gr.
5. mgr. 17. gr.	
6. mgr. 17. gr.	
7. mgr. 17. gr.	
8. mgr. 17. gr.	Fyrsta og önnur undirgrein 3. mgr. 6. gr.
9. mgr. 17. gr.	
10. mgr. 17. gr.	Fyrsti og annar undirliður 10. mgr. 6. gr.
11. mgr. 17. gr.	
1. mgr. 18. gr.	Þriðja undirgrein 3. mgr. 6. gr.
2. mgr. 18. gr.	
3. mgr. 18. gr.	
4. mgr. 18. gr.	
5. mgr. 18. gr.	
6. mgr. 18. gr.	

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
7. mgr. 18. gr.	Þriðja málsgrein 9. gr.
8. mgr. 18. gr.	
9. mgr. 18. gr.	Fjórði undirliður 10. mgr. 6. gr.
1. mgr. 19. gr.	4. mgr. 6. gr.
a-liður 1. mgr. 19. gr.	4. mgr. 6. gr.
b-liður 1. mgr. 19. gr.	
2. mgr. 19. gr.	
3. mgr. 19. gr.	
a-liður 4. mgr. 19. gr.	
b-liður 4. mgr. 19. gr.	
5.–13. mgr. 19. gr.	
14. mgr. 19. gr.	Fimmti undirliður 10. mgr. 6. gr.
15. mgr. 19. gr.	Fimmti undirliður 10. mgr. 6. gr.
1. mgr. 20. gr.	5. mgr. 6. gr.
2. mgr. 20. gr.	8. mgr. 6. gr.
3. mgr. 20. gr.	Sjötti undirliður 10. mgr. 6. gr. og 11. mgr. 6. gr.
21. gr.	Annar málsliður c-liðar 2. mgr. 1. gr.
22. gr.	Fyrsta málsgrein 11. gr. og 10. gr.
1. mgr. 23. gr.	1. mgr. 12. gr.
a-liður 1. mgr. 23. gr.	a-liður 1. mgr. 12. gr.
b-liður 1. mgr. 23. gr.	b-liður 1. mgr. 12. gr.

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
c-liður 1. mgr. 23. gr.	c-liður 1. mgr. 12. gr.
d-liður 1. mgr. 23. gr.	d-liður 1. mgr. 12. gr.
a-liður 2. mgr. 23. gr.	a-liður 2. mgr. 12. gr.
b-liður 2. mgr. 23. gr.	b-liður 2. mgr. 12. gr.
c-liður 2. mgr. 23. gr.	
d-liður 2. mgr. 23. gr.	c-liður 2. mgr. 12. gr.
e-liður 2. mgr. 23. gr.	
f-liður 2. mgr. 23. gr.	
g-liður 2. mgr. 23. gr.	d-liður 2. mgr. 12. gr.
h-liður 2. mgr. 23. gr.	d-liður 2. mgr. 12. gr.
i-liður 2. mgr. 23. gr.	g-liður 2. mgr. 12. gr.
j-liður 2. mgr. 23. gr.	f-liður 2. mgr. 12. gr.
k-liður 2. mgr. 23. gr.	e-liður 2. mgr. 12. gr.
l-liður 2. mgr. 23. gr.	h-liður 2. mgr. 12. gr.
m-liður 2. mgr. 23. gr.	7. mgr. 6. gr.
3. mgr. 23. gr.	
4. mgr. 23. gr.	
1. mgr. 24. gr.	1. mgr. 15. gr. a
2. mgr. 24. gr.	2. mgr. 15. gr. a
3. mgr. 24. gr.	
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 25. gr.	1. mgr. 16. gr.

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
2. mgr. 25. gr.	2. mgr. 16. gr. og fjórða undirgrein 4. mgr. 16. gr.
a-liður 2. mgr. 25. gr.	Fyrsti undirliður annarrar undirgreinar 2. mgr. 16. gr. og fjórða undirgrein 4. mgr. 16. gr.
b-liður 2. mgr. 25. gr.	
c-liður 2. mgr. 25. gr.	Annar undirliður annarrar undirgreinar 2. mgr. 16. gr. og fjórða undirgrein 4. mgr. 16. gr.
d-liður 2. mgr. 25. gr.	Þriðji undirliður annarrar undirgreinar 2. mgr. 16. gr. og fjórða undirgrein 4. mgr. 16. gr.
3. mgr. 25. gr.	
4. mgr. 25. gr.	Fyrsti málslíður 2. mgr. 16. gr.
5. mgr. 25. gr.	3. mgr. 16. gr.
6. mgr. 25. gr.	4. mgr. 16. gr.
7. mgr. 25. gr.	Fjórða undirgrein 2. mgr. 16. gr. og fjórða undirgrein 4. mgr. 16. gr.
8. mgr. 25. gr.	
9. mgr. 25. gr.	5. mgr. 16. gr.
26. gr.	
1. mgr. 27. gr.	
2. mgr. 27. gr.	
3. mgr. 27. gr.	13. gr.
28. gr.	
29. gr.	
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 30. gr.	1. mgr. 14. gr.
a-liður 1. mgr. 30. gr.	
b-liður 1. mgr. 30. gr.	3. mgr. 14. gr.

Þessi reglugerð	Tilskipun 2003/6/EB
2. mgr. 30. gr.	
3. mgr. 30. gr.	
31. gr.	
32. gr.	
1. mgr. 33. gr.	Fyrsta undirgrein 5. mgr. 14. gr.
2. mgr. 33. gr.	
3. mgr. 33. gr.	Önnur undirgrein 5. mgr. 14. gr.
4. mgr. 33. gr.	Þriðja undirgrein 5. mgr. 14. gr.
5. mgr. 33. gr.	
1. mgr. 34. gr.	4. mgr. 14. gr.
2. mgr. 34. gr.	
3. mgr. 34. gr.	
35. gr.	
1. mgr. 36. gr.	1. mgr. 17. gr.
2. mgr. 36. gr.	
37. gr.	20. gr.
38. gr.	
39. gr.	21. gr.
Viðauki	